

מפעדות הצדיקים עם

דברי משרים

והמה סיפורי נפלאות ונוראות • לוף ונפת
תנפנה לכל חזון שומע דברים עתיקים
מעולפת ספירים • כולו מלא יראת ה' ואהבתו
משובלים בתהלות נוראות מלדיקי יסודי עולם •
ובראשם תפארת הלדיקים והדרס אדונינו מאור
עינינו אשר לו דומים תהלה הרב ר' ישראל
בעש"ט ז"ע. ומתלמידיו הקדושי ומתלמידיו
תלמידיו עד דור הזה ז"ע אשר ע"י קריאת
והעין בהם ותפעל האדם בהתפעלות ענין
בהתלהבות אמתיות כנודע • ובפרט בהדברי
משרים תראה אתה הקורא חביב. נעימות
ידידות דבריהם והתדבקותם לך ואיך שמסרו
נפשם על קדושת השם ואיך שהמלילו יושר על
עם ה' גם הבאתי הלום עוד סיפורים אמתיים
מנאוגי ולדיקי עם ישראל אשר היה בזמן קודם
הבעש"ט ז"ע ולקלה"ה המה חדשים לבקריים
לבקר האדם את מעשיו על ידיהם ולא הובאו
בשבחי בעש"ט ולא הוקמו בעדת
צדיקים ולא במעשה הצדיקים. ולא
דיברו בהם בפאר מקדושים.

לפרט זה הש"ע"ר לך צדיקים יבואו בו לפק

הכרמה

"אמר" הכותב. "ידוע" הוא. לכל שהרב הנדיק הקדוש מוה' מיכילע המגיד מזלזטשט. לזה לכל אנשיו הנלוים אליו לדבר ביניהם ולספר זה לזה מעשי הנדיקים תמיד כי באומיות הקיפור מעוררים שורש כל הנסים כי הכל באומיות וכדאיתא בזהר פ' בא ברעיה מסימנא על סיפורי נסים: וכן לזה הרב הקדוש הנדיק מוה' שלום מדראזיטע לאנשיו המקורבים אליו שכל עת שישבו במסיבה אחת או באחת הדורות ולוותא חדא. ידברו מהנהגותיו. ואף מסוסיו ורכבו ותפלותיו וכו' כי כולם הם תשמישי קדושה וכנרתק לס"ת וכאשר אמר הרב הנדיק הקדוש וכו' ר' אברהם יהושע העשיל מאפמטא בעת בואו לפניו הרב הנדיק מוה' ר' ישראל מרוזין. ונפל ממנו סגורתו כשנכנס אללו ולקח הרב מאפמטא את החגורה ולבש בעלמא את החגורה הנ"ל על מלבושי הרב מוה' ר' ישראל מרוזין הנ"ל ואמר בזה"ל ב"ה קיימתי מצות גלילה בספר תורה וכמו שבתורתנו הקדוש' אף הסיפורי' המה ג"כ קדש קדשים כמו כן סיפורי' נסים ונפלאות מהנדיקים ושיחתם אף שיחת חולין שלהם. וכמאמר הרב הקדוש ר' ישראל דוב מוילעדינק אס הרב דומה למלך ד' לבאות תורה יבקשו מפיאו, ר"ל בכל היואל' מפיו אפילו אס מדבר במילי דעלמא יבקשו שם תורה. ומכ"ש בדיבוריהם הקדושים שבאו אל התגלות (כאשר הבאתי מהם בהדברי פיערים) אשר יעוררו את (הקורא) לבות בני ישראל בהתפעלות עולם מנקודת הפנימיות שכלב בהתלהבות אמיתיות לעבודה שכלב זו תפלה. וללמוד מהנהגותיהם בקדוש ועל ידיהם יכירו הכל להתבונן ולסאמין כי ניתן לה בנדיק המושל ביראת חלקים לשנות הטבע כראונו וד' אתו שהלכה כמותו ר"ל ההליכה וההנהגה בכל עניני העולם הן ברוחניות והן בגשמיות הכל כמותו ע"י כמו שהוא מנהיג כן הוא כביכול וכאשר שהסיפורי' וסדיבורים הנ"ל המה נאורים רק על גפתי החסידים יחידים סגולה ולאח כל אדם וזכה לזה להיוחס תמיד נחקקים על לוח לבו ויעלה בזכרונו פ"כ מלאתי נכון להדפיס בקונטרס מיוחד קטן ניטל בכף איש למען יהיה מצוי אלל כל איש ואיש למלאו בדיבורים הקדושים האלה מבוא גדול לכל מדות הטובות ולהכניע מלפני ד' כאשר יחזה כי יש חלקים שופטים בארץ: ומאת הקורא אהוב השפך שיחי: לכף זכות אותי לדיינה וכל מחקרו לרפת מי הוא המלקט כי הדבורים בעלמא קדושים הם. וקבל האמת ממי שסוף ודוד המלך

הקדמה

המלך ע"ה אמר מכל מלמדי השכלתי • ובפרט שכל הסיפורים
וסדיבורים הקדושים הללו קבלתום איש מפי איש מאנשים נאמנים
ועדי בשחק שאין כוונתי בזה לעשות לי שם כגון שרי ישריין עס קדושים
למען ימננו לי עטרת תפארת חלק עמלי • אך לתועלתך הקורא נעים
אשר ע"כ מדרתי סן הסיפורים והן הדיבורים הקדושים • סן פנים
הספר והן הקדמתו : הכל בלשון נמוך וקל (ואף שיש בע"ה לאל ידי
להעתיקם על לשון צח ונקי ומליצה נאה) ונימוקי עמי למען ירוץ כל
קורא בו כקטן כגדול :

ועתה אפרוש כפי אל ר' אשר זכני לזה חכות הלדריקים אשר נשאתי
אותם על שפתי יבנו עלי ועל כל ישראל • ויתעוררו אותות
הימים עלינו להאיר בתורת ס' עימינו אורו ואמיתו הגם ינחוני • ואל
סר הקודש יבואוני • ויוס"ף שנית ידו וינאלינו בתהרה בימינו אגן :

מפעלות הצדיקים

מעשה מדרב הצדיק הגאון אמיתי הקדוש ר' יעקב
שמשון משפיעווקע .

בעת מלחמת התוגר עם הקיסר מרופיא אירע מעשה צעיר אחת
במדינת פולין שהיה לאיש אחד זקן ונשוא פנים ועושר
מופלב בן יחידה ונתקשרה בשידוכין לפני בחור אחד יפה תואר ומופלב
בחכמה מאוד . ובעת כניסתם לחופה נפל חיל התוגר על עיר הג'ל ויבחו
העיר והאנשים הרבה לקחו בשבי וגם החתן הג'ל נלקח עמם בשבי והלכו
לסו ונשאר הכלה הבת יחידה עבונה מוחלטת ולא היה ימים מועטים
עד כי ירד אביה העושר מנכסיו . ובזמן לא כביר נעדר האיש הג'ל
וגם אשתו מתה ונשארה הבת הג'ל יתומה וערומה מכל . אחרי הדבריי
האלה סבלה רוב צער ועוני עד נשאה לבת של היתומה הג'ל לנשוא
למטאמבול שהיה לה שם דודה אחי אביה ושמהה נתנו שנסמע קולו
למרחקים כי איש אחד הוא ועושר מופלב בודאי תמצא שם מנוח לכך
רגלה להחיות את נפשה האומללה . וכאשר באהם לעיר למטאמבול עיר
גדולה שאין כמוה היתה לה יסורים עד מאוד עד שמצאה ונדע לה בית
מושב דודה הג'ל וכאשר באה לביתו על פתח הערקלין שאלו אותה
המשורשים והשומרים מה בקשתה אפשר בקשתך ליתן לך נדבה הנונה
ענתה ואמרה שאלתי ובקשתי לראות פני הבעה"צ העושר הלאה והויליכה
אותה לפלטרין וכשראה אותה הבעה"צ הג'ל שאל אותה בן מי את
וסיפרה לו כל המאורע וגם זאת שהיא בת אחיו בשימינים מובסקים . אז
ניחם אותה דודה הג'ל ודיבר על לבו ואמר לה חשב עמי ותחשב כחת
מבנותי אכול ושחה וטוב לך ואי"ה וירחם על ימי נעורך ויחזור לך
אבידתך הוא בעלך וכשישבה בביתו חודש ימים ושכח כל הצער
והיסורים שסבלה בעיותה מימים ימימה וישמן ישירן ויבעט התחילה
לדאוג עבור ישיבתה עבונה ואלמנה חס בלא בעל ובכחה ימים רבים
מאין הפונות ונתייעץ דודה עבורה כי מרוב תענוגה וסבטלה מביאה
לידי שעמום אשר על כן הטיל עליה לרכי הבית לששניה על המאכלים
והמזשילין בבית המרחקות ומרוב ערדות כל תשעה בדברי סבאי ושקר
ותשכה בצערים ובדאגתה ויסיין :

ומעם אחת הלכה המשורחת גלחץ על רחובות קרים לקנות לורך
הבית ובאחה ואמרה להאשה הג'ל המשתנה הלא תשמעו
לעצתי

מפעלות הצדיקים

לענתי וחמור ראגתך הנה ברחוב פלוגי נשמע קול מנגנים בכלי שיר הנקרא מאזיקע כמדומה לי שלא נשמע כמוהו מאז ומיום הווסדה הארץ ועד עתה ומחלים עת בואו מלך א' מן הגרעקין כדי שיסע לירושלים לבית תפלתם הגדולה אשר בשם לכו נא וע"י זהלה ושמחת הנגינה תפינו לערצרי ועשמה כן . ויהי כאשר באתה וראתה את המלך הנ"ל הכירה אותו כי הוא בעלה ומורה לביתה ותגר לבית רודה כל הדבר ויגער בה רודה הנ"ל ואמר לה אם תדבר עוד כדברים האלה אגרש אותך מביתי חרפה הוא לנו שתדבר דברי שטות כאלה בעבור כי עלה ברעיונו כי מרוב ראגתה וכל מחשבותיה ועשתונותיה משוקעת תמיד בצעלה מחצת כן יראה מן הדעת . ובע"כ הוכרחה ונתנה מעזר למי פיה ושתקס לימים נשמע בעיר שהרב הרדיק הנאון מיה' יעקב שמשון משפטיעווקע בא לבא בדרך נסיעתו לארצות השערב והלכה העגונה הנ"ל להרב הנ"ל וסיפרה לו כל המאורע . והבין ברוח קדשו כי כניס דברים אז ליוס אותה שתקרא לרודה שיבוא להרב הנ"ל ותלך העלמה ותבך ותחמק לרודה בהפגרה גדולה שילך להרב הנ"ל ויתראה לה ויבא להרב . ויען שאמר לו הרב הנ"ל הנה מדבריה יכר כי כניס הם כי זה המלך הוא בעלה שמעני איעך לנכון הנה תדע כי דרך מלכי גרעקין תיכף אחרי משיחתם למלך ויסעו לבית תפלתם הגדולה אשר בירושלים ואח"כ לימי שנה ורביעית שנה חוק רחם שיסע עוד לבית תפלתם הנ"ל אבל יותר מזה הפעם אינו זו ממקומו ליסע עוד להנ"ל רק עד אחר ק"ה שנה למלכותו שאריך למשום עוד הפעם אז יסע כמקידם לכן עלתי הנכונה כי תלך הלזה נסע פ"א להנ"ל ועוד פעם שניה יסע בזמן לא כביר לכן תזהר ותשמר עת ביאתו שלא תפסיד הזמן ההוא כי אח"כ לא תראשו עוד עד כ"ה שנים כנ"ל וכן תעשה בעת בואו לפה ויתאכסן במבצר פלוגי כדרכו אז תלך גם אתה לקבל פניו ותראה שהמלך הנ"ל רץ בחדרו אנה ואנה מפיגה לפינס ומעביר ידו על מצחו ומעמיק במחשבתו וסמיח עם המשקט טי"א עומד מוכן על השלחן ואח"כ ישמה כל המשקס הנ"ל אף שאין דרך המלך לעשות כן רק מרוב טרדות מצו עושה כן . ואח"כ יפתח את השלחן תאדרו וישאל מי הוא אשר יכול לשמוק בשמוק שקרין עשיעך . אז תאמר שאתה יכול לע"פ שהאמת שאין אתה יודע כלום בזה מ"ע לא תירא מזה ויקרא אותך לחדרו ותשמוק עמו בשמוק הנ"ל ובעת ש תדוים מאד כי כל מה שתעשה בלי כוונה תהיה ירך על סעליונה רק כאשר

מפגדות הצדיקים

כאשר תראה כי קרוב הוא לנלח את המלך בהרווחתך ותעלה לו בזיון
לא תפזר עלמות השחוק שלא יתראה הזיון בפרסום ומאן דזכי למלכא
זכר . ואח"כ יבקש ממך עוד הפעם לשחוק עמו בה"ל אז תעשה לו
בקשתו ותעלה לך עוד כבדראשונה . וכשיבקש ממך פעם ג' וזוה הפעם
לא יעלה לך הדבר על נכון רק שתעשה שטות גדול בשחוק הלו . ואז
יתפלא המלך על גודל הטעות שתעית מן הדרך הנכון בזה לגמרי שאין
להעריך אז תאמר לו בלשון עברי בה"ל אוי לי כי הנה אשתך בלבלה דעתי
בזה . ותיכף יפחד המלך ה"ל וירעד וישאל אותך מה זה : ותאמר לו
הנה שכחת כי סמחת את אשתך ענוה בעת אשר לקחו אותך בשבי
אנשי חיל התוגרים וכן עתה יושבת ענוה ובכן פטור אותה בנט פטורין
והמלך יעשה בקשתך . וילך העושר ה"ל ויעש כן ככל אשר ציוס אותו
הרב ה"ל ועלה לו כל הסימנים כאשר הבטיח הרב ה"ל ואח"כ שאל לו
המלך מאין ידעת דבר סתר כזה ויאמר לו העושר ה"ל שהרב הצדיק
משפיעטעווקע הודיע לי הדבר הזה ושהוא באמת אינו יודע בטוב השחוק
ה"ל כלל בין ימין לשמאל ויאמר לו המלך אח"כ הדבר לך וקח עמך עוד
איש אחד שישיה בנודל קומתו . ותבואו לכאן ואזי אפקוד שלא יכנס שום
אדם בחדרי בלתי זולתכם . ויהי כן וכאשר באו שני האנשים לחדר המלך
סגר המלך את כל חדריו הפנימיים והפשיט את כל מלבושיו לבושי המלך
וילבוש א"ע בלבוש האיש ההוא שהיה בזה קומתו דומה לו וליוס להאיש
ה"ל ללבוש בגדי המלך וישב על הכסא למען ידמה לאנשי ביתו כי המלך
יושב על הכסא והמלך בעלמו עם העושר ה"ל הלכו לסם מפלטין
המלך ויבואו לב"ד ופסד את אשתו בנט פטורין וגם נתן לה כתובה חמש
מאות חלק רוי"כ וחזר לביתו . וגםע לדרכו . ויהי לזמן מה והנה בא
לעושר ה"ל אגרת שלומים מהמלך ה"ל ושם נאמר מעת אשר סיפר
לו המעשה מהרב הצדיק ה"ל התעורר בו הרסור תשובה וקיבץ ממון
הרבה ועזב את מלכותו וברח לו למרחקים לארצות המערב וחזר לרמו
הסיודית וטוב לו בזה ובבא : זכותו יבן עלינו ועל כל ישראל אמן :

בעיר פחמא התקין הרבי ר' גפתלי בית וועד . וליוס שלא יפסיקו
שום ד"ת רק בבית וועד ה"ל . וכן קימו . פד שביעי הגאון
ר' עקיבא איגר , נתהוה שיהיה עת נשמים ורפש ופיט ונתעלל הגאון
ר"ע ה"ל לילך להבית וועד . ואמר בלבו מה זה שליוס . סלא בן אדם
הוא

מפעדות הצדיקים

הוא ולא במקום סכנה עבירה ופסק ד"ת אחד בביתו : אח"כ בלילה שלאחריו בא אביו אליו בפזיון לילה ואמר לו לו לביתך כי סך מה ושאל לו מה פשעי ומה חטאתי ואמר לו מה שפסקת דין שלא בבית וועד שהתקין ר' נפתלי ועי"כ פסקת דין מרומה . כי ר' נפתלי התקין הבית וועד בכח גדול כזה שאין יכולים לטעון בו שום שקר אז ביקש מאביו שיבקש עליו רחמים והוא יתקן זה והנה בבוקר השכם תיכף הלך להבית וועד לראות מה הוא הכח הסוף שתיקן הרב ר' נפתלי בבית הזה אפשר יש שם איזו שמות מלאכים ואורות עליונים . ופשפש ולא מצא עוד שבה אלא המזוזה ולקח המזוזה מנרתיקה וראה אותה שמוכרת בנייר ועל הנייר כתוב נפתלי הכהן . אז ראה דכל אשר יקרא להאדם נפש סיס הוא שמו הוא חיותו וכחו : זי"ע

ב' מעשיות ששמעתי מפי איש נאמן ששמע מפיו הקדוש ממש דהרב הצדיק וכו' ר' שלום מצעלז זצ"ל :

ד"א ז"ל הנה בסיודי בילדותי נסעתי לטרב הקדוש ר' אורי מסטרעליסק וכאשר באתי לשם התפלל הרב הנ"ל ועמדתי אחורי הרב הנ"ל ואז התחלתי להרהר . אמר להתפלל אחורי רבו ואח"כ עלה ברעיוני להיפך מי יאמר שרבו הוא אראה מתחלה מה טיבו ויהי אחרי כן אחר אכילה שחרית , ענה הרב הנ"ל ואמר בזה"ל מי ביקש זאת לבוא לנסיודי אם אני רבי אם לאו להוי ידוע שבוודאי רבי אני ואסור והתפלל אחורי אז הבנתי כי איש קדוש הוא וידוע מחשבות הוא ואז קבלתי אותו לרב עלי :

המעשה הב' אח"כ כשהייתי מעט לאיש נסעתי להרב הצדיק הקדוש מוה"ר ר' יעקב יצחק מלובלין על שבת ובליל ש"ק נת לידי צליחות יין לשמות ומחמת שמהני היה שלא לשמות שום משקה המשכר ע"כ לא רייתי גם היום לשמות ולסרב בדברי סרב ג"כ לא נכון ע"כ סנחתי את הכוס עומד על השלחן לפני ועמד כ"כ הרבה עד שנתבקע זנשפך היין אז פילח כוס אחר עם יין והעמיד אצלי . ועמד ג"כ בבראשונה עד שנתבקע ומילח עוד פעם ג' והעמיד לפני ואמר לי שחם . סנס זאת לשבר כל הזכויות שלי ואז עייתי לו אין אני שותה יין . ויעמוד פליחן לי עוד :

סלדיק

מפערות הצדיקים

הצדיק הרב ר' שלום הנ"ל היה קולו כקול שחל ונמר ובפרט בעת קריאת המגילה לפרסומי מילתא חנינא דרביס היה משמיץ קולו למרחוק ב' מיל שהיתה שם עיר קטנה מתוך לבעלז והיה האנשים שבה יולאים בשמיעתם מהרב הנ"ל קריאת המגילה אף שהיה רחוקה ב' מיל אעפ"כ נשמע קולו ממע כנבני כרוז וככ"ג בבבא מצ"א ב"א כ"ב : זכורו יגן עלינו :

מעשה נפלאה ששמעתי איש מפי איש מפי איש נאמן שראה בעיניו בספר היקר נקרא בשמו ספר הכנסת אורחים • שנמצא בבבליטעק דעיר מלוכה וזייען יע"א :

ז"ר הספר הנ"ל בהקדמתו מפני מה ראיתי לחבר ספר מיוחד רק מענין הכנסת אורחים ולקרות אותו ספר הכנסת אורחי' • מפני שעיני ראו ולא זר נודל ענין מצות הכנסת אורחי' ע"י המעשה הראיתי כמו שאספר ע"כ חברתי ע"ז סיפור מיוחד • זה הוה נופא דעובדא :

מעשה אני המהדר ס' הכנסת אורחים הנ"ל • היה לי אח אחד גדול ממני בשנים ובחכמה האמח היינו שהיה בעל דו"ק : ומנערותו נתגלה אליו חליהו ולמד עמו תדיר וגם עד זקנה ושיבה לא סוּר ממנו ואני הייתי יותר גדול ומפלג ממנו בפשטיות התורה וי שבנו יחד באהבה וחקק בשבת אחים גם יחד והספקת פרנסתנו היתה עמ' אגס אחת שהניח אותה אבינו לנו בירושה וגמשך זמן רב ישיבתנו יחד בהספקת המזיגה לשנינו ובהרחב הזמן נתגדל בת יסידה לאחי הגדול הנ"ל והניעם לפרקס ונתקשרה בשדוכין להנח לה לפי מעשיו אמנם לא עלתה הספיקת המזיגה כדי לורך ההולאה המרובה היינו הספקת לרכי נשואין ואני הגדול עסק במורתו החמודה והגנוזה בסמרי תורה ולא עלתה על לבו לחשוב עבור זאת מהיכן ילא הדבר לאור בלרכי נשואין בי ה' בטחונו חזק ב"ד ית"ש ומי שאמר לשמן וידליק יאמר לחומץ וידליק : אעפ"כ כאשר קרבו הימים וראיתי בחוש שא"ל בשום אופן שתספיק הסרוס מן המזיגה לרכי נשואין המרובים ועוד תספיק להולאות הבית במחיה וכמות לכל ב"ב המחלתי לדבר עם אחי הנ"ל פענן סלו ואמר לי מה שזכרונך לפשות ולייעץ ע"ז בודאי מוכן לי לקיים כל דברי עמך הנכונה ואנכי לא ידעתי מאומה • ואמרתי לו שמעתי

מפעלות הצדיקים

שמעתי אחי ירדי איעך בזה הנה ידוע שהקב"ה ברא את העולם להחננה בריותיו במדת הטוב ולא להטריח את הבורא לשדר המערכות ציטוני מול ולפי הנראה ועפ"י הטוב מן הנמנע הוא שתספיק הריות הממזינה ללרכי נשואין כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר ללבושיהן • ע"כ עלתי נכונה להספרד ממך ותשאר בעצמך על הרווחת הממזינה ואחם ספיק לך אף ללרכי החמזינה ואני חבקק לי מנוח בחיזה עיר מאחינו בני ישראל להיות לרב או לראש ישיבה • או לכל הפחות להיות מלמד תינוקות והיה כי אבוא על שכרי תספיק לי למזיונות אנשי ביתו אבל אתה אי"ל לך למלאו שום עזר וסעד כזה להספקת ב"ב המרובי כי עם גדולתך ורוממותך בעסקיך בדברי עליזוי, אשור להשתמש בהם בעוה"ז ובפרט להרווחה ויהי בשמעו לדברי הנכונ"י לטובתו ויטב צעיו רק שלבו עליו דוי על פרידתו ממני • ויחד על הטובה בשמעו עלתי וילך שוב לבשוב מחשבות ולמלאו עמלה או סיבה אחרת לכל יפרדו איש מעל אחיו ויחפרו האנשי ולא מלאו שום אופן אחר והסכר לא יגונה ונחלטה גם אחי לדבר זה ויהי כאשר הכינותי א"ע לדרך וקניתי סום דכב להרכיב עליו אנשי ביתי ואחי וכל אנשי ביתו משתדל ג"כ צבורי להכין לי כל לרכי הדרך וגם כלי גולה עשו לי ולחס יבש וחמת מים שם על שכתו כנהוג להכין לידה לדרך רחוקה והיתה הדבר הזה ליגון ואנחה גם לי גם לאחי ויפרדו איש מעל אחיו וישלח אותו ואנשי ביתו ויכרך אותו כדרך המתלויס וקרא עלי המקרא הזה לך לך מארץ וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר הש"י מראה אותך ואברך אגדלה שמך וס"ה ברכיה וחיוק ושק אותו ויבנו שנינו בני רב עד אחי הגדיל ויהי כאשר נתפרדתי מאתו והלכתי ללרכי עם כל ב"ב הלך ונסוע העירה הסמוכה ראשונה והסתחלתי לדבר עם אנשי העיר אודות רבנות ויענוני עוד לא נתמלאה מאתה מהרצנות דפה לקבור את בעלי וגם מענין תלמודות השיצוי ריקס באמנם כי העיר תלאה סופרים : וחבן אתה מכנים לעפריים וברוב עניי ומרודי טענתי על חמורי לנטות אסלי מסלחה לעיר אחרת וגם שם לא תלאתי מנוח לכף רגלי ויעמס איש על חמורו עוד להרחיק כדוד עד תמלא מקום משכונות עד שנתרחקתי מעיר מולדתי כמס פרסאות ולא מרמץ לי שום מעמד פרנסה תרתי בלבי לחזור לביתי ולשוב על עקבו אבל אמרתי בלבי עוד ארחיק מעט אך הפעם ותקעתי אסלי עוד לעיר אחת הסמוכה אמנם גם שם השכנתי

מפעלות הצדיקים

השבעתי במרוםם הרוני לענה ואין קול ואין קשב לרבירי ואין מי שיטה
אזנו לשמוע בקשתי למנות אותי לרב ופטרוק ואף להחלמד בחינוקת
אין שום מקום להחזיקני עד אשר כלה פרוטה מן הכיס ואמרתי עתה
מוכרח אני לשוב לביתי לעיר מולדתי . וכאשר התחלתי לדבר עם צ"ב
מעין המורה וירברו : כי אם תם הכסף לאדונינו ואין נשוב דרך
רחוק כזה מיטב נסעה להלאה ואפשר יתן ר' לנו רחמים ויזמין לנו
איזה מקום פרנסה ואצן ואומר הולאות הדרך רבה היא מאוד ובידי
אין כלום : ויאמרו הנה יד ה' נגעה בנו ומוכרח אתם לחשוב מחשבת
אחרת לבקש לנו מחיה ואת עלתה בדעתנו בכל מקום אשר נבוא נסוב
דרכינו לבית הפרנסה דעיר ותחזיק עלמך לבעל דרשן ותדרוש דרכים -
ואפשר תחזור אנשים בתשובה ותחשב לך לזכות וגם פליטה יהי לנו
שיטתנו לך משכורתך שלימה ותקם אזני עלתם ואף שלא הורגלתי בכל
אלה מ"מ ההכרח לא יניחה והתחלתי לדרוש דרכים בכל עיר ועיר הלוך
ונסוע והיתה לנו זאת לתחיה זמן רב עד שבלתה שתלתינו מעלינו
וכבר אמר הסכם ותחמת המוסכן בזויה ולא רצו לקבל עוד תוכחתי עד
שהוכרתי לחזור על הפתח"י בדרך העניים והצדיקים הפסיק"י . וברוב
עמים וימים עד אשר נתרסקתי מעיר מולדתי יומת משני תאות פרסאיו
מרחק רב עד אשר לא נשמע עוד גבול ארציק ומשפחת מולדתי וגם
הורגלנו בעניות ורחקות בדרך העניים המיוסרים מעיר לעיר וענה בדרך
כחי . ופ"א חזרתינו נתיב לא ידעו עיט עד בואי בין סבכי היער ולא
הייתי לי לנמות על ימין או על שמאל ובחצלת ר' עלי הוליתי מזה והלכתי
בלי מסילה ג' ימים וג' לילות והלכתי חזלת מכלינו ולא הייתי בתם
להחיות נפש בני ובנותי הענופיי' ברעב וגם החמור לא ידע אבוק בעליו
שלא היה בידי מספוא להאכילו ומרוב חולשת כח רבנה תחתינו וגם
שמים קדרו בעבים והתחיל הנשם לירד בוצף ודלק טורר על ראשינו
והעיט ורפש גדלה מאיר והיתי במעור ובמזוק והתפללה לר' אליהו
מעט ואל הטבעה וקיבל ר' תפילתי והוליתי מבית הכלא ויודתי דרך
מסלה דרך ישרה ואסע בזו הדרך דרך שדה בור עד בואי לפונדק אחד
גדול מאוד ובין יפה עד מאוד ותיכף דפקתי על הדלת לפתוח לי
והנה זקן אחד לקראתינו מלובש בבגד שער מעורות כבשים פשוטה
בדרך העניים ופניו צוערת כלפיד אש והלכת פניו מאיר כשמש בלשרים

מפערות הצדיקים

זפתח לנו השער בשמחה גדולה כקבלת פני חתן וכלה שאין לשער השמחה שהראה לנו הזקן הלז ואחז תיכף בחמורי ויתן מספוא לחמורי וגם אותי הביא הביתה ולקח תיכף בניי הקטנים ונשא אותם כעל כנפי נשרים והביאם לביתו וקרא אותי ולאשתי לביתו והכל בשמחה רבה ואמרו כולם ברוך הבאים עד שמרוב שמחה שראיתי על הזקן הנ"ל נבהלתי מראות ונשארתי עומד ומרעיד בחשבי אפשר זה גזן היא לכן שמח לקראתינו כעל כל המון . ויהי כאשר הבין מחשבתי שאני נבהל ועומד בזעף וינחם אותי ודיבר על לבי ואמר לי אפשר שדירה זאת אינה לפי כבודכם והכנים אותנו לחדרים הפנימיים וראינו שם שולחנות במלכות נאות ועליהם מסודרי' כל מיני מטעמים ומשקאות רבות ויין מלכות רב . וב"א יושבים ואוכלים ושומים ושמים וטובי לב . וגם בפנינו סירר הזקן בעצמו את השלחן עם מעדנים ומאכלי' לכלי כסף וכלי זהב הרכה מאוד : ואכלנו ושתינו כידר' הטובה עלינו וזכרנו לר' אלקינו ולבעה"ב והזקן הנ"ל בעצמו עומד ומשמש בשמחה רבה גם לנו גם ליחר האנשים שאכלו צעת הזאת והיה כאשר ראיתי זאת דמיתי בלבי אפשר איזה שמחה הוא לבעה"ב והזקן הוא משרת . והנה אחרי שאכלנו וייעצ לביתו לקח אותנו הזקן הנ"ל לחדר מיוחד וגם הי' מטות זהב עד הטיבות חטון מלרים ואמר לנו לשכב לנוח ח"ע כי הבין שאנחנו יגיעים מטורח הדרך כללו של דבר כל מה שדיבר איתנו וכל מה שיתן לנו הכל הי' בשמחה רבה שאין לשער וכן עשינו ואח"כ כשעמדנו משנתינו והתפללתי מנחה ומעריב כדת אז אמר לנו הזקן הגיע שעה לאכול מעודת ערבית ויהי בערב ואשא עיני וראיתי כי כל האנשים אשר אכלו בזהרים נסעו והלכו לדרכם ובאו אחרים תחתיהם לכאן מעוזרי אורח וכן גם כנגדם ילא לקראתם הזקן הנ"ל והסביר להם פנים וסידר לפניהם השולחן עם כל מיני מאכלים ומטעמי' הרבה מינים ועמד עליהם ושימש אותם ויאכלו כראותי כל זאת אז הבנתי הדבר על בוריה שאין צבית זה ח"ו שום מקרה ופגע רע ולא שמחתי נישואין וכל שמחת הזקן אינה רק שמחת שהוא מכניס אורח גדול ע"כ הוא משמח לב אלקים ואנשים ודרשתי על הדבר על נכון וראיתי שהזקן הנ"ל הוא בעצמו הבעה"ב ושמחת לבבו ועוז ומדות בקרבו על דבר שזיכה אותו הש"ת לקיים מצות הכנסת אורחים והנאלי הדבר מאוד ותודות לאל כי ביתם לנו הילול למשמר צ"ב טוב ויהי למחרת השכמתי לנסוע לדרכי ולא

מפעלות הצדיקים

זלא הנחמי הזקן ואמר לי הנה לא ידעתי על מה ולמה תחפזו לדרככם
הלא בלא"ה אתם מוערדים ונבהלים סולכים נע וגד ממקום למקום
לחזור על הפתחים ולבקש טרף למזון ב"ב ומה תפסידו בזה תאכלו גם
היום על שולחני במונחה ועונג כיום אתמול העבר וכן ה"כ למחרתו
ברוב הפלרתו מאתי לנח גם היום עד שנתעכבתי אללו כמשך שמונה
ימים בכבוד ובפיוס ובסבר פנים יפות ובתוך משך הימים האלו חקרתי
עליו על מעמדו ומלבו וראיתי שהוא עושר גדול מאוד ובעלמו אינו עושר
שים ממחור רק ה"ב עושים המסחר ובעלמו אינו אוכל שום דבר מאכל
ממעדנים רק לשובע נפשו פת במלח ומים במשורה והחיות שלו הוא
רק מקיומי מלות הא' בשמחה גדולה ומשמע בעלמו האורחים שמזמין
לו השי"ת ולא ראיתי שמחה מימי כאשר ראיתי שמחה רבה מזקן הזה
בעת קיומו מלות ה"א ממע כאברהם אבינו ע"ה והנחה לי מאוד שזכיתי
לראות שגמלא גם בדורות האלו חנוש כזה שעושה נ"ר להבורא ית"ש .
ובפרע אותי ואת כב"ב קירב בחיבות רב עד למאור וישבתי עמו ימים
אחרים אח"כ אמרתי לו מה יהיה הסיף ומתי תעשה גם אחי לביתי
כי זה אינו תכלית לישב בכהן ומוכרח אני לנסוע ואפשר יזמין לי השי"ת
חיות מקום פרנסה והפליר אותי הזקן הג"ל בכמה הפלרות עד מאוד
לישב איתו עמו עוד ימים אחרים ואחר כל זאת כשהגיע העת להתפרד
ממנו ולנסוע כדרכו הכין לנו צידה לדרך וגם מספוא לחמורי ונטע
ח"ש"ל "אכילה ו"שתייה" לויה ובעת פטירתו בשלום ממנו אמרתי להזקן
חיות הדבר חסר לכם בביתכם ועלי לברך אתכם למלאות מחסורכם
ענה לי ואמר כלום חסר מביתי תודות לאל ואשאל אותו אפשר יש לכם
חיות בקשה לשאול מאת המלך מלך מ"ה הקב"ה ועניי בשברון לב היתה
לי בקשה גדולה אבל בן אין לי רק ידעתי כי אבד סברי ותחלתי כי זקנתי
מהיות איש קרוב למאה שנים וזוגתי ג"כ זקנה בת ל' שנים ואיך אוהיל
להוליד עוד מעתה ויהי כאשר שמעתי זאת נבהלתי מראות ונהפך לבי
בקרבי המו מעי עלי בראות עיני כדבר הזס לאיש כשר הזה ירשו זרים
חילו וסונו ואענהו בהתחזקות רב ברוב בעמונו על כמו של זקן הוא אחי
הגדול איש חלקים נורא שברכני בזה"ל והי"ה ברכ"ה בזאת אני מצריך
אתכם שבעת חיה אתה ואשתך חובקים בן ונפרדתי מאתו בשלום וסלכתי
לדרכי הלך ונסוע עד הזמין לי השי"ת עיר אחת גדולה לחלקים וקיבלו
אותי עליהם לרב וראש ישיבה ונתיישבתי שם אני וב"ב . והנה כאשר
ברכתי

בפעלות הצדיקים

ברכתו להזקן הנ"ל נתקיים בו ברכתו והכר אשתו ומלך לו בן זכר כעת חיה ועשה עבורו סעודות גדולות ביום הגמל אותו וביום הכנימו אותו לצרית וקראותו בשמו יוסף ואביו קרא אותו יאסילע וכלל פטס עשה עבורו משה לכל אנשי עירו ונחן עבורו מדות * * * בטוב לב ופזר נחן לאביוניו והילך היה הולך וגדל שלא כדרך הטבע בן ג' כבן ז' ובן ז' כבן ד' לקומה ובהיפך לחכמה בן ד' כבן ז' ובן ז' כבן ג' ובן ג' כבן יומו לחכמה שהיה שוטה גדול שאין לבשר ואין להעריך ולא היה לו לב להבין צמורה ואפי' תמונה א' לא הכיר וכולו אדמומו כאדרת שער וקולו עב * זפניו מגושם עד למאד ורגליו ארוכות ורחבים מאד כתמונת דוב שכול מחמת שהלך רק יהא ולא ראה לעול מעלים ברגליו והיה לאביו לער גדול מזה * אחר כל אלה נגעה יד ה' ברכוש הזקן הנ"ל ונשרפה ביתו וכל מקנה קנינו מתו ואבד כל רכושו בימים מועטים ומתה אשתו ב"ת ואח"כ מת הזקן בעצמו ז"ל והנחור יאסילע נשאר יחוס בלא אב ואם * זעני בדעת וחסר מכל חין לחם ואין שמלה * ומה יעשה הבן הזה : התחבר א"ע לעניים המסכנים מעיר לעיר ואף שבני המיר הסמוכה היודעי ומכירי אביו הזקן ולב' עליה דוי על רוב צפלות הבן היחיד הנשאר מהזקן ובכל מאמלי כחם והשתדלות' עבורו ללמוד אותו איזה נוסח ברכה ותפלה להיות כפחות היהודים ולא יכלו כי היה משונה בטבע חסר דעה ובינה שוטה ומשוגע לפרקים עד כי נתיאשו ממנו ולא רצו ללמדו עוד וגם עזבו אותו הולך ובעל כמעט שיא מן הכלל ומחמת צורך לבבם על חמלת הזקן כל יהיה ח"ו לכלימה ולציון עבור בנו הבזוי והשפל שלחו אותו מעירם ומקרוהו לעניים המסכנים לשמש אות' ולחזור על הפתחים עבורם לקבץ פרוסת לחםם הפריך להם בכל ערב ובוקר בשכר גמיעת' עמו בחדרתם : וגמגמ' זמן רב בהיותו עם העניי' לנסוע מעיר לעיר ואכל עמם' ולא ידם לצורך כלום ולא ידע אם יש אלוה בועל' כלל רק אכל ושבט באשר מצא זולל וסובא בשר ומלב יחד כשר וטריפה טמא וטסור היה אכלו לאחת ולא לבש ציית כלל וכלל . והרב הראש ישיבה לא ידע מזה כלום ולא ראה ולא שמע מהזקן שום ידיעה ומה נעשה בו . קיצור הדבר הנחור יאסילע הנ"ל סבב עם העניים הנ"ל מעיר לעיר ומכפר לכפר עד בואם לעיר שנתיישב שם הרב ראש ישיבה * ויהי בבוקר השבס קם הנחור יאסילע צריזות לעבודתו לילך על העיר ולחזור על הפתחים לקבץ הפרוסות בשביל העניים שהיה אחת רשותם ויקר מקרהו

מפעלות הצדיקים

יבא לבית הרב ר"י הגל וביקש נדבה מהרבנית ונתנה לו כפי ערכה ולא רצה לקבל רק רצה נדבה יותר גדולה מזו ונתגלגל הדבר עד שהתחיל לריב עם הרבנית ולקנטר אותה בדברים ולקלל אותה בקלות נמרצת בקולו קול עב ומגושם ובטפשות לבו וכאשר ראו התלמידים את כל זאת התחילו להכות אותו ולגרשו מן הבית ויצעק זעקה גדולה ומרה עד שנשמע להרב אב"ד וראש ישיבה הג"ל וכששמע הרב קול לוחה בביתו הלך בעלמו ובכבודו לראות מה זה ועל מה זה • ויהי כראותו איש מסכן והתלמידים מכים אותו גער בהם ונתן לו שלום והחזיר לו שלום : ושאל הרב להבחור יאסילע מאין אתם ולא רצה הבחור הג"ל לענות אותו דבר מרוב שימו וכעסו ושטותו ושאל לו עוד הפעם ולא ענהו והפליד לו הרבה מאור עד השיבו אותו בזה"ל אני איש פלוני הנקרא יאסילע בן פ' הזקן המכנים אורח אשר ישב שם על אס הדרך ההולך מעיר פ' לעיר פ' והיה לאבי שם דירה נאה ועשרות גדול וכאשר ראה והבין וידע שזה בן הזקן המ"א הג"ל הנולד לו מברכתו אשר בידך אותו ויחד (לפי ב' הפי') שם ושמה על שנתקיים ברכתו ומרה לו מאור אשר מברכתו נולד איש שוטם כזה לפי הנראה ותיכף שאל אותו איך אביך • והשיב לו בשטותו הנה הוא כבר מת : ועתה טוב לי מאז כי הוא הכס אותי תמיד ועתה כשהוא מת ואמי ג"כ מתה וביתו נשרף והיו ורכשו נאבד טוב לי מאור כי יכול אני לילך בשרירות לבו ואין מוחה בירי ונתחברתי אל העניים המסבכים וסבותי גם אני עליהם לשקוד על פתחי נדיבים לבקש מזון ומחיה וכל אשר שאלו עיני לא אכלתי מהם ואין עלי שום עול ומשא לא מנעילה ולא מתפלי ותיכף שמתעורר אני מהשינה אני מחזיק בשתי ידי את פרוסת הפח וחטוף ואוכל וחטוף ושתי ויש לי שני בתי כיסים להניח בהם בשר וחלב וכל מיני מאכלים אשר אני רואה בתוך בתי העיר שואל אני מהם שיטנו לי בטוב ואם לאו אקח מהם בחזקה ובעת שאני הולך מבית לבית אני אוכל מהכיסים מכל מה שמונח שם פעם בשר פעם חלב כאוות לבי • ויהי כששמעו הראש ישיבה דברי הבחור הג"ל הנולד מברכתו אשר בך לאביו הזקן המכנים אורח הג"ל שהיה ממנו כאברהם אבינו ע"ה והבחור הלז הוא שוטה רשע ומגושם ושערות ראשו מסובכים ומעורין זה בזה והשחין מופקע עליו והיה גם בין עיניו והולך יחף • ובזכרו העשירות והמענוג שהיה אף לאחרים בבית אביו הזקן ועתה נאבד ונעשה כלה והיה כלא היה וייער לו מאד והמו מעיו עליו ויפלה חץ כבירו ויתמרמר בבכי ואנחה ויאנס בשברון

מפעלות הצדיקים

בשברון לב ובמרירות אהבה שזכת חזי נופו ויאמר במר לב והטיח דבריו
כלפי מעלה * רבש"ע זו תורה וזו שכרה בחמיה וכי זו חלק משכורתו של
הזקן אשר עמל ויגע בכל כוחו והונו להנות אחרים תמנו וכל מי שנכנס
לביטו רעב ככלב יאח תמנו שבע ודבר שעסק בו אותו לדיק יבשל בו
זרעו חלילה לך מעשות כדבר הזה השופט כל הארץ לא יעשה משפט *
אחר כך ויתנחם וידבר על לב הנער ויאמר לו יאסילע הנה חביב מת ואין
מי לגדל אותו אכול אללי סעודת להרים ענה אותו הבחור הנ"ל אינו רואה
כי עם העניים ארי אוכל כל מה שאני רואה ובכל פעם שארלה ואכלתי
אחיה לדיק לישב אלל השולחן במתן ובנעימות ולאכול לאט לאט בנחת *
ובזה לא הורגלתי ולא חפלתי בזה ואמר לו הרב כל מה שתחפוץ לבך אלה
ליתן לך ויען הנער ויאמר ומה יוסיף לי אם תתן לי סעודה בלהרים ולא
במרב ומחמת זה אחמסמה לבוא בחזרה אל עניים וירצו עלי ויעצבו אותי
ומלאוני רעות רבות ולרות כי מר לי מאוד בלעדס ענהו הרב גם לערב
תאכל עמנו אחר לו הבחור הנ"ל ומה יהיה למחר הלח סוף כל סוף
מוכרח אני לבקש חברתם ועזרתם אז ענהו הרב בראוי שיהיה תמיד על
שלמי ואלבשים אותך בגדי משי ורקמה * ויען ויאמר לו עוד הנער השוטה
בלי טעם וריח אעפ"כ אינו רואה עד שהפליד לו מאד הרב ראש ישיב
בחמלתו על אביו הזקן המ"א הנ"ל והבינו הדבר על מכונם שאלו
תהיה לו טוב מאור יותר מאלל עניים ועוד בכמה הפלרות עד שנתפת'
לו לישב בבית הרב והנה כל אנשי בית הרב והתלמידים וכל העומדים
שם משתוממי על המראה הזה מדוע יבער אש אהבה בקרב לב הרב
להנער השוטה המשוגע הזה לפלות ולפיים אותו בכל מיני פיוס ופיתוי
למען יתגורר אצלו וכי אין בנמצא בקרב כל ישראל בחורים ונערי'
הבונים מאד שיוכל להפריז עבורם ממנו ורכשו להאכילם ולהסקות ויתורה
יבקשו מפיהו ואפילו אנשי ביתו לא זכרו מענין הזקן הנ"ל ושכחוהו
ויהי לפלא בעיניהם * רק עלה במחשבתם אין זה כ"א מרוב ענותנותו
דמר וברצונו להחזירו למוטב עושה כן * ויהי כאשר ישב הבחור הנ"ל אלל
הרב ימים אחדים בכבוד והדר יעטרהו ותענוגי ב"א שדה ושדות וייעב
לבו ונעשה כבן בית והעניים עזבוהו והלכו להם אז לקח הרב הנ"ל את
הבחור בדברים והחמיל לחנכו וללמדו א"ב כי זה היה עיקר כוונתו
להועילו ולחנכו ולהכניסו תחת כנפי השכינה בעבור שלם שככה תבערת
אש האהבה בזכרו א"ע בהתגרותו אלל אביו הנדיק המ"א הנ"ל * ויהי
כאשר

בפעלות הצדיקים

כאבר הראה לו תמונת א' וב' עד אלק פעמים וכן שאר אותיות והנער סגל לא נטה ערפו ולא זכר דברי הרב ומראות האותיות לא נכנסו חמונתם במוחו ולבו ולא הכירם בשום אופן ובכל מיני יגיעות והשתדלו' שיגיע הרב עזבירו ולא עלה לו כלל וכלל ולא היה באפשרי ללמדו אפילו חמונת אות אחת והתחיל ללמדו עכ"פ לכל הפחות פסוק שמע ישראל ואף גם זאת לא הבין לענות אחר דברי הרב אף תיבת שמע והיה מזה להרב יסורי' גדולי' שאין לשער בחשבון הנמצא כוחות שלאב לדיק ומ"א כזה ובפרט מזכרתו שצריך אותו הרב הזה יולד עיר פרא שוטט וטמטום הלכ והרי הוא כגוי גמור לכל דבריה' חוץ לזה הבחור הג"ל יאמילע הלך לו בשעירות לבו ובדרכו הראשון לא נפל דבר מכל אשר לפנים זולל וכובא מזיק ונרגען ומחרחר ריב בין התלמיד' דהרב ומעורר מלומד עם בניו דהרב ומכה אותם מכות אכזריות כדרך איש חסר דעה וכל מיני בטת נראה בו הולך בלילה ביחידות ומקרע כסותו : וסולך ידו ואינו יכול לבאת מנעלי' ברגליו ונגמר בדעת ב"ב ותלמיד' לגרש אותו מבית הרב רק שהרב לא הניח להם לעשות עמו רעה בשביל אהבת אביו הזקן . רק מעלה אחת היה להנער הג"ל שהיה ליית להרב בכל דבר שליחות כמעט אפי' היה אומר לו לקפוץ לתוך האש להוציא משם דבר מה בודאי היה ליית להרב . ויהי כראות הרב שאין מחשבתו יאחה לפועל להביא את הנער הג"ל לשום תכלית נכון הן ללימוד והן בד"א רק זאת היה בידו שייית להרב לכן מיניהו הרב שהיה שליח בית דין והנער יאמילע ליית להרב בכל דבר ולכל מקום אשר שלח אותו הלך תיכף בזריות ולא יעלהו שום עכוב בעולם לא גשם ולא רוח לא שלג ולא קור . ויהי הדבר הזה לטובה גדולה להרב להוציא כל דבר וכל דין תורה לאמיתו כמעט בכל עת שהיה הנער שליח בית דין אלל הרב לא נתעכב הדין למחרתו מרוב זריות הנער ויהי ד' את יוסף ויהי איש מלליח בשליחותו ואפילו שלח לו הרב להזמין אחד לדין שבי' יושב ברחוק מקום מהלך שלשה ימים . אחרמי' לי' מיל'א שהאיש הנתבע הלך כנערו והביאו אותו בו ביום : או בסיבה אחרת לא עכב דרכו רק באותו יום נגמר שליחותו והנהו הדבר להרב על טוב הללחתו בזה חוץ לזה פלה בדעת הרב שזכות אבותיו של הנער עומדים לו בדבר הכללם למסן לא יעטרך לחזור על הפתחים ולאכול נהמא דכסופא והיה כשבתו על כסא הרבנות ימים רבים והנה הביאו אליו כתב מארץ התמני מעיר

מפעלות הצדיקים

מולדתו • ויהי כקרוח הרב את הספר והנה אגרת שלמה מאחיו הגדול
ממנו בחכמה ושם נאמר גזירת אחיו עליו בגזירת כיבוד אחיו הגדול על
הרב ראש ישיבה ובלי שום אמתלא ושום טענה ועכוב יקיים גזירתו
ויבוא אליו עם כ"ב ולישב עמו בלואת חדר בשבת אחים גם יחד
כשיש קדמוניות מחמת רוב השתיקקות אחיו הגדול לראות אותו ולישב
בחד עם אחיו כי קשה עליו פרידתו מאוד ועוד כתוב שם בבואו לביתו
אביא עמו ג"כ תלמיד אחד שיברור אותו לטוב מכל בני הישיבה למען
הי' לתת עבורו בתו השניה המסוללה במעלות ובמדות ישרות • והיה
הדבר קשה מאוד בעיני הרב לשום לדרך פעמיו ולעזוב עיר מושבו עם
כסא הרבנות שנתיישב שם זמן כביר ושקט הוא על שמריו רק מחמת
גמילות וגזירת אחיו הגדול עליו הידוע לו שהוא איש חלקים נורא מאוד
הוכרח לעשות ולקיים גזירתו והזמין הרב הג"ל לכל אנשי עירו ויספר
להם את כל המעשה הדבר הזה שהוא מוכרח לעזוב עיר מושבו ולילך
זלזום לעיר מולדתו בגזירת אחיו הרם ונשא ויהי כאשר נגמר בדעתו
לקיים כל דבר אגרת מאחיו הג"ל ונגמר בדעתו להסב דרכו במעבה
הספינה בלב ימים למען יתגר לבנתו בימים מועטים ולא יטרך להסתהמו
בדרך כימים אשר הלך בלכתו מאת אחיו עם מולדתו על דרך היבשה
בישוב והזמין אתו עמו כל דבר הנלך בישיבת הספינה והכין מזון
וליה לדרך לכל האנשים אשר אתו ויאמרו אליו אנשי ביתו וגם
תלמידיו הנה אתם צריכים לפרוש בים מקום סכנה וליקח בידכם מזון
לפי הטף במדה ובמשקל כדרך יורדי הים באניות ועתה מה לכם ליקח
את הסגר יאמילע השוטה הזה זולל וסובא ויוכל לאכול כל המוכן
ביום אחד וכולכם תשארו בלי מזון ומחיה בדרך סכנה כזה חוץ לזה
ברוב המיית קולו וכעסו שיטעור עבור מיעוט הספקת מזונו יהפוך
האניה ותהפך להסגר יותר מרוח סועה מסער ויסתכנו כמה נפשות
ח"ו לכן עלתינו נכונים שתעזבו אותו בכאן ולא תסכנו בעצמיכם עבורו
ואף שהיה הדבר הזה לא לראון לפני הרב בזכרו אביו הזקן מכניס
אורח הג"ל רק מיראתו עבור סכנת נפשות הוסכם לדעתם ושמע לעצתם
ותיעלו ביניהם איך תעלה הדבר שיוכלו לעזוב אותו בכאן כי ידע
בדבר בבירור מרוב שטותו וזריזותו קשה הדבר להתפרד ממנו בלתי
ידיעו ויבוקש הדבר ולא ימלא שום פאה נכונה ע"ז רק באופן זם
שנגמר בדעתם להסתיר הדבר מהסגר הג"ל בעיני הסמיכה מכל ומי
וכל

מפעלות הצדיקים

וכל זאת לא עלתה בידם כי מרוב הללחתו נתוודע לו הדבר בחשכם לגסוע ברחוק מקום ולעזוב אותו בכאן ויתייעץ הרב בהסתר ויהי עוד ימים שלשה לירד אל הספינה וישלח הרב ה"ל את הנער יאסילע לעיר אחרת ברחוק שלשה פרסאות להזמין אחד לדין וידוע היה להרב כי בזוראי יתעכב דרכו ימים רבים מחמת חלמות הנתבע הנשלח לו ויהי רק אך ילא ילא הנער מן העיר והנה איש הבעל דין הולך לנגדו ובידו כתב הסומנה ובעלמו החזיר לביתו בשעה אחת והי כראותם כי לא נעשה עלתם ותופר מחשבתם עשה הרב עוד המלאה וביום הנסיעה שלח אותו ברחוק מקום ובתוך כך יכנסו כולם בהספינה והיא ישאר בכאן ומרוב הללחתו והנה בא איש לקראתו הנשלח אליו ויבא העירה ויהי כאשר פנה אל פתח הבית והנה אין איש שם מאנשי הבית ויבן הדבר וירץ תיכף אל חוף הים ויקר מקרהו כי עוד לא זזה הספינה ממקומה וקפץ הנער אל תוך הספינה ויראזו בחוש שגדלה הללחתו עד מאוד וא"א עוד להמלט ממנו אל כל אשר יחפוץ ביאנו והתחיל לקללם ולקנטר עמהם על מה שראו לעזוב אותו ולא יכלו לענות אותו כי נבטלו מפניו ויהי עממם בספינה ויהי היום ויעמד רוח סערה ותרומם גליו והפליגה ספינתם אל תוך ים הקרוש ונשקע הספינה שם עד חליה וידוע לכל יורדי הים אם ח"ו יזדמן הדבר ההוא אין לזה שום עולה ותרופה רק אם יחפוץ ה' להושיעם יעורר עליהם רוח סערה מעבר השני ועיקרת הספינה מתוך מים הקרושי' לתוך ים הללו אל כאן לא היה לה עוד שום תקוה כי מעבר השני היה הר גבוה וגבעה גשאה ראשו בשמים וכותל ההר זקוף מאוד שא"א לרוח לבוא שם ולהעלות אל ראש ההר ג"כ א"א מחמת שכותל ההר היה שן סלע גבוה מאוד וזקוף * וגם ראו שם הרבה ספינות טבועי' ושקועי' מעשים הרבה והאנשי' שבהם מוטלי' בהם כולם פגרים מתים * אז הבינו שכן תעלה להם שם יתמו ושם ימותו ממניעת המזון : וזה מובן שנעשה ביניהם הספר רב מרוב צער ויגון ואנחה שרואים בחוש כי כלו ימיהם ושמותיה' וקרובי' למיתה יותר מחיים ואעפ"כ מחמת שרולה אדם בחיי שעה * וע"כ חלקו מזונתם אשר הכינו להם בצלמוס רב היינו מה שהכינו שיעור מזון ליום אחד חלקו ביניהם על שלשה ימים כדי שיספיק להם המזון לזמן מה * אבל הנער יאסילע לא עלתה לו שום צער ואנחה מזה וכל זמן שהיה לו במה להחיות נפשו אכל ושבט ודשן ומה שהספיק להם

עזון

מפעדות הצדיקים

מצון על שלשה ימים חכל מחלקו ציום אחד והרררר חת נפשו צטוצ
ולרר הרר לו צצרת מחר . וכרררר כלתה הלחס מחלקו ררר חלק לו הרר
מה עשה הכן ויחרור צמחרת ויגוצ גס חת חלק הרררר ררר חרר
צספיה . וולל וסצר צרוב שמה וצטוצ לצ לח נפל דבר כררר מקורר
כדרך השוט" . ויהי כררר ררר כל הרררר כי הלחס חולה מכליהו
קורס הזמן מחמת שהנער ירררלע גנצ מהס כל הלחס שהכינו להס צרר
כולס לפני הרר צצכיה רצה וחחה שוצרות כל גופס על הנער ועל
מעשהו . וירררו לו למה הציא חרס עברי לררר צנו (לשון רליחה)
ולמה נררר כולנו קורס זמן צצביל חררות הנער למלחות נפשו כי יררר
ויחרר הרר חל הנער ירררלע . עלה צכרר חל ררר הרר ההר ויען
הנער ויררר הנני ועלינו . והחיל הנער ירררלע ויעפיל עררר לעלות
חל ההר ההר . וירר כי לח יכול לו ויחרר צפררי יריו ורגליו הגדולי
צחור כותל ההר כררר חרר : ויעל על ההר צכל כחו ועזו גבורה
ושהס עליותיו כל היום ההר ויהי כררר עלה לררר ההר ההר . הלך
על משרר ההר מהלך רר וירר שס חלות הררה וירר כי טוב פריס
למחר ונחרר למררה ויקח מפריס ויררר כל צצעו והורר ויקחס ויירר
צחור הכיסיס ררר צמלבושו וירר מההר צרוב חחולה וגבורה ויירר
חל הרר ההר . ויען ויררר הנה עליתי על ההר ההר . ויפנצו כי
לח הררר צדבר ויהי כמחרר צעיניהס . ויררר חת פרי הררר מההר
ההר ויררר העס וגס הרר וירררר כי חמת יהנה חכו וצורררר היה ער
ההר וירר הרר לפלח צעיניה . וירר כל העס ויררו כי עלתה צרעיוול
שרין זה רק מררר הללחתו צצליחות הרר עלתה לו זכות הרר . חרר
הרר ידע צעררר שרין זכותו גרמה לו רק זכות חרותו הקדושי עמרר
לו לקיים כמה נפשות מישררל ולהחיות עס רר כמו חריו הרל שכל
ימיו עסק צום לפררס ולהחיות כל עוצרי חורר ויררר הרר חל הנער
ירררלע עתה זה הוה עבודררררררררר צכל צוקר השכס ותעלס חל ררר
ההר ההר ותיקח מפררי ותחרר כל רי סיפוקר ועוד תיקח מפררי כמה
שחולל להעמים עליך ותציא חללנו ותהי לנו למצון ולמחי ונחי ולא
נמות ויעשו לו שתי כיסיס גדולי ויתפורו חותס למלבושו למען יחוקר
הררה לפי משרר שיוכל לעמוד צו . והנער ירררלע הרל עשה מלחרת
צחרמוס וצוררות כררר צוה חותו הרר וצכל צוקר השכיס ועלס על
רררר ההר ההר : ויקח מפררי ויררר והנורר מילח חת כל הכליס
סתפוריס

מפעדות הצדיקים

התפורה בתוך מלבושיו כאשר יוכל שאת והוריר אותם מן ההר ויבוא
לסרב והיה לאכול לכל האנשי אשר אהו בספינה על שני ימים וגמסך
הדבר הזה זמן רב • עדי עלה הרב לבו לשמים והרבה והפזיר בתפלה
שיעזרהו ד' להצילו וממלוקותיה יוליאם מתהומות יעלהו • ועלה על
רעיונו שידע דבר מה נעשה בראש ההר ואיזה מקום מנוחה ואפשר
ימצא שם איזה מקום ישוב למעיוכלו לעלי' מרפס וטיט ההו' אשר המה
טובים במלכות ים ויאמר הרב להנער ההוא בזה"ל יאמילע הנני
מצוה אותך כאשר תעלה אל ראש ההר מוד הפעם תלך לאורך ולרוחב
ההר ותראה אפט קצוה אולי תמצא שם מקום מיושב ותחזיר לי תשובה
ייהי כן כאשר עלה הנער על ההר ויאכל כל צרכי כדרכו ואח"כ התחיל
לסלוק לאורך ולרוחב ההר עד שבא לכותל של ברזל וחרות עליו כמו
בחרט גומות עגולים ומרובעי' ארוכים וקצרים וחשב שיוכל לחגור בצפרי
דיו ורגליו בתוך גומות הללו ולא עלתה לו כי לא יכול לעלות על
הכותל ההוא ויחזור הנער על עקביו ויקח מפרי' כדרכו וירד מההר
עד שובו אל הרב : ויספר לו כל המאורע אשר ראה שם כותל של ברזל
חלק וזקוף גבוה מאוד ועליו חרוט וחרוץ כמו גומות • ולעלות עליו
א"א בשום אופן ויבן הרב שהגומות האלו הם אותיות כתובים על
הכותל אבל הנער אינו מבין תבנית האותיות ע"כ נתייעץ הרב ונתן
לו חתיכת שעה : ואמר לו כאשר תהי עוד הפעם על ראש ההר
תלך אל הכותל הברזל ותדבק השעוה לתוך חלל הגומות בכל שטח
החלל הן לאורך והן לרוחב הן למעלה והן למטה • ואח"כ תקלף השעוה
מתוך הגומות לאט לאט שלא תכוף את הזקוף ולא תזקוף את הכפוף
ותביא את השעוה כך לכאן בכדי שאוכל לזקף את האותיות זם לזה
ואוכל להבין כל הכתוב שם • והנער הלך בכל דבר אשר עשה אף כי
לא הבין בעלמו דבר מה אעפ"כ עלתה הללחתו מעלה מעלה וגם דבר
זו עלתה לו בשלימות הרב שקלף השעוה בנחת עד שהביא לסרב מכיוון
כמו שהיה רבוק על הכותל בתוך הגומות וקרא הרב תבנית האותיות
של השעוה וימצא כתוב שם ידוע להוי שזה מקום הוא ג"ע התחתון
והים הקדוש וההר והכותל הג'ל שומרים וגדרים כל יוכלו לבוא לכאן
וכאשר יעצו בני ישראל בתוך ים הקדוש הזה אזי בימים האלו פי' ופי'
יאמרו אלו הקיפועליך תלים פי' ופי' ויכוזו באלו הכוונות ויתענו כך וכך
תעמיחם ויתפללו אלו ואלו התפילות אזי כשיבוא קץ הדיור והסיקון
השייך

מפערות הצדיקים

השייך להם אז ברנע אחת יתעקר הספינה מעלתה אל תוך ים הלול
ויהי כאשר ראה הרב כתובה הלזה אז שמה שמחה גדולה והודה לך
על כל הטוב אשר גמלתהו ותיכף התחיל הרב לעשות התיקון הכתוב
שם והנער יאסילע הלך לדרכו הקודם ובכל בוקר השכים לעלות אל
ההר כבראשונה ויאכל ויותר וימלא את כליו במזון הפירות והורידם מן
ההר למאכל האנשי אשר במפינה . ויהי היום ברנע אשר נגמר
התיקון הנ"ל ונתקרה הספינה בפתע פתאום וברנע אחת אל תוך ים
הלול ובעת ההוא היה הנער יאסילע על ההר ויהי כאשר הביט הרב
וראה שהין יוסף היא הנער יאסילע בתוך הקפינה אז הרים קולו בצדי
ובהספד מר על מות הנער באמרו אם הוא הליל כמה נפשות מ ישראל
במחיה ומזון לבד יומתו ברעב ועתה עלתה לו כך בחשבו כי בוודאי
לג"ע לא יבוא רק ישראל במים הקדושי וימות ח"ו . אבל לא היה לו
להרב שום תרופה לזה . והנער יאסילע כאשר ירד מן ההר ויפול
אל תוך הים הקדוש עד אלילי ידיו וישאר עומד ומיטבע במים הקדושי
זלא יכול לפנות אנה ואנה אז הבין הנער שבוודאי ימות בכאן ויאמר
במאלות ים ויתאנה מקירות לבו וישא את קולו ויבך בשבירות לב מאד
ולעק בקול מר אוי אבי מיד בא אליו אביו ואמר לו בני מדוע כי כל
הסיבות האלו שהי בכאן עם הספינה הכל עשיתי בעבורך ככדי שישבר
לבך לפחות רק פ"א ומתמת כי מיום עמדך על דעתך לא היה לך בשום
פעם שברון לב לכך לא היה ביכולתו לעשות לך שום טובה ועתה כי
נשבר לבך בקרבך אגלה לך סתרי וסודי התורה בפרד"ס ולימד לו בפעם
הזאת כל התורה וגלה ונסתר . ויגבה לבו בהתנשאות מוחו בדרכי
ד' רק התנה עמו שלא יגלה הדבר לשום ב"א מזה עד אחר המופת
ותיכף לקח אותו אביו הנ"ל ויעמוד אותו בתוך הספינה של הרב .
ויהי כאשר ראה אותו הרב עם כל האנשי אשר אתו ויתמהו האנשי אליו
איך אפשר הדבר שילל ממעמקי ים ומטיט ורפש הקדושי רק הם תלו
בהללחתו הרעה והרב הנ"ל תלה הדבר בזכות אבותיו הקדושי ואף הוא
התנכר אליהם והתנהג עמם כבראשונה והתחיל לקלל ולשכוח אותם
ולכל אנשי הספינה כדרך המשוגעי והשוטים באמרו בתוכחה להם למע
עשיתם כדבר הרע הזה אני כלכלתי אתכם בכל אותן הימים וגם ע"י
גללתם נחמות ומטביעת בתוך מאלות ים ואחם שלמתם רעה חמת
טובה ועזבתם אותי בתוך עמקי ים למען אמות בארדון ח"ו . והנש

מ פעולות הצדיקים

שעשה להם יסורים גדולים אעפ"כ קבלו עליהם בשמחה על הדבר הזה שזיכם ד' אותם ולא נפקד מהם איש ולא נאבד הנער ההוא ח"ו על ידיהם. ויסעו ויהי כאשר באו לבית לעיר מולדתו של הרב ההוא ותיכף שאל שאל האיש הוא האב הגדול הקדוש לחמיו הקטן הראש ישיבה האם קיימת כל דברי האגדה אשר שלחתי למחמך היינו להביא עמך איזה כמור טוב הנבחר מכל בני הישיבה למטן היות ראוי והגון לחמן לי עבור בתי היחידה. ויען הרב ויאמר לו בודאי קיימתי דברך על כון וב"ה במרתי לך הטוב שבכולם ויאמר האב הגדול הראוי נא את כבודו והביא את הנער אלי ואשימם עמי עליו. ויביאו אותו הרב אל חמיו הגדול ותיכף כאשר ראה אותו ענה ואמר בזה"ל לופה אני ברום קדשי שאין זה הוכשר להיות חמתי ולא בזה בחר חלקים אפשר יש עמך עוד איזה איש. כי בודאי רואה אנכי שהבאת עמך איזה חמן בשביל בתי ויענהו חמיו הראש ישיבה אחי עוד לא הבאתי עמי שום ב"ה יותר ויהי בדבר קצף הדיוט אחד בראש ונכנס לתוך דבריה וענה ואמר בהל"ל הלא הנה יש עוד נער אחד משוגע ומגושם ומזוה אשר סבלנו ממנו כמה יסורי בכל הדרך אשר הלכנו וילו אבי הכלה תיכף להביאו. ויהי הדבר לשמוק והיתול בעיני כל האנשי הראוי ויהי כאשר ראה חמיו הגדול את הנער יוסף הר"ל ויען ויאמר הנה נדד' משוחו וזו חמתי אשר בו בחר חלקי ויהי בהשמע הרב דברי חמיו הקדוש ויאמר בלבו או לי משגס הוא ואפשר הוא רואה ברום קדשו שהוא זיווג. מ"מ הים לו לער גדול וכאז לב מזה ורחש לבו בקרבו הנהיה כדבר הזה שזם הנער יאסילע יהיה לחמן בשביל בתי אחי הקדוש ומרוב דאגה בלבו שתעלה סרב בחולשת כבד עד כי ברוב יגיעות התעוררו אותו ואח"כ לוס אבי הכלה להלביש את החמן יאסילע לפי כבוד הרב וכל המלבושים הבליים והמחופי הפשיטו ממנו וילבישו אותו שם ורקמה אבל הנער יאסילע לא הפך כושי עורו וגמר חזרבורותיו ויתנהג כבראשונה בדברי שטות והיתול ויהי בועה כמדקרות כמדקרות חרב לכל אנשי העיר השומעי מרפתו: והיתה להם למרפה ולבזיון שאיש קדוש כזה יקח המשוגע הלו לחמן בשביל בתי יחידה ויהי הנער כמחריש לא ידע דבר רק בדברי לאונשטות ויהי אחר המופה ומדר קדושין וישבו כל האנשי סביב השולחן לאכול לחם פס חומן הרב הקדוש כנהוג והכריז סבדמן כנהוג ואער חמן פתח פיך ויאמר

מפעדות הצדיקים

ויאירו דברין ואמור דררשה או פתח פיו החתן ואמר בזה"ל כל מי שמרניש
בנפשו יידנוד סהור חטא אינו כדאי לשמוע דררשה סיולא מפני ויסי
חתת חלקים על כל אנשים ונשמעו אחת אחת וגם הרב ר"י התחיל להגלגל
על נפשו ויאחז בו החתן ואמר לו אתם תשבו כאן ותראו זה תורה זה
שכרם (בניחותא) וכל הלילה דרש במתרי תורה ב"פ ר"ד"ם ונעשה עילו
ולדיק וגדול כאשר ראוי והגון לחביו הזקן מכנים אורח הכ"ל ועתה אני
הכותב ידעתי כי אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה וכאשר ראיתי
המעשה ההוא הנוראה בעיני חברתי ע"ז חיצור מיוחד מענין מלות הכנסת
אורחים וגדול שכרם .

מעשה מהרב הצדיק הגאון אמיתי הקדוש ר' מרדכי
הנקרא ר' מאטילע משאנאביל

מעשה בעיר אבאחאוו הסמוך לעיר וואסילקוויז היה שם איש אי
אב בחכמה ורך בשנים למדן וי"ש וחסיד ורצה להיות שו"ב
בעירו הכ"ל עפ"י חוקתו מאבותיו ונסע לחיזה שוחט הבין ולימד עצמו
אללו כל דיני שחיטה ובדיקה ואומנות יד כאשר צריך להיות שוחט
הגון בקרב ישראל עם קדושי' וכאשר כלו ימי הלימוד בכל חופני הגאות
לזה ולקח כתב קבלה מהשוחט הלו שהורה לו הדרך הנכון בשחיטות
וגם נסע לשאר שוחטים הגויים ולקח גם אלס קבלה על אומנתו
וכשירת זכייתו ורצה לקיים ג"כ ולהראות סכינו לת"ח כדינו ונסע
לעיר וואסילקוויז הסמוך לה והראה סכינו להרב הצדיק הגאון מוסי'
יהושע המגיד דק' הכ"ל (הנקרא ר' יהושעלע) והראה לו סכינו מלוטש
חריף ושגון אבל לא הוטב בעיניו ויאמר להשוחט הכ"ל שמע בני אינך
ויסי חלקי עמך לך ושוב להשוחט שלמדתי אללי ושם שם עור זמן מה
עד שתוכל לאמן ידך בלטיחות הסכין היטב היטב . כי לפי דעתי עדיין
לא הורגלת בזה כמלמדך ולא עלתה עדיין לימודך כראוי וכאשר שמע
השו"ב הכ"ל מדברי הרב ר' יהושע תימ"י זיית לדבריו ונסע עוד הפעם
להשוחט הכ"ל ללמוד ח"ע היטב לטוש הסכין יותר ויותר מקודם ושהם
שם אלס השוחט רבו זמן מה . ואח"כ הלך ושם לביתו ונסע דרך עיר של
המגיד הכ"ל והראה לו עוד פעם ב' את סכינו ועדיין לא הוטב בעיניו
ואמר הרב המגיד הכ"ל שמעני עוד הפעם ותיסע לשי"ב פ' (הידוע
למגיד

מצערת הצדיקים

לחמניד שסוף מיוחזק בכשרות ובוודאי לא ילא מתחת ידו דבר שאינו
 (מתוקן) שזיקה מירוכחב קבלה ואח"כ כשרבא בשלים לא תראה לי
 מכיך ותהיה שיחט על תקומת וק עשה : וסנה בהרחב הזמן נדמנ
 הרב ר' יהושע ה"ל ליסע על דרך פיר אבאזאזו מקיס השוחט ה"ל
 וילן שס כי בא השגשג ואנשי העיר ה"ל ה"ינו עבדו מעורה גדולה
 בלילה הזה למען להיות אותן מנכסהס אכל הרב ה"ל לא היה ברור
 למצור שס בעיר הלו מחצת ידיעתו שלא ה"ע בציניו מכינו מחשוחט
 דלשס וגס לא ראה לספ" לפי אנשי העיר כי מניעתו מהסעורה עבד
 השוחט למען לא יקפח פריגתו כידוע : ע"כ הפליר בתפלתו מהש"ת
 ש"שג לו אחס חולי למצן תהיה לו סיבה שיוכל למניע מהסעורה וכך
 היה שגל בקריחת הבטן (סקרין סייב מ"ע) יצריכי היו לחצו כל
 הילול ולא אכל מעסורה כלל וכלל אמני למחיתו בבקר ויסי כאשר ראה
 הרב ה"ל לנסוע לדרכו והסעיעה באז להריב ה"ל כי הנה הרב ה"ריק
 וסקדוש מוסי מרדכי מטשארנאביל בא לכאן ולא נשא לבו להרב ר"י
 ה"ל לשוס לדרך פעמיו ולהסחיק עיר מנצימו . עד יקבל פני הרב
 מוסר"מ ה"ל שהיה כפיף לו מכבר ע"כ נשאר על מקומו ולא זו משס
 כל היום ואנשי העיר כשראי שעלתה להס הדבר בכך שזאזין להס הש"י
 שני אורחים פ"ח צריקי כאלו בבית אחת אשר לא ראו בעיניהס מיום
 סומדה העיר ה"ל שגחה כואת בוודאי השתדלו ברוב זריזות וסכנס
 גדולה לעשות עבדס מעידס גדולה למצן הזניס למציבה אחת על סעורי
 שבת הבאה כי הדבר הזה היה בעש"ק וכך עלתה להס שישבו במסיבה
 אחת בכל מעורות שבת הרב ה"ריק מוסי מרדכי ה"ל עס הרב מוסי
 יהושע ה"ל :

בהזור לעניינו כאשר ראה מוסר"י ה"ל שהוכרח לשבות בעיר הזאת
 ולסעור שס ויגר לו מאור על שזדמן לידו כך כי חשב מעתה
 א"א לו להמלט ולמנוע ולעצ"ס כלום משח"ט העיר ה"ל אכל זאת
 היתה נחמתו שעלה ברעיונו כי בוודאי ירגיש ה"ריק ר"מ ה"ל בזה :
 ויריח בהמאכל ותלא הדבר לאור ע"י מוסר"מ ה"ל ולא בסיבתי :
 ויסי כאשר לקח הרב ה"ריק ר"מ את סכף עס המאכל וסריח בו אשר
 להרב ר"י הנה ריח המאכל ריח ג"ע והש"ב שכתבן י"ג מאר ללראיתני
 כמותו וא"ס כשיבא משיח לרקנו בוודאי יאכל ממנה שח"ב סלש ויסי
 כאשר שמע הרב ר"י ה"ל דברי ה"ריק מוסר"מ ה"ל נשאר יושב וסחחיתס
 וסיס

מפערות הצדיקים

והיה לפלא בעיניו וכשהבין מוסר"מ תמיתה הרב מוהר"י ה"ל ענהו ואמר לי בזה"ל ר' יהושע אפשר לא הוטב בעיניכם השור"ב הלזה חיתא בגמרא רב בדרך בלישנה פי' בלישניה דהשוחט כשהיה מדבר עמו הבין בו חס הוא כשר אז מאכיל טריפות ח"ו ואני ב"כ בדרקתי אותו בלישניה ואומר אני לכם שהשוחט כשר ומשיחיאכל אי"ס משחיטתו ועוד אמר לו בציווי אכלו ר' יהושע ומוהר"י ה"ל קיים בזה גזירת הרב ואכל ולא עלה עוד על לבו ח"ו לדבר אחר : זי"ע ועכ"א :

עוד מהרב ה"ל הדריק מוה' **מרדכי** זי"ע :

לדרב ה"ל היה מקורב א' רך בשנים ת"ח וי"ט וחסיד ונחלה חולי גדול וכבר מאד וגמגמה חלייתו זמן רב עד שנתייחסו אנשי ביתו ממנו וגם הוא בעלמו ג"כ נתייחס אי"ע מלמיות עוד ונודמן הדבר שהרב מוסר"מ ה"ל נסע על דרך עירו ונשאר שם על שבת קודש ויהי בשמנו החולי ה"ל כי הרב בא לעירו וישב רוחו בקרבו בחשבו עתה אפשר יוכל לקבל עזר למחלתו בדוחיות ע"מ בקשת הרב ה"ל . ויבקש מזונתו שהתן לו איזה מעט מעות על פדיון לילך להרב ולבקש מלפניו על נפשו (כי היתה עקרת הבית בהרואות מו"ע) ולא רתם לענות אותו כלל בזה כי אמרה כבר השחדלותי בהולאה מרובה עבורך לתרופות משונות ע"י רופאים הרבה ולא הועילו כלום ומס ים לך עוד להרבות בהולאה כזו (כי עלתה ברעיונה שהיא רק תוחלת ממושכה ולא יעלה לו עוד שום תרופה) ואי"ס וינזור לך חיים אז תתרפא כי רופא חס הוא אבל ברוב הפלתו אותה נתרלית לו עד שנחנה לו המעות ומיכה סלך לרבו הקדוש ואמר לו בזה"ל הנה יודע אני בצירור שלא אחיה עוד מזה סחולי אבל זה המעות (ארו"כ) אני נותן לכם בשביל שחששו לי טובה בעלמא דקשטו צב"ד של מעלה ענהו הרב הן לך ואל תירא . והלך לו סחולי ה"ל לביתו ולהחולי ה"ל היה לו חבר וקרוב לו מאד ודבק לו יותר מאח וביקש ממנו שימן לו ת"כ ע"ז שאמר פטירתו כשיעזור לו ד' ויבא על מקומו בשלוי יתראה לחבירו בחלום לומר לו מה נעשה מסבבטתה שבטתי לך רבו ומס עלתה לו ולימ"י מעט"י נעדר סחולי ה"ל ב"פ ושכך לן ח"י . וחזירו ה"ל מלפס לתשובתו בקרוב ואין : ישי בלי ש"ק במת עמד הרב ה"ל להחפול לפני העמוד בבית מדרשו כדרכו

מפעל ות הצדיקים

כדרכו בקודם ויהי כאשר פנה הרב פניו למערב באמרו החרוז בואי בשלו
ראו כל העם שהרב רומז באלכזו לצד הפתח כמו שרומזי' לאי לבוא
לכאן והיתה הדבר לפלא בעיני כל רואה ויהי בעת לילה כאשר שכב חבירי
הג"ל על מטתו ליוח א"ע וירא בחלומו ובחזיון מתש והנס חבירו המת
עומד לפניו בפנים נסובות ואומר לו הנה באתי לקיים התקיעת כף שנתתי
לך . ואספרה לך הנה חיקך אחר מותי נתסרתי ליד מלאכי חבלה
והתנהג עמי כמו שכתוב בספרים לא נפל דבר והיה לי עת לראי רע
ומר היה לי מאד שאין להעריך ולספר ומרוב עיני ומרודי שכבתי בזה
העול' ולא עלתה על לבי לבקש עזר מרבי הקדוש כי נשכח ממני לגמרי
הדבר מתשועת הרב רק אח"כ בעת קבלת שבת כאשר ילא הסרה
במרום בואי ונלא לקראת שבת מלכתא חיקך הניחו אותי מלאכי חבלה
הג"ל וברחו להם ולא ראיתי עוד . ולא ידעתי הנה לפנות וארא והנס
נשמות העשוקות ראות מאד וגם אני ראתי אחריה' אח"כ שמעתי כרו
יולא ברקיע לכו ושמעו להרב הצדיק מוה' מרדכי מ"מ מטשארנאביל איך
אוא מקבל שבת בזמירות ותשבחות אז ח'כך נחשוררתי כארס שנתעורר
משינתו ומזכרתי שהרב הג"ל היה לי רבי בעודי בחיים ואז התחלתי לרדף
מאוד בזריזות וכאשר באתי לבית המדרש א' וכולו מלא בחלונות וזיו
מבהיק דרך החלונות כשמש צהרי' ורציתי לבוא הביתה אבל לא
יכולתי למצוא הפתח וגם ראיתי נשמות אחרות נכנסי' פנימה ואני נלחתי
למצוא הפתח וכל מה שהפארתי מהם להראות לי איזה דרך שאוכל ליכנס
לפנים ואין קול ואין עונה והלכתי לצד מערב כי ידעתי שפתח בסמ"ד
צריכה להיות במערב ועמדתי שם כמה וכ"ז לא עלתה לי למצוא הפתח
וארא דרך החלון ראיתי והנה הרב אדמו"ר עומד לפני העמוד מעטף
בטליתו כדרכו בקודם ומתפלל ונכפל לי יגווי עד מאוד שלא יכולתי
להסראות לפניו רק בעזר ארון הכל אח"כ בעת אמרו בואי בשלום פנה
א"ע לצד מערב וכאשר ראם אותי עומד שם ועוד א' עמי ורמז באלכזו
אלינו שאבא אללו וחיקך פתחו לי הדלת ונכנסתי לשם ועדיין אני שם
ולא יוכלו לגרש אותי משם רק שלא אוכל לעלות משם למדרג'
יותר גבוה . זי"ע ועכ"א :

נשמע מזה גודל פעולת התקרבות ללדיקי הדור שיוכלו להטיב להמתחבריי'
זהם אף בעולם העליון . וכן לעולם החי' איהם השם יכנו לקרב
עלמנו להם באמת ובאמונה אמן :

מפעדות הצדיקים

פ"א

באישון לילה ואפילה בשעה ב' אחר חלות לילה בא הרב
הצדיק והקדוש הנ"ל עם משמשו לבית מדרשו והעיר לכל
האנשים הישיבי' שם (והם ממקורבי' המסתופפי' בללו ויושבי' שם בבית
מדרשו ללמוד תורת ד' ועבודתו) והוא בעצמו עם משמשו המנציחו להם
מים לנטילה • ויהי בהקיצם ובראותם כי הרב אדמו"ר עומד עליהם •
וקמו כולם בזריזות מאוד ויתקבלו יחד אלל הרב ואמר להם בזה"ל •
אחם יודעי' מזה שבעת הזאת נתעורר למעלה קטרוג גדול על אחינו
בני ישראל היושבי' חוץ למדינתנו ודיני' שורה עליהם ר"ל : ועתה את
מסכתי' אחם להמתיק הדיני' מעליה' ולבטל מהם כתוב אמת' אפאיהם
ותיכף ענו ואמרו יחד כולם הן אמנ' וכן יהי רצון אז אמר להם יומר
אין אני לריך עור כי בעז"ה הכל על נכון ונמתק הדיני' לכו לשינתכ'
וכן היה כזאת בלילה הזה ובשעה זאת בא הרב הצדיק והקדוש מוה' ישראל
מרוזין ג"כ לבית מדרשו ומשמשו עמו וירא והנה חסידים ואנשי מעשה
ממקורבי' יושבים בשם ומדברים מענין התקרבות להש"ת ולסצדיקי'
וגם שותים יי"ש ואומרי' לחיים זה לזה ומקרבים את לבם לאביה' שבשמי'
בדיבורי' נכוחי' • ויהי כאשר ראו פתאום שהרב בא אללם באמצע הלילה
שלא ראו כזאת ממנו נבהלו מפניו • ועמדו כולם על מעמדם ומשחממתי'
על המראה • והנה ישב הרב אללם אלל השלחן ואמר להם שמו לחיים ושמו
ואערו לו לחיים כנהוג אצל אמר להם שמו עוד לחיים בשביל אחינו
בני ישראל היושבי' מחוץ למדינתנו ואף שהם מתנהגי' בדרך לא טוב
הוא רק מחמת טרדת הזמן ואורך הגלות וסורקו מכלי אל כלי • וכן
עשו : זי"ע ועכ"ל :

בעת המחלוקת שהיה לש"ס בין הרב הצדיק הקדוש מוה' ישראל
מרוזין ובין הרב הצדיק האב"ד מסאווראן הזמין פ"א שהרב
מסאווראן נסע לדרך עיר רוזין • ונתיב הדרך היה לפי החלונות
דהרב הצדיק מעיר הנ"ל וכאשר חלק והלך מרכבת המסנה של הרב
מסאווראן לפי החלונות דהרב משם ובעת הזאת עמד הרב ומשגיח מן
החלונות וראה את מרכבתו ניסע לפניו הפך פניו לאנשי' העומדי'
סביבו • ואמר בזה"ל מנסיעתו ניכר שהוא נער • (ונער מכוונה בלי"א בשם
שוטה) והיה הדבר לפלא בעיני כל השומעי' ויהי כאשר נשמע דיבורי'
האלו לרב הצדיק ר' אברהם דוב מאוריניש (בעהמ"ח ס' בת עין
התפלה מאוד ואמר הביטו וראו איך הוא מחזיק את הרב מסאווראן לאיה
גדול

מפעדות הצדיקים

גדול . גדול הערך כי נע"ר נקרא מט"ט כידוע וזה היה כוונתו מזה יש להתבונן שאין לנו לריכים להכניס ראשינו ולהתערב במחלקות' ולדבר ח"ו דיבור לא טוב על דעים שכנגדו כי כל דבריהם בפלס שקולים ושימתי' לריכין לימוד : זי"ע ועכ"א .

מהרב הנדיק הקדוש מוה' **שרץ** מפאראציסט :

פ"א שבת הרב הקדוש ר' זלמינא [הנקרא רב] בעיר ראדימישליט ונסע אליו מקורב אחד של הרב הנדיק ר' שלום הנ"ל ! והנה צש"ק אמר הרב ז"ל דיבורי תורה בהתלהבות גדול ונהנה החסיד ההוא מאוד ובאמנע הדיבורי' נראה להחסיד לפי קטן שכלו שנתקרב הרב מההתלהבות היותר בקרבו עד הנה ויתפלא מאוד על זאת כי באמת אדרבה בכל פעם היה לריך להתחזק יותר ויהי אחרי כן בעת שנסע החסיד הנ"ל לרבו ר' שלום הנ"ל ויספר לרבו כל המאורע איך ששבת אלל הרב ר' זלמינא ואיך שראה אותו שנתקרב באמנע התלהבותו ענהו רבו הקדוש מאד חרה לי ותרנו צטני על דיבורים כאלו איך מלאך לבך להתעולל עלילות על רב ולדיק כזה ולחשוב מחשבות און ובפרט להוליא הדיבורים נגד פני איך לא יראת על נפשך להוליא דיבור כזה לפני ואם לא אהבתך אהבה עזה מאוד בווראי ח"ו היית ניזק ממני אבל מה אעשה כי נשגבה אהבתך אללי עד מאד כי באמת לפי קטן שכלך וקולר השגחתך איך אתה מתערב לרבו על דייק עתק ולומר עליו לשון קר . כלום אתה יודע מזה שיש היכל רס ונשא מאד וכשבאים לשם מתבטלי' ממציאות וא"א להתלהב עוד . זי"ע ועכ"א

נשמע מזה שלא להרהר אחר הנדיק אף בעת שנדמה לכל מי שרואה אותו כי עשה או מדבר בלי שום התלהבות ויראה לו באמת כי אז הוא במדריגה יותר גדולה מאוד רק מניעת השגה הוא מקולר דעתינו .

הרב הנדיק וכו' מוה' **משך** אב"ד מסאווראן ברוב ענותנותו בכם ונאנח ואמר ראו הסילוק שבין דורות הראשונים לדורות האחרוני' הצדיקים שבדורות ראשונים האירו פני תבל וקדשו כל רמ"ח איבריהם שלא יכלו אפילו ליגע באצבע קטנה במה שכנגד רצון הבורא ית"ש ואספר לכם מעשה נפלאה מחרב הנדיק הקדוש ר' פנחס נחום מעשארנאביל . במס"ק

מפעדות הצדיקים

בש"ק הים דולק אללו תמיד נר ששבת מצבור יום כדי שתאיר לו אחר
זאת לילה שיוכל ללמוד אללה פ"א הלך הרב הג"ל לחוץ ובעת הזאת
נכנסו נרו שבביתו ותיקף הלך הנכרי שבביתו והדליקה ולא ידע הרב מזה
כלום ואח"כ כאשר נכנס הרב על פתח הבית והתחיל לילך דרך עקלתון
לדך מקלוע הבית וגם הוכה ראשו בסכותל וענה ואמר מפני מה זה
נחשך הבית ומי כבה הנר שהיתה דולקת . אמרו לו הלא גם עתה
דולק הנר במקודס ולא ראה להאמינם וכשתכפוהו בדבריהם אחימים
ענה ואמר אפשר נעברה בה עבירה לכן איני רואה אללה שום דבר כמו
באישון ואפילה ובדקו ומלאו כדבריו : ז"ע חמן

הרב הצדיק ר' משה הג"ל לא ראה אשה מימיו פ"א באהה אשה
אחת לחדרו וכשראה אותה נכנסת לחדרו התחיל לברוח לחדר
אחר וברח חדר לפנים מחדר וגם סגר הדלת צעדו וכ"כ בהול לברוח
עד שהוכה את ראשו בכותל עד שזב דמו ואח"כ בחדר הפנימי הטמין
א"ע תחת המלע שעל המטה ושאלו לו מפני מה אתם יראים מהרהור
אשה יותר מכל ב"א והשיב בזה"ל תדעו נאמנה שאין אני מתיירא מהרהור
בשום אופן רק אני מתיירא מדברי חז"ל שאסרו מלססתכל באשה :
ז"ע ועכ"א

מהרב הצדיק וכו' מו"ר משה מפריעשיוועקני הרב הג"ל
בתחלתו הסתיר מעשיו ועבודתו ונראה לכל העולם כאיש
פשוט ע"ה . וגם הלך נע ונר להבול גלות עם השכינה וחדמן לו פ"א
שבא לבית אחד שישב שם איש הנוץ ומכנים אורח גדול וכאשר נכנס
אל פתח ביתו שמח לקראתו וקבלו בסבר פנים יפות ונתן לפניו לאכול
ולשתות והנה בתוך אכילתו הבין שהבע"ב ואשתו יושבים בדאגה וביגון
ומדברים זה עם זה מאיזה ענין בהסתור לכל ישמע האורח מדאגתם
וכאשר הבין הדברים התחיל הרב האורח לבקש מהם לספר לפניו
דאגתם אולי יוכל ליעלם על הדבר וענו ואמרו דאגתינו על מה שעזב
אותנו האומן משריפת הי"ש וגרם אותנו היזק רב בזה אפשר אתם
יכולים והרגלתם באומנות הלזו ויען ויאמר בודאי ידעתי ואומן בקי
בעסק הלז וכאשר שמעו דבריו נתאזרו בצעז ומדוע על דבר שהומין
להם השי"ת בע"מ ואומן לביחכ בלי שום חיפוש אחר חיפוש : ותומ"י
הוליכו

מפעלות הצדיקים

סוליוו אותו לבית העושין שם הי"ש וסראו לו כל בית נכותם ותיקן
הזהיר בעוה"ב את הערלי' המזומני, לשם לעזר ולסער לחי'ם
הלו ככל היותו מפיו יעשו : ויהי למחרתו באו הערלי' לשאלו פיו איך
לסתגב בדבר עשיית הי"ש ואמר להם לע"ע כאשר הורגלתם ועשיתם
עד הנה כן תעשו גם עתה : וכל אשר לא יוטב בעי' אחתן על כון
כאשר עם לבדי . וכן עשו ויברך ד' את בית הבעה"ב וימלא מלא
מעשים בהי"ש בגלל יושב האומן הרב הנדיק הנסתר וימלא חן בעיני
שר בית הי"ש ויעזוב בירו כל ענין בית הי"ש . ולא ידע אתו מאומה
מה נעשה שם . וגם הרב הנסתר קבע עיקר דירתו שם וכל חפציו
היו רק בבית עשיית הי"ש רק טלית ותפילין שלו עזב בבית הבעה"ב ובכל
צוקר הלך עברו ליקח אותו בירו ולהסתפלל בבית הי"ש ואת"כ נשא
אותו עוד לבית הבעה"ב . והיה הדבר הזה לפלא בעיני כל רואיו
וצפרטו בעיני הבעה"ב כי כל חפציו מונחי' אליו וסעודת משה אותו
בכל יום לבית בעה"ב וליך עברו בכל יום הליכה בכדי ובעבור זה
נחשב בעיניה לשוטה וע"ה רק שהחזיקו אותו לתם וישר גם ררכו היה
בכל מילש"ק לאכול סעודת מלוא מלכה ובעבור זאת היה מוכרח לבוא
לבית בעה"ב בכל מילש"ק ויהי היום כאשר בא במילש"ק לביתו לאכול
שם סעודת מלוא מלכה כדרכו . ובעה"ב היה ערוד בפעילותו הוא
עשיית חשבונות עם ערלים המקיפי' י"ש ובעבור ערדתו לא היה יכול
להפסיק החשבון ולאכול סעודת מ"ע עם האומן הרב הנסתר . ויהי
כאשר המתין הרב האומן הנסתר על סעודת מ"ע ויחל עד צום וירא כי
בעה"ב ערוד בחשבון מאוד והלך לו למקומו לבית שריפת הי"ש ויהי
אחרי כי כאשר כלתה ונמנר החשבון עם ערלים הנ"ל ראה הבעה"ב
לישב לאכול סעודת מ"ע ויפן כה וכה וכה וירא כי אין האיש האומן
בביתו ושאל לאנשי ביתו עברו ויאמרו אליו הנה בא כבר האומן פה
ויתמסמה זמן כביר וירא כי אתם ערודים מאוד פנה והלך לו אז אמר
הבעה"ב בלבו כמדומה כי איש פשוט הוא ואפשר רונה לאכול למלאות
נפשו כי ירעב ואפשר הוא מכוון ח"ע לשם מלוא נ"כ בשמעו מאביו
שמלוא לאכול סעודה מ"ע ע"כ תשי הטעמי' אלך ואקרא אותו : וכן
עשה וסלך לבית שריפת הי"ש שהיתה חוץ לכפר רחוק מאוד ויהי כי
בא סמוך לבית הנ"ל ראה כי אור זורח ומבהיק דרך החלונות : חשב
בדעתו בודאי כי יגזבו הערלי' מן הי"ש כי ידע שבלילא אינם עוסקי'
במלאכתם

מפעלות הצדיקים

במלאכתם ע"כ עמד רחרי הכוחל נראות מה נטעה גם כי צוודא
הלא דבר הוא ויהי כאשר הליץ צמורי וצבדקי הכחלים ראה צהאומן
הנ"ל יוצב עם עוד איש א' זקן יכה צבדות פנים והארו כחאר פני
המלך ובער ראשו כעמר נקי ובלהן כטון ופניהם ועליו מונח לחם חמודו
חס ויפה עד מאוד ומכה יכיפיה עד מאוד פרוסה על הצלחון ועליו
דגם ובצר וכל מעדני מנכים אז הצין הצעכ"צ שנאו דבר כבוט הוא
ונשאר עומד ובהל ומרעיד והנה קול לו קול אליו מגיע מדבריה' ורטת
אוזן ובמע כהצר שואל הצע"מ הנ"ל להיכן בזה"ל הנה איחא צמדרש
ז"ל מלהתי דוד עבדי צצמן כדשי כצרתיו היכן מלאחיו צבדוס ע"כ
והמדרש סחוס וסחוס ענהו הזין הנ"ל כך הניין צמציצתא דרקייע
צסד"ס הוא מטריוקין צבעודהא דדד מלכה ' פי' צבעידה זו צבהקין
מלאחי איתו מהימן לפני : ונאש"ר שמע זאת הצעה"צ צרח מן הכוחל
וינס לציחו צפחי נפש ולא היה יכול ליען כל היללה ועמד על המשמר
ומלפס לאור הצוקר . ויהי צצוקר וצא כאוזמן הנ"ל לציחו ליקח הטו"ת
כדרכו בכל יום וכאשר נכנס על פתח הבית וראה אותו הצעה"צ עמד
מפניו מלא קומתו ורמר נו רבי ובורי אין אני רואה לפגוש צבכוד
חורחכס צהה"י אלני הומן וצעי"מ ואין אני כדחי לפי' לצמש לפניהם
וצפרט לצמש אותי צחומנות כזו ענהו הרב הנסחר מה לכס לדבר
כדבר"י החלה ללרק צי למר הצעה"צ צוב אין אחס יכולי להסתיר
א"ע ממני כי ראיתי אחתול צלילה צבכודכס הרמס וצישיצת הזקן
אלליכס ואני יודע צצירור כי לדיק צירור הוא אדמור רק זאת אני
צצקש ממעלחכס הרמס צחנידו לי ארחת הדבר מי הוא הזקן הלו
צהיה אלליכס אחס הלילה ענהו הוא אליהו וצא לצברי צנגור למעלה
צי אלך לציחי להיות מניד צפרעטעווענק ושאלמי אותו איך אפשר לסיו'
קך כי כבר יודעים ומכירים אותי ' כי האיש מצס מפורסם לע"ס ואיך
יקצלו אותו עליהם לרב ומניד ויען ויאמר לי כשתצוא לעיר הנ"ל
סומ"י כל הנערי' ותינוקת צנפיר ידולו ויאמרו זס לזס הנס הרב
סמניד צא ויכנסו הדבר"י כלב כל חש"י העיר וכל חש"י השאצ"י צנפיר
ואז יתמנו אחך רבד וצטיון יסתה תצארו צש"ס צביחכס ויצרך
איתס וילך לו וכן היה כאשר צא לפרעטעווענק לעקו כל הנערות הרב
שוך ונכנסו הדברים צנב כל חש"י העיר וכתמנו אותו עליהם למניד
ז"ע ועכ"ל :

מפעלות הצדיקים

מדרב הנדיק ר' שמעלקי מניקולספורג בשבת אלול ח'ש
אלק"י נורא הרב מו"י לוי יצחק אב"ד
מבארדיטשוב :

תחילת ביאמו להרב הנדיק אב"ד מבארדיטשוב להרב הקדוש
מו"י שמעלקי הנ"ל :

וידוי נבואו לאחר הרב היה מעטק בטלית ומוכתר בתפילין בשני
זוגות ביחד (כידוע דרכו בקודש מהניח ב' זוגות תפילין ביחד)
ותיקף נכנס לבית שמבשלי" שם כך מעוטף בטו"ת * ושאל להרבנות מה
סמך המבשלי" המבשלי" על סעודת האהרים ואף שהיה לה לפלא
צעיניה שאדם כזה הנראה לח"י דבר דברים בטלים באלו ובפרט שהוא
מעוטף עוד בטו"ת * מ"מ מרוב נדקתה וענותנותה השיבה לו על
דבריו ואס"כ שאל אותה עוד הפעם אם הנשים המרקחות יכולים לבשל
הטב ועוד שאלות כאלה והיא השיבה לו על כל דבריו : וכאשר ראו
זאת אנשי החצר ובפרט תלמידי הרב הקדוש ר"ש הנ"ל משבסו לזולל
זם בא וכלי ריק ואעפ"כ לא הכלימוהו בדברים אה"י הלך לביהמ"ד להרב
ר"ש הנ"ל ב"כ מעוטף בטליחו ומוכתר בשני זוגות תפילין ויהי נבואו
לביהמ"ד מלא ח"ש אחד נבזה וחדל אישים ודיבר עמו כל משך זמן
סתפלה בדבריו בטלים ושל מה בכך לפי הנשמע לכל אוזן שומע והיה
מנהגו להרב ר"ש הנ"ל להתפלל בעצמו לפי התיבה מתחלת התפלה
עד גמירא ולהתפלל בהתלהבות גדולה * ולעורר גם אחרים שאין
לשמר (והתלהבות דהרב מו"י לוי יצחק בעת התפלה כנודע דרכו
בקודש כ"ז קיבל מהרב ר"ש הנ"ל) והרב ר"ש הנ"ל הרבין איסור חמור
על כל מי שידבר בביהמ"ד צפרט בעת התפלה באזכרה גדולה ויהי
כאשר ראה ח"ש אחד מתלמידי הר"ש הנ"ל שהאיש האורח מדבר בעת
סתפלה אמר לו הם שתוק כי אסור לדבר ולא הטא אזנו לשמוע ויחר
להתלמוד מאוד ובפרט שבלא"ה החזיק אותו לכלי ריק מעת שראה
אותו ממשמש בבית המרקחות בעת היותו לבוש בטו"ת ומדבר שם
מעניי המאכלים מרה אפו מאוד ועלתה בדעתו להוילאו מביהמ"ד רק
מחמת שלא ראה נבלל את האנשים העומדים בתפלה משך ידו ממנו
ואס"כ בעת הסיב הרב ר"ש הנ"ל לסעוד סעודת האהרים וכאשר ראה
הרב ר"ש את הרב ר' לוי יצחק הנ"ל נתן לו שלום בספר פנים יפות
והסחיר

גמל

מפעלות הצדיקים

והסחיר לו שלום וקרא אותו להסב אלנו והשיבו אותו אלנו ואכל עמו
מקטרת אחת וכאשר ראה התלמוד ה"ל את כל המעשה אשר נעשה
עם הרב ר' לוי יצחק ואת כל הכבוד אשר עשה לו הרב והתקרבותו
אותו בחציבות רב והמה הדבר לפלא בעיניו . ולא יכול יוסף עוד
להתאפק ויען ויאמר לרבו הקדוש ר"ש ה"ל אתפלא מאוד הלאיש הלזה
דיק מכל יעשה יקר וגדולה וכבוד כזה ובפרט כי קודם התפלה דיבר
עם הרבנית מעין בישול הצאכלים . והיה אז מוכתר בטו"ת בשני
זוגות תפלין יחד לשם יהורא ושתי רעות עשה הרבה שיחה עם אשה
ובטו"ת וקודם התפלה בדברים בטלים ועוד זאת יתירה על הכל שדיבר
בביטחון בעת תפלת אדמו"ר לפני התיבה ובלבל כל המתפללים
בהברת קולו לדבר עם איש בזוי כדומה לו היכול אוכל לעמוד במלין
נגד פני הרב : אז פתח הרב הקדוש ר"ש ה"ל ואמר הנה איתא
בגמרא רב לא שח שיחת חולין מימיו תמה ע"ז אטו כל התנאים
ואמוראים דברו שיחת חולין ח"ו ומה זה שמעבד לרב כזה ועוד לפי
הנראה כי מלתא זוטרותא הוא לגבי דרב אבל באמת הפי' הוא כך
דיב ל"א ש"ח שיחת חולין . אף כשדיבר בדברים בטלים נשמעים
לפי השמע להמון באמת אף אלו הדיבורי' לא הי' שיחת חולין רק
עשה בהם יחודים גדולים מימיו . מתחלת היום עד סלידה עשה כן
שדיבר עם הכל כל חפץ בשיחת חולין ודברים בטלים וגשמיים ובאמת
עשה בהם יחודים ויכול היה להחזיק המומין בעבודה כזו כל היום
כסדר : ולכן שבוהו רז"ל בזה אשר לא כן נמצא כזאת בשאר התנאים
שלא יכלו להחזיק המומין בעבודה רמה כזו רק שלשה שעות ואח"כ
נפלו ממדריגתם . וכן הרב ר' לוי יצחק הלזה יכול לאחוז המומין כל
היום כולו ולדבר דיבורים הנראה לשיחת חולין ודברים בטלים וליתר
בהם יחודים נוראים כמדריגת רב התנא הגדול . משא"כ אני איני יכול
להחזיק המומין רק שלשה שעות כדרך שאר התנאים : ז"ע ועיי'א :

מהבש"ט עם הרב הדיק מוה' מיכל מזלאטשוב :

הרב ר' מיכל ה"ל בעת אשר הסחיר מעשיו מבני אדם וישב אז
בברוסילאוו . ואח"כ נתגדל ונתגלה מעט מעט ואירע בעיר
ה"ל שאיש אחד חילל שבת בשוגג שאמר בנסיעתו בעש"ק ממניעת
העגלה

מפערות הצדיקים

העגלה ואחר זה בא לפני הרב ר' מיכל לבקש ממנו שיתן לו תיקון על חטאו הגדול חילול שבת החמור וסידר לו הרב תשובה חמורה מאוד כפי שכתוב ברוקח ושאר ספרים להתענות סכוס רב ולגלגל עצמו בשלג ולישב במים קרים צימות הנשמים חמת הקרח כדי לליית צילה קלה וכאשר התחיל האיש הנ"ל לנהוג עצמו בסדר הנ"ל הבין בעצמו שלא יוכל לקיים כראוי בשום אופן מרוב תשות כמו וחדמן הדבר שהבעש"ט בא לעיר חאדירקלאו הסמוך לעיר הנ"ל ותיקף נסע האיש הנ"ל על שבת להבעש"ט ושאל מאתו תיקון על חילול שבת אז השיב לו הבעש"ט תיקח א' פינט נרות ותדליקם בביהכ"ל על שבת קודש וזה תיקון שלך ויהי בשמעו האיש דברי הבעש"ט ז"ע נשאר עומד כמתעתע בחשבו מה יועיל לו נדבה מיעטת כזו לחילול שבת החמורה מאוד והבין הבעש"ט ז"ע כי האיש משתומם ומחריש ושאל לו הבעש"ט מה לך זאת וסיפר לו האיש כל המאורע ואיך שמידר לו הרב ר' מיכל תיקון חמור מאוד שא"ל לסובלו ענה אותו הבעש"ט עוד הפעם אל תירא כלל רע תעשה ככל אשר צויתך ולך קם א' ליטרא נרות ותתן לביהכ"ל להדליקם בשבת וזה תהי' תשובתך ותיקונך והלך לו האיש שמח וטוב לב ותיקף בבואו לביתו לקח א' פינט נרות ושאל אותם בשמחה רבה לביהכ"ל ליתן אותם לשמש ביהכ"ל ויהי בבואו לביהכ"ל ולא ראה אז את השמש כי הלך לו לקח את הנרות ותלה אותם על יתד א' והלך לו לדרכו ואירע הדבר שקפץ כלב א' ואכל את הנרות (עבור חולשת הדעת דהרב ר' מיכל הנ"ל) ויהי כאשר ראה האיש הנ"ל דבר זה כי מתנתו נמסרה לכלב נוסף לו יגון על יגונו ושבר על שברו ותיקף קס ונסע עוד הפעם להבעש"ט ז"ע וסיפר לו כל המאורע ואיך שהכלב אכל את תיקונו ענה הבעש"ט ואמר לו תיקח עוד הפעם א' ליטרא נרות כבראשונה ותתן אותם לביהמ"ד ולא יאכל אותם עוד הכלב והרב ר' מיכל מלחק עמי אמור לו שגזרתי עליו שיבוא אלי על שבת הבאה לעיר חוואסטוב שאשבות שם אוהל וקיים האיש הנ"ל כאשר נטווה מפי הבעש"ט ז"ע והרב ר' מיכל קיים בזירת הרב הבעש"ט וביום עש"ק אסר מרכבתו ליסע לעיר חוואסטוב ונתגלגל הדבר בסיבת העגלה שחשכה לו בדרך סמוך לעיר הנ"ל והלך צרגליו עד שבא להבעש"ט באישון לילה ובעת בואו על פתח הבית אחז הבעש"ט את סכוס על ידו לקדש וכאשר ראה הבעש"ט אותו נתן

מפעדות הצדיקים

לו שלום ואמר לו בזה"ל נא מיכולה מעמם תדע האך ליתן לתיקון
ממור למחלל שבת וכי אפשר אנוש כזה שלא טעם טעם חטא מימיו
ולכן אינו יודע מכאב ושכירת לב בקרב איש ישראל לשיטתו כשנכשל ח"ו
בעצירה ואיך יוכל אחת ליתן תיקוני תשובות להוי ידוע לך שבשכירת
הלב שהיה לאיש הלזה מהחילול שבת שאירע לי כבר נתקן ונמחק
החטא לגמרי אחת לא טעמתי טעם חטא ולא טעמתי שכירת הלב :
ואח"כ עשה הבעש"ט קידוש : זי"ע ועכ"ל נשמע מזה שעיקר התשובה
היא שכירות הלב וההרטה ולא הסיגופים :

מהרב ר' מייכל הנ"ל

בעת שהתגורר בברוסילאוו : היה בהסתגר רב כנ"ל והיה עני
גדול רק פרנסתו מזהבמה אחת שמכרה אשתו מחלבה ובזאת
נסתפקה זונתו עם חמשה בניה הקטנים והוא בעלמו דרכו היה בקודש
לשכב בביתו"ד ולהתענות הפסקות ולא פנה אל ביתו רק משבת לשבול
ודרכה היתה ללמאס תמישטן פרנסתה וליתן לכ"א מבניה א' גדול בכ
בוקר על אכילת פת שמרית ויהי היום ומתה הבהמה הנ"ל וכבר שכרו
ערל א' להפשיטו ומדמנן שבה הרב הנ"ל לביתו וראה שהבהמה מונחת
בחלר והכניסה במקלו וגם בנערה אמר כדרך שמגרשין הבהמה בלשון
הי' ויעמדה והיה והתפרנסה עוד ממנו זמן רב :

בעהש"ט הקדוש זי"ע הוצרך פ"א לידע איזה סוד וגילו לו שהסוד
הוא כבוש תחת יד הס"מ בעלמו שחטף אותו מעת שגרס
הסמ"ח - והצין הבעש"ט שאין בידו להוציא השם הנ"ל מת"י רק
בהסתברו עם עוד איזה צדיק ויבחר לו להתחבר עם הצדיק וכי ר' י
ליב טרעסטיינער והלכו לעזרת נשים ולזה לחצירו הנ"ל בבואם לשם
יעמדו תיכף פניהם אל הכותל ואף שיקרא ויפייס אותם הס"מ שישפכו
פניהם לדבר איתו לא ישמעו אל דבריו כלל ולא יביט לנוכח פניו ח"ו -
וגם נזהר לממור א"ע משום הרהור גאווה אף אחר כל פתיותיו -
ויסי בבואה המדרה הנ"ל תות"י הפכו פניהם אל הכותל והבעש"ט
עשה בשמות הקדושים ואז בא הס"מ והתחיל לפתות אותם ולבקש
ממם שיעמדו נוכח פניו וידברו איתו עמו פא"פ ולא ענהו כלל ולא
תפת"י

מפעלות הצדיקים

נתפתי לו אז אמר הס"מ בחלקלק לשונו עתה רואה אני גדולתכם שכל ר' לה חנים לבו . כי כמה לדיקים ותנאים ראו ליקח אללי הסוד הלו ולא יכלו ועתה מוכרח אני לגלות אתכם הסוד מחמת ששמעתי כרוז יולא ברקיע תנו כבוד לדיקים האלו . וכל כוונתו היה להכניס בהם שום הרהור גדלות אמנם הבעש"ט לא קם ולא זע ממנו ולא נכנס דבריו באזניו כלל אבל הרב מוה' ליב ה"ל התחיל לפול בהרהור גדלות מעט והתפארות מרוב התנשאות אותם הס"מ ותיכף נגע הס"מ בכף יריבו והזיקו שם ונעשה צלע על יריבו עד יום מותו וכאשר הבין הבעש"ט כי גרם בניזק לחבירו ויחזק בו בחבירו בחגורו ואז נתחזק הרב ה"ל ואח"כ גער בו בהס"מ בניזפה ואזר לו לך מעמנו ואם לאו ולא תלך לדרך אפי' אנש אותך במקום שצ"א ועצ"ל מאומרים שם זגס אותך אאסור שם עמהם ואז הלך לו מהם והיה כאשר הלך מהם התנכר והראה א"ע לרוכל מוכר תמרוקי נשים וסלו על כתפו והלך לבית הבעש"ט בכרי שיקחו מהם איזה דברים ויזקו ויודע זאת להבעש"ט זירץ תיקף לביתו וגער על אנשי ביתו כל יקחו ממני מאומה ויענהו הבעש"ט להס"מ כי מנגד תראה עומד כרי של תבואה של השר ותלך לשם ותיכף שהלך מביתו כדי הליכה וירד אש וישרוף את כל הכרי והבעש"ט וכל אנשי ביתו ניזולו ממנו זי"ע ועכ"א :

מהרב הצדיק ר' יצחק דראביטשער :

פ"א נסע הרב הצדיק הקדוש מוה' יצחק ה"ל דרך עיר מעזיבז וכאשר שמע שם גודל פעולת הקמיעות דהבעש"ט זי"ע עלה במחשבתו שעי' השבעות בשמות הקדושים פועל זה לכן גזר לאמר בזה"ל ודאשתמש בתגא חלק . צריך ליחלק ויעבור כח הפעולה הזאת ממנו : וכן הוה שילקח כח הפעולה בעת הזאת מהקמיעות דהבעש"ט ומהיום הסוף לא פעלו הקמיעות דהבעש"ט כלל וכלל ולא הועילה כלום וכן נמשך הדבר י"ב חודש וכשתוודע הדבר להבעש"ט שאין שום תרופה עולה מהקמיעות שלו חקר ודרש עבור זאת ונודע לו הדבר שסוף סיבת דיבור הצדיק הרב ר' יצחק ה"ל ועשה הבעש"ט דבר נגדו וישולם פעלו ומשכורתו כפולה . והיה הרב ר"י ה"ל בדרך והנה טעה בחשבונו על יום השבוע ואמר ביום שני יום ראשון בשבת וכן עד יום סמי"ט מנח

מפערות הצדיקים

מנה אותו ליום רביעי ולמחרתו ביום חמישי לחשבנו בא לעיר מעזיבו
ובאמת היה יום הששי ובדעתו היה לנסוע לעיר אחרת הסמוכה לה
על ש"ק הבע"ל וכשהיה בדעתו שהוא יום החמישי לא היה צהול לדרכו
לעיר הכ"ל בחשבו כי עדיין יש לו שעות שני ימים לנסוע על שבת לעיר
הכ"ל ועמד על אכסניא שלו במנוחה והתפלל ואכל ושינה בעלמו לנוח
ולישן מטורח הדרך בחשבו עדיין יש לו יום שלם על נסיעת דרכו
המועט וכאשר קם ממטתו וירא והנה האכסניא שלו המפה פרוסה
על השולחן ועליו לחם הפנים על שבת קודש ומנוחה זקופה עומדת
עם נרות להדליק לכבוד שבת וישאר עומד כמשתומם ויתפלא על הדבר
ההוא ויען ויאמר אל אשר על הבית מדוע הכינו הכל כמו בעש"ק
הלא היום יום חמישי בשבת ויאמרו לו כל האנשים הנה היום עש"ק אחר
מלות ויפג לבו מלהאמין איתם וילא החולה וירא והנה כמה אנשים
סולכים בכותנותם תחת אילני ידיהם ורצין והולכים לבית הטבילה וכמה
אנשי חזירים מהטבילה אז הבין כי נאמרו דבריה' ויבא הביתה להכין
א"ע לקבלת שבת והנה בתוך כך בא אליו הבעש"ט לבקש ממנו
ולהזמין לביתו על סעודת שבת ויפאר בו מאד וימאן למלאות בקשתו
באמרו הנה הבעש"ט הכין בשבילי כל מיני עונג ושמחה לכבדו ואף
אנשה הרעה הגדולה הזאת להפקידו כל הכנתו ויענהו הבעש"ט כבר
ביקשתי מהבעש"ט ומחל לי על כבודו והפסדו ודחה אותו בתירוץ
אחרים ועוד ענה לו עיקר הדבר הנה אני אוכל הרבה כדי שביעה ולא
תספיק לי הזמנה שלכם כל די סיפוקי ויען ויאמר הבעש"ט הלא כבר
הכונתי סעודה מפסקת לפיכך ויפאר בו מאד עד שנתראה לו והלך
לבית הבעש"ט על שבת וישבו לאכול סעודה שבת ותיבא אחר קידוש
הלך הרב ר"י ג"ל ט"ס של כסף שהיה חקוק עליו שם הוי"ה ב"ה והיה
אותו לפניו על אכבעו הגדול כי כן דרכו הים בקודש לשינה לפניו הט"ס
הכ"ל צעת לקח המאכל לתוך פיו ויבט אל מראשו בכל עת הסעודה
וכשהתחיל לאכול הניחו לפניו כל המאכלים שהכינו ולא נשאר לכל צד
מאומה ויאכל כל אשר הכינו ואחר גמר כל הסעודה אמר להבעש"ט הלא
הבטחתם לי שתספוק לי לרכי עד די סיפוקי ועתה עוד אני רעב ואין
לי מה לאכול ויען הבעש"ט הנה כבר הכונתי לאכול אפילו על מלאכ"י
אבל לא על השרפים אז לקח ופנה הרב ר' יצחק את הט"ס מלפניו ולא
היה יכול לאכול עוד שום דבר : ובמוצ"ק צעת סעודת מלוח מלכה
שאל

מפעדות הצדיקים

שאל הרב הבעש"ט מפני מה מנעת' ממני כח הפעולה בקמיעות שנותן
אני לעזרת אנשים ענה הרב ר"י הכ"ל אסור לשמש בשמות הקדושים' אמר
לו הבעש"ט בקמיעות שלי לא נכתב בהם שום שם ושום השגחה רק שמי
לבד ישראל בן שרה בעש"ט כתוב בה ולא רלה להאמין בזה ואמר לו
איך אפשר להיות שרק שמך לבד תועיל פעולות נוראות כאלה עד מאד
ויביחו לפני הרב ר"י הכ"ל כמה קמיעות ופתח אותם וירא כי לרקו
דברי הבעש"ט אז אמר לו הרב ר"י הכ"ל אם תתן לי איזה מלבוש חדש
על שבת ואחזור לך הכח של הקמיעות כמקודם ונתן לו הבעש"ט המלבוש
הכ"ל אשר ביקש ממנו ואז פתח הרב ר"י הכ"ל את פיו ואמר בזה"ל
רבש"ע כשיש לאיש פרנסה משמו מה איכפת לך תחזיר לו כח הפעולות
בקמיעות שכתוב שמו בהם וכן היה מיום ההוא והלכה חזר הבעש"ט
לפעול פעולות גדולות ומראות בקמיעות שלו ויתמחו כל האנשים
העומדים שם שימלא כח באיש הלזה להפך רצון הבעש"ט ויאמר הבעש"ט
מה אוכל עשות כי הרב ר"י הכ"ל הוא כעת לדיק הדור וכל העולמות
מתנהגים על פיו זכמה דברים מהנהגותיו שלא הוטבו בעיני ומכרה
אני לשמוק וכשאומר פ"י בפע"ח אף שאני יודע פ"י אחר אמיתי מזה מ"מ
מוכרה אני לשמוק : ז"ע ועכ"ל אמר :

מהרב ה"ר משה' מנחם נחום מטשארנאביל

פ"א בא הרב הכ"ל לעיר קטנה ואנשים בה מעט וראה לעבול
בעלמו ויאמרו לו לאמר לא נמלא בכאן שום מקום טבילה כי
המקום ההוא גבוה מאד והעיר על הר יושבת ולריך לזה ממון הרבה
על הולאות לחפור בעומק רב ולמלא שם מים או מעין שיוכלו עשות
מקום טהורה כדת ואנשי העיר עניים המה ואין בידם להוליא הדבר
מכא אל הפועל אז ענה הרב הקדוש אפשר יש בכס איש אחד אמיד
שירצה לקנות עוה"ב שלי המוכן לי מעת מולדתי עד היום ההוא והנה
בא אליו איש אי' עשיר ונתן לו סך שלם מאות ר"כ בעד חלקו לעוה"ב
בב"ע וקנה ממנו בקגא"ם אליבא דדינא אח"ז לקח הרב הכ"ל את המעות
שלם מאות ר"כ הכ"ל ונתן אותם לאנשי העיר לעשות בהם בית טבילה
עם מקום טהורה וכן עשו : ז"ע ועכ"ל :

מזה הענין ראוי לכ"ל להתעורר ולהתפעל אל העבודה למסור נפשו
על

מפעלות הצדיקים

על כבודו ית' ומלכותו וילמוד א"ע ממעשה הצדיק הר"ל שמסר נפשו בזה ובבא בשביל עשיית מעשה הטוב להוליך על ידו מקום טהור שיהיה זה אחרים בשביל קדושת שמו ית' ולא פנה לשום קיבול שכר בעוה"ב רק לעשות ר"ר ליוצרו ובזרעו בזה וכמשל בן המלך לנגד עבדי המלך וכדוע בענין הר"ל :

כשבא הרב הצדיק מוה' מנחם מענדליק מליבאוויטש מנשיעתו מעיר המלוכה סידוע נודע לו הדבר שאומרים עליו שמסר נפשו בעד עמו ישראל בזה בכיה רבה ואמר אוי למי שהעולם מטעים בו כי זהו לאו שום תמ"נ שימסור האדם נפשו לבד לר' לבדו ובפרט בעד כלל ישראל ועוד לו זה שיוכל להיות בזה פניה כי בשביל זה ינדל שכתו לעוה"ב אין זה שום רבותא רק מהו נקרא תמ"נ אמיתי כאשר נשמע ממס' הרב הקדוש ר' ברוך ממעזיבז שמסר נפשו ונשמתו ועוה"ב שלו בשביל איש אחד מישראל ואף גם זאת לא בשביל נפש הישראלי לבד רק בעבור ממונו ואספר לכם המעשה הנוראה מעשה שהיה כך היה איש אחד היה מקורב להרב הקדוש מוה' ברוך ממעזיבז והיה חסיד גדול וי"ש והיה תמסרו להוליך י"ג למרחקים וסכום המסחר עולה לכך רב מה שלא היה אמוד לכך רב כזה רק היה בטח גדול - והיה בעת היותו בדרך במלון נחשורר לו הרהור חשובה על ענין אחד שלא חיקן כראוי ומרוב התעוררותו בתשובה נכונה ויעזב את העגלות עם הי"ג הר"ל ציד ערלים הר"ל המובילים אותו וינס וילך לרבו הר"ל ממעזיבז - והגם שהיה דבר זה סכנה שיפסוד ח"ו כל היין הן אפשר שיכחישו לו הערלים ויאמרו להר"ס או לפחות יפסיד אותו מחמת ניסוך ואעפ"כ לא השגיח ע"ז כלל וישי כאשר בא להרב הקדוש ותיכף שאל אותו הרב עבור מסחרו ויספר לו כל המאורע אז התחיל הרב לבזות אותו בכל מיני בזיונות ויאמר לו שוטים אתה ומפני שטותך הפקרת תמון של אחרים בחנם בלא דבר וזה היה בעש"ק סמוך למנחה בבואו לביתו ואח"כ כליל ש"ק בעת אכילה וכן למחרתו חירק ונידק אותו בכל מיני חרפה ובזיון כל היום בולו והכלייתו ברב"ס שאין לשער ולהעריך ואז נחלחל הרב הצדיק מר' אברהם מחמעלניק מחותנו של הרב הצדיק מוה' ברוך ממעזיבז ונחלחל נ"כ אלל הרב הר"ל על שבת זו : וישמע מוה' אברהם הר"ל כל הבזיונות אשר חרפוהו הרב מוה' ברוך הר"ל ולא היה יכול להתאפק וישאלהו האיש

מפעלות הצדיקים

האים הממותן להרב הג"ל בוס"ל מחותן סערדלע אס כחם אמת ויאמנו דבריהם אצל מה תעשו במאמר הנמרח כל המלבין וכו' פה אמות הרב ר"ב הג"ל וכי אין אי יודע כי כל מה שכתוב בתירתינו אמת הוא. אצל אמת הוא שספקרתי עוס"ב וגם עוס"ז שלי בשביל לעשות מ"בם בוס לאיש הלזה כי הערלים הג"ל חשבו ביניהם להכחיש הדבר לגמרי ולהפסידו היק רב לגמרי רק לערוסיוסירס שסבל האיש הלזה פמירופין ונירופין שלי נהפוך הוא על ספסדו הרב וכן בעד כ"א וא' מישראל מוק אי למסור בזה ובכח בעבור לעשות לו טובה אפי' בממונו וכ"ש בגופו : וסיים הרב ר' מענדיל הג"ל זאו מס"כ אג"ת למסור ב' פילמות בשביל אחד מישראל ורק בשביל ממונו לבד. אצל לא רק אנכי כי בעד כלל ישראל אפשר להיות שכל איש ואיש ימסור נפשו ובפרט סנפס לבד ולא עוס"ב ז"ע.

מזה יש לכל אדם להחלל בהתפעלות פלוס מן נקודס הפנימית שכלנו ולראות האין הצדיקים עובדים את ה' שלא ע"מ לקבל פרס ואוהבים כאו"א מישראל יותר מנפשם הש"ת יזכו לעבדו בלבב שלם ולאהוב כ"א מישראל כנפשינו כמ"ש ואהבת לרעך כמוך :

הרב הצדיק הגאון האמיתי ר' **יעקב שמשון** משפיעטווקע דרכו היה לנסוע למרחקים על פדיון שבויס ולפרנס להצדיקים אשר היה במסתרים ויהי בדרך רחוק ממדינתו הרבה מאוד לארצות המערב מרחק רב עד שכאשר שאלו אותו מאין אמת לא הכירו בעירו ולא שמעו. עד שהוכרח לומר מדינתו יהי כאשר הרחיק אי"ע עוד לא ידעו אף ממדינתו והוכרח לומר בדרך כלל מארץ פל"י. יהי כאשר הרחיק אי"ע עוד יותר וגם לא ידעו מארצות הפולין הוכרח לומר לנפונס של אי" וסגס דרכו היה לסתמרח אלל החכם מהעיר כי כוונתו בנסיעתו היה ג"כ להקביל פני צדיקים ויהי היום בא לבית חכם אחד זקן גדול וכראות החכם אותו נתן לו שלום והאמיר לו שלום ושאלו מאין אמת והשיבו מארץ פל"י ענהו החכם ידעתי את ארץ פל"י. אז הבין הרב הג"ל כי החכם הג"ל איש קדוש הוא וידע ברוח קדשו את הארץ פל"י כי ע"פ השמיעס מן סנפס לידע בארצות רחוקות כאלו והכאסו מאוד שזכס לסתמרח אללו. ויהי כאשר יסבו לאכול שאל החכם הג"ל את הרב הג"ל בוס"ל סידעתס את

מפעלות הצדיקים

ר' ברוך ממעזיב • אז תיכף נבהל הרב הנ"ל כי ראש בוודאי כי איש קדוש הוא וברוח קדשו יודע מהרב ר' ברוך הנ"ל כי איך אפשר לידע מר' ברוך כי אף השעש"ט לא ידעו ממנו ולא שמעו מגדולתו : ואף ספוסקים שלנו אינם יודעים מהם וענה לו הרב ר' י"ש הנ"ל להחכם הנ"ל אני יודע אותו וגם כפוף אני לו כאחד מעבדיו . ויבקש החכם מהרב הנ"ל שיאמר לו איזה דיבורים מדברי תורה משמו של הרב ר' ברוך ובענין נשכח מהרב הנ"ל כל מה ששמע וקיבל מרבו הרב ר"ב הנ"ל ולא זכר אף בדיבור אחד מדברי אדוניו הרב ר"ב הנ"ל אף שלא דבר אחד ממעשיו כל ימיו רק מד' היתה זאת והמתין הרב ז"ל בפחי נפש ורוב דאגה ויסורים על הדבר הזה שנשכח ממנו כל מה שלמד ממנו . וגם להחכם היתה צער ויגון על מה שלא זיכהו ה' לשמוע ד"ת בצ"ס הרב ר"ב הנ"ל ואח"כ חזר הרב ר' י"ש הנ"ל דבר אחד ואמר להחכם בשמחה גדולה ב"ה יזכרתי דבר אחד קטן משמו וזהו אנשי כנה"ג סידרו בצרהמ"ז נודה לך ר' חלקינו כו' ועל תורתך וכו' ועל הכל ר' חלקינו אנחנו מודים לך ואמר הרב הקדוש ר"ב הנ"ל פי' על כל הדברים האלו אנחנו צריכים בוודאי להודות לך ד' חלקינו ועל הכל פי' ויותר מכל הדברים הנ"ל אנחנו צריכים להודות לך על מה שאתה ה' חלקינו ולא תענינו ח"ו מדרך הישר ככל התועים ע"כ ענה החכם הנ"ל ברוב פחד ובהלה וכי זה דבר קטן הוא דבר גדול וגדול הוא עד מאוד וסתחיל לומר ע"ז סתרי תורה וישבו ביחד ג' ימים בהתדבקות המוחין לקב"ם ובהתפשטות הגשמיות ולא חכנו ולא שמו ג' ימים הנ"ל עד שלא היה יכול הרב משפיעווקע לסבול עוד יותר מחמת עמקות הענין • אח"כ שאל הרב הנ"ל להחכם הנ"ל מאין ידעתם את הרב ר"ב ממעזיבז ענה לו החכם הנ"ל ראיתי אותו ונהירין ליה שבילין דשמיא כשבילין דארעיא : ז"ע ועכ"ה :

מהרב הצדיק ר' לייב הנקרא ספאליר זיידע הרב הצדיק היה מוה' לייב הנ"ל באחרית אלל סרב הצדיק ר' יצחק מ"מ מברוס לאזו (הנקרא בפי כל ר' איזעלע משיחת) ושאל הרב ר' לייב הנ"ל את הרב ר' יצחק הנ"ל אם זכה וטעם טעם עניות ודחקות מימיו וימנהו הרב ר"י הנ"ל ב"ס טעמתי הנה קודם שהתמנו אותי למגיד בפה שמימי עמי גדול עד שפ"ח בעת עשיית המוכס לא היה לי צמח לקטות חבלים

מפעלות הצדיקים

חבליים ולקשור לפני הסוכה זל"ז והלכה זוגתי ולקטע זיבום סביליים מחוך סרחוב סמעורים ומקושרים • וזהם קשרתי הנקרים ערופתי ססוכה זל"ז ענאו הרב ר' ליב הנ"ל הנה עדיין לא טעמחם רק מעט ואז הרבם יותר מזה טעמתי עניות ודחקות ב"ס • ואספר לכם • אני יעבתי במורכבה אחת מחוך לעיר מחמת רוב עניותי לא רצו שום איש אחד לקבלנו בדירתם לדור עמם • כי אמרו מה לנו ללער ודאגת אמרים די לנו בצרתינו ובסכרר במרתי לי זאת המורכבה לדור בם ונמלא שם שדים כדרך כל המורכבות • ויהי היום קנאס זז"ג שלי הנקראתי באבש שני אוזיים שהריוחם ע"י מעשי ידי • וסחילו השדים ללחק בהם ואמרה הבאבש לי הנה השדים מצערים לסאווזים שלנו • אז אמרתי להשדים חל"י של וחל"י שלכם קחו אחס אווז אחת ולי ישאר אווז ח' ועשו כן ותיכף לקחו אווז ח' וקרעו לגזרים וסשני סייחו חיס • ויהי סיום נחעברה באבש שלי עס זה סילד (ווערגילאש) (שסיס עומד עמו בעת סריבורים האלו) ויהי כאשר ישבה על המשבר ונלרכה למילדת לא ידעתי מה לעשות בה חס (ס"יחס) בעצמה וליך לעיר עבור סמילדת יראתי שלא ססחכן ח"ו מהשדים כידוע שחיס לריכס ש"מור עפ"י הנמרר ולקחתי אותה על כתפי וגשאתי אותה להעיר ויהי באמצע סדרך כי נחייגעתי מכבידות המשא השלכתי אותה מעל כתפי על חס סדרך ועת ססחתי סיס ושלג גדול וקור סיס וסנחתי אותה מונח ומוטל על סדרך ובעצמי הלכתי להמילדת רק זאת אמרתי לה כ"ז שחשמע סברת קול סיולא מפי לא סמירר משום דבר וסלכתי לעיר ובקול לוחס קראתי אותה באבש עד שהבאתי סמילדת וזהו סוולד (ווערגילאש) סוולד לה בעת הזאת סעומד חללי : זי"ע ועכ"ח :

הרב סלדיק ר' אהרן משה חלמיד דהרב סלדיק סמגיר מלובלין נסע פ"ח ללרכו ויהי כי בא סמוך לפודק ח' ויעמוד על מפתן הפתח וסחזר פניו מסבית ולא רנח ליכנס ויבא בעה"ב לשאל לו מדוע לא רנח ליכנס ויען הרב מפני שנמלא ע"ז בביחך ויבסל מאוד ויחפש ומלא על סחקרה סיה עמונן ע"ז אחת וביערס חומ"י ואז חזר הרב אל חוך סבית : אח"כ באחה חליו חשה אחת מאנשי סבית ובנס הולך על ידה כמו בן י"ב שרים ויבקש מהרב לברכו לחו • ויהי כאשר סייח הרב את ידי על ראשו לברכהו ותיכף סשטיע את ידיו מראשו באמרו חין חפ רנח לברך את סערל אז אמרה סחשה סג"ל לא ח"ו מחמת רשעת לא ניעול

מפערות הצדיקים

יציאתו רק מחמת שמתו אחיו מחמת מילה וע"פ הר"ן אינו צריך למוחו
 וישי כחשד ראוי חנשי הבית את שני האחות האלה היה לפלג צעירותם
 והחזיקו אותם כחזה ממש וכנביא וסנה בתוך כך בא להעיר הנ"ל הרב
 מאפטע ונכנס ב"כ בתוך הפיודק ויספרו לפני הרב מאפטע את כל
 המעשים האלו ואת שני המופתים אשר הראה הרב ר' אהרן משה • ויאמר
 הרב מאפטע להרב ר' אהרן משה הנ"ל בזה"ל ר' אהרן משה (סערדלע)
 אחס התחילו להיות חזה ענהו הרב ר' א"מ הנ"ל מה אוכל לעשות
 כאשר אני חזה ממש כמו בענן הגשמי ואיך אפשר ליכנס לתוך בית
 שיש שם ע"ז או לברך את הערל ענהו הרב מאפטע בזה"ל ר' אהרן משה
 [סערדלע ע"ט] כשהייתי בילדותי ראיתי אז יותר מכס היינו כשבא
 איש אחד " לביתי ראיתי בכמה גלגולים הוא עבר ומה פגם בכל גלגול
 ומה חיקן בו וכאשר ראינו (ע"ט) שלא כשר הדבר מה שאנחנו רואים
 על היהודים דברים למטובים העתירתי לפני הקב"ה שיקח זאת ממנו •
 ויעתר לנו בתפלתו ומאז והלאה כאשר מוטע איש מרחוק לבא אלי
 עיינו רואים כל הנ"ל • אבל כאשר הוא בא לפנינו אין אנו רואים כלל
 שום דבר רע עליו רק כל התקויות וכל המע"ט שששה בכל הגלגולים •
 ועתה לכה אינכם העתירו אל ר' ב"כ שיקח מכס החזיון הזה וליית
 הרב ר' א"מ הנ"ל להרב מאפטע ויתפלל אל ר' על הדבר הזה ויעתר
 לו ר' ומן היום והוא והלאה פסוק מלדבר בחזיון • זי"ע ועי"א •

מהרב הנדיק המוסתר ר' אברהם מוזג בכפר רעפלייקי •

הרב הנדיק הנ"ל פ"א בערב חג הסוכות בעת הליכתו להסוכה דרך
 הבית המזיגה אחר חלות היום ואחר שטבל א"ע לכבוד הרגל
 עמד לפניו ערל אחד שיכור ואזו בו ואמר לו שבה לי בזה ואספר לך
 מעשה מוראס ויסרב בו מוהפסיק אחר הטבילה לשמוע דברים בטלים
 מפי ערל אבל הערל תכפוסו בחזק יד ובדברים עד שהוכרח לישב
 ולשמוע סיפורו • ויאמר הערל להרב הנ"ל הנה אתה מוזג מימים
 ימימה ואתה יודע שדרכינו עיקר לזרוע שדויתנו בימים סגוראים שלפס
 היינו ב' ימים ר"ה וידיכי כי הדבר בחון ודוק אללנו שבעת ישראל
 צומדים למיפס שיבולת התבואה תעמוד זקיף (ובאתה הטעם מחמת
 שחס ימי השפעה) ותהיי הברכה מזויה בהתבואה וכן גם אני הלכית
 בשדה

מפעדות הצדיקים

בשרם לארוע וסנה בשרם שלי נמלח בקעה אחת עמוק מאוד ומתקבץ
שם מים מן השמים והמים נקוים ועומדים שם בכל עת החורף והאביב
פני אל הבקעה הלו וארח וסנה איש יהודי אחד מעוטף צניטו בתוך
המים עד אלילי ידיו עומד ומתענע ונבהלתי מראות הדבר ההוא
ונתחזקתי על עמדי ועשיתי מלאכתי כבראשונה ויהודי עמד כך
בתוך המים כל אלו הימים ב' ימי ר"ה ויו"כ עמד מערב ועד ערב
ונפלחתי על הדבר הזה ועמה סנה מוחזק אחת לאיש חכם ציני לכן
בקשתי שתאמר לי מה המעשה ההוא ויגי בהשמע הרב הדברים
הללו ונכנסו הדברים בתוך עמקי הלז ואעפ"כ דחה את הערל הנ"ל
דברים של מה בכך והלך לסוכתו והתפלל שם מנחה ומעריב וכו'
ואחר גמר התפלה היה המנהג שר' אברהם הנ"ל נתן יין לקידוש לכל
סמין המתפללים שם ועמה אמר להם הנה לא אחן לכם לקדש עד
שתלכו עמי לשרה ערל פ' כי נחוץ לי מאוד והבינו האנשים כי הלא
דבר הוא ולא בפסיקות יראה ר' אברהם לילך לשרה צו"ט כי מקודם
היה ר' אברהם נחשב צניעו לאיש משכיל וירא חלקים וילאו אחו
תומ"י וכשבאו לשרה הנ"ל קמוך לבקעה ממקום המים הצחקנים שם
אמר לאחד מאנשיו להפשיט מלבושיו מעליו ולכנס לתוך המים הנ"ל
ולמשש שם צרגליים וכן עשה וימלא שם איש א' מעטף בטליתו
ויולאו אותו משם וישארו עמם לבית ר' אברהם הנ"ל וילו להכניסו
לתוך סוכתו ויאמר הולילו כל איש משם ויסגור הדלת בעדו ובעד
סמך אז הבינו האנשים שימח מזה דבר מה ויעמדו כולם אחורי הדלת
ושמעו ששאל ר"ה הנ"ל את האיש סמך הנד נא לי האמת ולא חכמה
עמדי דבר מי אחת ומה אחת עושה בכאן אז ענהו אספרה לכם כל
המאורע מעודי הייתי חתן בעודי לאיש עושר והייתי רך בשנים ומחמת
שנאתי לזנותי שנאה גמורה ולא יכולתי לנרשה מחמת כ חמי היה
איש חלם לכן נגמד ברעתי לעזבה ונסעתי להשיבה של הרב הנאון
מוס' יסונתן מפראג ומנהג השיבה היה כך באם התלמיד היה בעל
אשה היה מוכרח לנסוע לביתו בכל שלש רגלים לשמח את אשתו ואם
פנוי הוא עד ע"ז ה'ס החזיק אותי בשיבה ומחז והלאה החזיקו
לגלגל עמו בנושאין ואם הבינו שפשו חשקה בתורה אזי המתינו לו עד
סיומו בן י"ח שנים ואח"כ מגרשין אותו בע"כ מן השיבה למען ילך
וישא אשה וכשבאתי לשם החזקתי א"ע לרוק פנוי ונעיר אנכי לימים
וכאשר

מפעלות הצדיקים

ויהאשר כלתם ימי נעורי כמז שאתרתי להם גרשו אותי מן הישיבה ולא ידעתי לשיט עליות בנפשי אנה אפנה על ימין או על שמאל ולביתי לא רציתי לילך מרוב שחאה ששקע בלבי על זוגתי ומחמת זה הלכתי נע ונד במה ימים עד שבאתי לכפר אחד בערב ר"ה ונתקדש לי היום וסוכרתי לשאר ככפי ה"ל על ימים הנוראים ונכוסתי לבית ערל אחד להסתאסן שם . והנה הבערה ללאו ילאת וחבער אש הילר בקרבי ונטעאתי א"ע במשכב ובעל בת אל נכר ותקשר נפשה בו ונתעבבתי שם בטומאתה כל ימים טובים הנוראים הללו ואחר גמר המועדים האלו חזרתי לבית הרב ר' יסונתן ה"ל וכשהלץ בו הרב ה"ל הכיר ברוח קדשו כל המעשה הרע אשר עשיתי אז גער בי בנזיפה ואמר לי בזה"ל רשע מעשה רע כזאת עשית ועוד באת אלי אני מוסר אותך לירי החילונים לעשות כך בחפזם וכרזונם רק את נפשך ישמורו ותיבך לקחו אותי החילונים ומצארים אותי בכל ימי לער ויסורים זה ששה שנים שאין לי שום מנוחה מהם ועתה בימים הנוראים הללו התחלתי לבקש על נפשי שינוחמי להתפלל במקום טהרה ובה מלאתי חן בעיניהם ועתה מתחרט אני על מעשים הרעים האלו שעשיתי ובקשתי שתתקנינו בתיקון גמור וסוליוני מיד פריצים וירם קולו בבכי בכה ויתחנן לו להוליו מן המאמר הסוא : אז גער הרב ר' אברהם על החילונים שסבבו אותו ולא ישלטו עוד עליו ותיבך פתח הרב הדלת ויקרא לכל אנשי הכפר ונתן להם קידוש וגם להאיש ה"ל נתן קידוש ושמו לחיים וישב האיש הסוא אלל הרב הסוא כל ימים הטובים . ואח"כ נתן לו ר' אברהם מכתב להרב הגאון ר' יסונתן ה"ל וסוכיח אותו ע"ז איך תלאו לבו למסור נפש יה"ל ביד החילונים ואף כשחטא ישראל הוא ולריך ליתנו לו תשובה אבל לא פונו חמור כזה וכן לא יעשה .

בשבת הרב הצדיק מרזין הניקרא ר' **יששכר ז"ע** על כמאז וכל העם פומדים עליו מן הבוקר עד הערב בא אים ממק אחד עם בנדים קרועים ומטולאים ודחק א"ע בין העם עד שנגש לפי הרב ה"ל ואמר להרב דבר סתר וסוד יש לי לדבר עמכם ויענה הרב כעת אני עוסק עם ישראל התמינו לי עוד שעה אחת וסלך לו האיש ממק ה"ל אז הבינו כל העומדים עליו כי האיש הממק הסוא אים חכם ולאו דבר פשוט ידבר עמו ולסרב ה"ל היה לו חדר מיוחד ע"ז לדבר

מפעלות הצריהים

לדבר בו דברי מתרים חדר מלפנים מחדר וכלל חלונות אז תיכף נחרו להם איש אחד תבניהם חס ולמדן כדי שיכל לשמוע מה שידברו והחביאו אותו בחדר הנ"ל במגדל אחת בין המלבושים התלויים שם ויהי אחר עברה השעה המוגבלת בא שנית האיש ממכן הר"ל ותיכף כשראה אותו הרב עמד תכסאו והלך עמו בחדר הנ"ל ויסגור כל החדרים והם בערס ובצואו לשם ויעשן בעשן העיטין אז תיכף פתח האיש ממכן הנ"ל את פיו הקדוש בריבורי תורה עתוקים מאוד בהתלככות ובניגון יפה ונמשך הדיבורים לערך חצי שעה וסיים התורה בניגון הסיום ושניהם היו בעמידה והרב הנ"ל עשן העיטין עד שנתמלא כל החדר בעשן ענן הקטרת אח"כ פתח עוד הפעם איש ממכן הנ"ל ואמר דיבורי תורה במתרי תורה ונמשך ג"כ חצי שעה וסיים ג"כ בניגון הסיום • וכן בפעם ג' פתח ודרש בדברים העומדים ברומו של עולם ג"כ לערך חצי שעה וסיים ג"כ והאיש המוסגר במגדל הנ"ל ראה כל הנ"ל ושמע הכל מבין חנוי המגדל ובתחילתו הבין מעט ואח"כ לא הבין אף דיבור אחת ואח"כ שאל האיש להרב שידעתם תבטן מי יאלו הדבורים שהם ענה הרב הנ"ל הלא הם מהרב הלריק ר' משה שטאנצל אז אמר האיש הנ"ל עתה ידעתי כי אתם הלריק הדור ואצרה לכם חצי סייתי תלמיד מובסק דהרב הלריק המגיד ר' ישראל תקאזיניץ וכשהגיע הזמן שנתבקש הרב בישיבה של מעלה אז בכיתי יותר מכל התלמידים ואמאן להתנחם כי אמרתי איך אשאר בלא רב ומוסל • אז קרא אותי ארמור ואמר לי אחר הסתלקותי תלך לעיר פ' ותבקש שם איש אחד שנקרא בשמו משה שטאנצל תאמר לו שבקשתי ממנו וגזרתי עליו שילמוד עמך • ויהי כאשר תמו ימי כבי אצל רבי הקדוש הלכתי לעיר הנ"ל ושאלתי אותם איש הקדוש ר' משה שטאנצל ויענינו לא היה בזה קדוש ר' משה שטאנצל ודרשתי ושאלתי היטב ואין קול ואין עונה רק שהאמנתי כי דבר ארמור לא יהי ח"ו לריק ולהביל וחקרתי עוד על הדבר ואמר לי איך כאלו רק איש אחד ששמו משה שטאנצל אצל אינו איש קדוש רק לך היין הומה שבר בטלן וכמה מדות רעות יש בו ומרוב גודל אמונתי בארמור הקדוש הראיתי כי זה הוא האיש משה והסתלתי לדרוש עכורו ואיש מקום כבודו והראה לי אותו עומד בחזות וברחובות קריס מקושט במלבושיו ומסולסל בשעריו בתוך עגולה של אנשים לנים וסוף בראש ומלמק וממלא פיו שמוק והוא מדבר וכולם פונים אחריו וכשראיתי זאת נרתעתי

מפעלות הצדיקים

מתעמתי לאחריו כי איך אקבל עלי לך כזה לרצו ופטורין ואח"כ נתחזקתי
 פחד ואמרתי העפ"כ אפטר הוא נסתר ובאתי לפניו ואמרתי לו רבי
 למדיני אורחות חיים וכששמע זאת אז מילא פיו בלחץ וסיחול ואמר
 להעומדים עליו כשמעוהם איש שיטה הוא קורא לי רבי ורואה לסיוע
 במצורתי הליכס חסמו לשיטתם כאלו אז ענו כולם בלחץ וסיחול ובחמת
 לא רחיתי ולא שמעתי לינטות כזאת מעולם ובנהלתי מאוד ועמדתי
 ביסודים ובפתי נפש העפ"כ אמרתי לו בלחץ הנה הרצו אדמו"ר המגיד
 אקאז'יץ שלחני אליכם הנה ואמר שביקש מכם ונזר עליכם שחלמדו עמי
 ועתה לא אהיה אחכם וכשמעו דברי אלה הבנתי בו שחיקו החמיל לקצר
 בחמרים ונפטר מהם בשלום בכפיפת ראש כדרך הפרושים והחמיל לילך
 ואני אסריו רחוק ממנו * ויהי כי הרחיק א"ע מן הלצים האלו פנה לנגדי
 ובאל אחתי מה אהה מבקש ואמרתי אנו כדברים האלה ואמר לי הנה
 מחוץ לעיר יש צה שם הרבה אחת ואני חוליך אחרך שם ותשכשש כל
 פנים אשר אחי חיים * ולא חלך משם ולא תראה לשום ב"א אזי אבוא
 אליך ככל לילה אחד פטות ואלמדי עמך עד כבוקר וגם מזונות אביא לך
 על כל היום * ורם רואה אתה צה * או לאו אמרתי רואה אני ולקח
 א' תי לבס ויבצתי בש כמה שנים עד כשתלוקתו ולמד עמי שם אחר כל
 שעות ניכר נכדתי ח רב * ויהי צפת בוח עמי לעלות למדוס להסתלק
 פכתי עלמה כמחלתי לנכות לפניו באמרי פתה נשאר אני כיתוס בלא
 חם וכלרין בנא רופס אזענה ואמר לי אין אחה לריך עוד לבקש לך רב
 שאלתי אותו חמור לי סימן לידע מי היא כלדיק הדור : אמר לי בנאת
 פדע כשהאמר נפניו דיבורי שחידשתי וידע שממני הוא הלדיק הדור *
 חס"כ חק וסנך נו כהרף עין ולא רחיתי עוד ז"ע ועכ"א :

ואת שמעשה ספרס סרצ הלדיק ר' דוד מנחלנע בנהמ"ח ס' עמך
 דוד וברכת דוד :

אבדעש מ הקדש יסע פ"א במולש"ק לדרכו * ונשע עמו ג' חלמדיס
 כנכדדים הנה המה הרב הלדיק ר' דוד מיקלי"אווער ור'
 חד פידקים ור' ד' לייקס יבאפי' כבדלות הערל אלעקסע וסושיב
 כערל נצונגד יס סיס וחלק יהיך כמה פרסאות ברנע' אחת ע"י שם
 של קבילת כאיך כדרכו בקדש * ויהי ציוס שני בשבת חשו מן הדרך
 הנכון

מפעלות הצדיקים

הנכון ותעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו ונחלש דעת הבעש"ט כי לא ידע מה הוא ויסעו כזה שלשה ימים עד בואם בסכני היער וכמעט שלא ראו אור • ולא ניכר להם בין יום ולילה וכן היה עם יום הששי עש"ק ויהי להם לער גדול מחמת שלא ידעו נתיב לאיזה מקום לנסוע על שבת ונסתלק המוחין מן הבעש"ט ויהי כאחד מן האנשים הפשוטים ומחמת זה היה להבעש"ט יסורים גדולים עוד יותר • ויהי כראות הבעש"ט שזה יום הששי עש"ק ועדיין לא באו אל מכון שבתם ומרוב לערו נרדם הבעש"ט ועלה ברעיונם של התלמידים אולי עקרה הוא ואפשר בחזיון לילה יגלו לו הדבר ובחלום ידבר בו • ויהי כי התעורר הבעש"ט משינתו ועדיין לא גילו לו שום דבר ונכפל להם הצער ברוב יצון ואנחה וכשבא חלות היום של עש"ק האירו להם פני תבל והתחיל לזרוח להם מרחוק כמו אור הצקר וישמחו מאוד על אור היום ואמרו כולם צ"ה וצ"ש כי בוודאי נבוא עתה לעיר נושבת ולפחות לא יהי לנו בשבת קודש שום בלבול הדעת • ויסעו עוד להלן וזרחה להם עוד יותר מעט עד שבאו למקום אורה ויראו את המקום מרחוק ויראו והגם בית קטן עומד באמצע היער ויבאו אל הבית והנה עומד איש אחד על פתח הדלת ובהכרת פניו ניכר שהוא מנושם מאוד במלבושיו הקלרים כאחד מן הפוחזים ויחף ובלא לבוש עם ציאתו ויהי כאשר הקריבו לבוא וישאלו אותו אם אפשר לנו לשבות ש"ק אלליכ' ענה להם אינו רוצה בשבתות כס אללי כי הכרת פניכם ענתה בכם שאתם חסידים ומגידים ולאורי נחשת לכם ואני שונא אנשים כאלו מתמול שלשום ומשנים קדמוניות וגם אבי וזקני מאסו בטבעם באנשים כאלה לכן גשו הלחה כי אף בפניכם אינו רוצה להביטו ועוד בכמה לינות הניע לפניהם עבד בזיונם • וישאלו אותו עוד אם יש בקרוב מקום ישוב אחר לנסוע על שבת למקום ישוב ויען ויאמר כמו הזמן שהארץ לכם עד בואכם הנה כן אתם יריכים לנסוע זמן רב עד בואכם למקום אחר ועוד יותר ואז התחילו להפציר באיש הר"ל ברוב הפלגה שיתרצה להכניסם לביתו על שבת ופסקו לו עבד אכילתם ושתייתם על חר מאה בשכרו • עד אשר נעתר להם ובתנאי כפול ומשולש בכמה דברים אי' שלא יתפללו בקול דם כדרכם כי יבטילו הערלים ויזרחו מהמזיגה צ' שלא ישהו בהכנות רבות בתפלתם כי אמר כי רעב הוא מאוד וצריך לאכול תיכף הן בבוקר והן בערב ג' שלא ידקדקו הרבה על המאכלים אם כשר הוא עפ"י מסידות כדרך הסמילים

ועל

דריף

מפעדות הצדיקים

ועל כל דבריו הוכרחו לענות אמן כן נעשה • ויהי כאשר באו הביתם ונמו מעט מתרדות וטורח הדרך • שאל הבעש"ט את האיש הנ"ל אפשר נמצא במתוך חיזה נהר או בלעי מים שיוכלו לטבול בהם לכבוד שבת וכשמעו דברי הבעש"ט פרוצים לטבול לכבוד שבת התחיל לקלס בקללות נמרצת באמרו שזה בדוק ומנוסה אללו במימן מובהק שהם גנבים ויתנעם כי חרס לו ורזה ליקח כל חפציהם ולזרוק אותם החוצה בל יבואו עוד פניהם ויפלטו באיש הלזה ברוב פיוסים ותחנונים שאין לשער עוד ששכחה חמתו מעליהם ויתרצה עוד הפעם להחזיקם פניהם על שבת קודש ויתפללו על האיש הלזה כי לא ראו מיעהם איש מנושם ומזוהם כמזוה ואף בביתו אין כל לא שלחן ולא שום ספסל רק ארבעה יחידות געולים בארץ ועליהם מונח חתיכת קרש אחד • וגם אין עוד שם שום חדר מיושב רק חדרים חרבים מיוסגרים ולא ידעו מה זה ואף שאמר כי יבלבלו הערלים השומים במצינה גם זאת אינם רואים ואפילו חתול או שום עוף אינם רואים רק הוא לבדו ערירי בביתו וכאשר ראו כן תמסו ואחזתם חיל ורעדה ויהי השמש באה ואינם רואים שום הכנה בתבשילים לכבוד שבת רק רואים ארתו סולך מזוית זו לזוית זו ואוכל מפרי הפנימי מהאבטימים ובדרך סילוכו מנשב ברוח פיו המציא ק"ל רק בגנינה בדרך הערלים ויתממו האנשים האלו איש אל רעהו בחשבם שהוא אפשר ח"ו אינו שומר שבת כראוי • ויהי השמש לבוא כי פנה יום ויקח האיש הלזה חתיכת פשתן עב ושחור ויפרש על שלחנו הבזוי והשפל וסייח חתיכת ציט שחור ותחב אלצב בו ואח"כ תחב בו נר אחד קטן והדליקו והאנשים ההם רואים כל מעשהו ותפלת מנחה לא ראו אותו להתפלל רק התחיל לקבל שבת במהירות הלשון והבלעת התיבות בדרך הע"ם הפריצים ויפן כה וכה וברגע אחת גמר כל תפלתו וכשראו זאת הוכרחו ג"כ לקצר כפי תנאם שהתנה עמהם • אח"כ אמרו לו שבת טוב וענה להם שנה רעה יבא אליכם וכאשר ראו לומר הזמר שלום עליכם הרגע עליהם בציונות וחירותים עד שהוכרחו לשתוק ונטל כוסו בשתי אלצעות ויקדש בהבלעת תיבות ובדילוגים וקודם אמר להם שיטכונו ללאת בו ידי קידוש והפלירו בו שיתן להם יי"ש לקדש בעלמם והם ישלמו לו במיטב כספם חוץ השכירות בעד אכילה וימאן ליתן להם בשום אופן בטענו שהנר יכלה ויכבה כי ראו כולם לקדש כ"א בפ"ע והוכרחו ללאת בברכתו וכשגמר הקידוש פתח פיו בהלעטה ושחה סכום ולהם השאיר

מפערות הצריכים

השחיר מעט על שולי הכוס ונתן להם המעט ואמר להם שיכורים אל תשמו הרבה ואח"כ הניח על שלחנו לחם אחת עב ושחור מעורב עם המורסן מרגן וכשראו ממנו ליתן להם לחם משנה פער פיו עליהם וראה לבלעם חיים והכלי נטילה ב"כ לא הוכשרו במיניהם אבל מה יוכלו לעשות נגד רצונו . אח"כ חתך בעצמו חתיכת המוציא ולא נתן להם אפילו לנגוע בלחם עצמו רק נתן לפניהם פריסת המוציא כי אמר ידים מאוסים להם ועל כל זה הוכרחו לנהוג כמנהגו הרע אח"כ נתן לפניהם תבשיל מגזיר ערשים וכפות גדולות הניח לפניהם ואמר להם אכלו והתחיל בעצמו לאכול בכפיפת ראש על הקערה ושפך מפיו לתוך הקערה כדרך הרעבתנים ועוד לא היה שום מאכל ולא הניח להם לומר זמירות לכבוד שבת וגם לא הניח אותם לברך במזומן וראו שנושא אכלו מעות בשבת ואמר להם זהו מזומן כללו של דבר שהפיר וזילזל אותם שלא ידעו אם שבת סיוס אם לאו : אח"כ ראה ליתן להבעש"ט בגד מאשה ליתן תחת מראשותיו ולר"דוד פירקיס בגד אחר שעטנו של הערלית ולא רצו ליקח ויהתל בהם מאוד . ויהי צבקר עוד לא ראו אור היום והנה האיש הג"ל הולך יחק בביתו מפה אל פה ותתפלל במהירות כנ"ל ומזמר נשמת בריבון הערלים בעת שיכרותם אז סתחילו לזרז א"ע וגמרו תפילתם עמו בשום ועשה להם יסורים עוד יותר גדולים מן האתמוז בליל ש"ק ואח"כ לעת המנחה רצו לאכול מעודה השלישית ולא ראה ליתן להם ואמר זוללים וטובאים אתם זה זמן לא כביר שאכלתם ועתה רואים אתם עוד הפעם לאכול האן ובקר ישחט להם ומאל להם והוכרחו ללכת ידי מעודה השלישית ע"י תורה שאמרו בחשאי ומהבעש"ט ותלמידו הקדושים הסתלק כל המוחין והשגותיו הגדולים ולא ידע מאומה מה זה ועל מה זה עשה לו אלקים ככה ויהי בערב אחר להם עתה מחויב אני לתת לכם מעודת הערב ושצבו הם זה יאכל לשם אכילה גסה ואנו נאכל לשם מעודת מלווה מלכה ויהיו בעת מעודתם קינטרס בדברים עד מאוד ושהה עמם עד קרוב לאור היום ואח"כ שכבו לנח לישן מעט ואח"כ כשהאיר היום התחיל הבעש"ט להתפלל בזה"ל כי דרכו היה שלא ליפרד לנסוע קרדם התפילה ואחר התפילה רצו לנסוע לדרכם ויסגור הדלת בעדם ויאמר הנה הכנתי הכל למעודתכם וראו לשלם לו בעד הסעודה שהוא ולא רצו לאכול עמו אז ראה להכות אותם ואמר בזה"ל האם גזלן אני שאקח מעות צברי אמרו שאינם רואים לאכול אז ענה ואמר עני אני והכנתי הכל -

מפעלות הצדיקים

אז הוכרחו לאכול עמו ושהה אחס עד הערב ובערב יראו ליסע ביער מסוכן כזו והוכרחו ללין שם ואח"כ ביום המחרת היה ג"כ הכל כמו באחמול וכן היה עד יום הרביעי וביום הרביעי ואז לקח כל אשר להם בעד אכילתם אשר אכלו אחו ויהי בעת פטירתם ממנו הלך ללות אותם אז חשבו אפשר גם להרוג אותם הוא רולה והנה בתוך כך נפתחה דלת אחת מן המדרים המוסגרים המרבים וילא משם אשה אחת עשירה ומקושטת ויגש לפני רוס פני הצעש"ט וז"ע ואמר לו רבי אני מבקש מכם לשבות אללי בשבת קודש ענה הצעש"ט ואמר שתי פליאות לי אחת האריך אתה יודע שאני רב והשנית את ידעת שאני רב האריך הנחת אות להיפר הש"ק שלי כ"כ ומדוע לא באת מקודם אז אמרה לו האשה הנ"ל רבי לא הכרתי ולא הכירה ענתה ואמרה הלא שמי שרה ואעפ"כ לא הכירה ענתה לו בזה"ל זכרו שבשנה פלונית הייתי לאלכם למשרתת והייתי יתומה בלא אב ואם וסייתי מוכת שחין מראשי ועד קדקדי והיה דרך הרבנית הצעש"ט לגרוד אותי במגרדת בכל עש"ק פ"א לעקמי הרבה ולא הטיתי ראשי להמגרד והיה לה לער הרבה ממני והכחה אותי מכה אחת על לחי אחת ושבתם מנגד ולא מחיתם ושחקתם אבי בביכול קוב"ה בעלמנו ובכבודו התרעם מתערומתו שעברתם על אלמנה ויתום לא תעונו ופסק שתאבדו העוה"ב שהזמין להם והיה כאשר נשיאתי להאיש הזה והנה הוא לדיק גדול מוסתר במעביו ויהי כאשר ראינו זאת וכאז לבנו ע"ז הרבה והתפללנו אל ד' ועי תפלתנו הפכנו שתיפר לכם שבת אחד כי שבת מעין העוה"ב הוא וזה היה חליפתו וכאשר ראינו שאין מי בעולם שיפר לכם השבת אז גמרנו בדעתנו שאנו בעלמנו נעשה זאת וע"כ סובבני כל הסיבה הזאת כאשר היה ועתה חלקיכם בראש בנ"ע ובאותה שעה חזר להצעש"ט המוחין וראה שאמנם אתה וחזר לביתה ושבת שם שבת הבאה בשמחה ובטוב לבב ומרוב כל ושיהם חודשו הרבה בפרד"ס וז"ע ועכ"א

מהרב הנדיק הקדוש מוה' **הירש ריב** מאלק

דבר הנדיק הנ"ל כימת את רגליו והלך לרבו והנה באמצע הדרך פגעה בו מטרוניתא יפיפה בתוארה שאין דוגמתה ונקעה בעגלה בצודה וכשראחם את הרב הנ"ל הדר ויפה תואר חמדה את יפיו בלבם ולוהם

מפעלות הצדיקים

ואותה את עבריו הנוסעים עמה לתופסו ותקפה אותו בחזקה והושיבה אותו אללה במרכבתה והתחילה לפתות אותו אמר לה הרב הג"ל אין לי גבורת אנשים ולא האמינותו ובחנה אותו ממש כמה וכמה שעות והרב הלדיק הג"ל הפשיט ח"ע מגשמיית מכל וכל והדביק מחשבתו בדברים עליונים רוחנית עד שלא הרגיש בכל מעשיו ונעשה כמת ממש ועי"כ נאמנו דבריו עליה וממנת רוב רוגזתה עליו השליכה אותו ממרכבתה והלך לו לדרכו זי"ע :

בזה"ר פ"א הלך הרב הלדיק הג"ל ושקעה לו חמה פתאום והיכרת ללון בפונדק על אס הדרך שלא ברצונו ויהי בלילה אחר אכילתו בעוד הגר דולקת ותבא אליו הפונדקות מקושטת וערומה ותבעה אותו ברוב פתוי ופיוסס להיות אללה ולשכוב עמה וירא והנה על השולחן עונה חומש אחד ופתח הרב את החומש ונפתח בפ' סיטה והתחיל הרב לקרות את הפ' סיטה ויהי כאשר קרא שם כן נתקיים באשה הג"ל ולצתה בטנה ונפלה יריכה ועד אור הבוקר מתה במיתה משונה כן יאבדו כל איובך ד' וינללו הלדיקים זי"ע :

מהרב הצדיק בוצינא דנהורא שרגא דאורייתא איש אלקים קדוש וכו' ר' זוסיא מהניפאלי :

פעם אחת בימי התשובה כר הוה יתיב הרב הלדיק הג"ל על כסאו וכל העם עומדים עליו מן הביקר עד הערב והרב הלדיק הג"ל נשא עיניו ולבו לשמים וישב בהתדבקות המוחין לקוב"ה מופשט מכל מחשבות גשמיות כדרכו בקודש והנה ח' מתלמידיו נתעורר בו ההרהור תשובה והיה מתהרהר בתשובה וזלגו עיניו דמעות וכאשר ראו אחרים והבינו זאת נתלהבו ג"כ מאד בדרך הגחלת שאי מתלהב מחבירו ונתהווה בין כולם התעוררת והתלהבות גדול ועמדו בפחי נפש וכאשר ראה זאת הרב הלדיק הג"ל נשא עיניו למקום ואמר לפניו רבש"ע הנה בודאי העת והעונה לעשות תשובה אלא שאתה יודע האמת שאין לי כח לעשות תשובה אלא מה יכול זוסיא לעשות יעלה לך האותיות של תשובה היינו הר"ם של תשובה ה' רומז חמים חסי' עס ד' חלקיק' - הס' רומז שויתי ד' לנגדי תמיד : הו' רומז ואהבת לרעך כמוך : הו' רומז בכל דרכיך דעוה' הו' רומז הנני לכת עס ד' חלקיק' זאת יעביר לך זוסיא : זי"ע ועי"ה

מהרב

מפעלות הצדיקים

מהרב הצדיק וכו' פה קדוש מפ"ק מרגליות הרב מוה' אברהם יהושע העשיר אב"ד מאפטא .

פי' נאם ומתקבל על הלשם שם קידוש לבנה (הנדפסת בס' תפלה ישרה) ז"ל . ומי ששונא אותו נושא אללו לשון של מ' ואני נושא אללי לשון ל' של מרע"ס . ע"כ ולפוס רשיטא אין לזה שום סבבה : ואמר ע"ז הרב הג"ל פי' ע"פ התיקונים בהקדמתו (ד' יודין) ז"ל לית הוי"ס דלא אחז על רזא עילאה . הוה"י כד נוקבין שלטין על דכורין דינא אחזי בעלמא מיתא ועוני ודא הוא רזא דהפך משה שמים וקטל למארי דאתמר ב' . ואמרו ל"י ע"ה שמ"ו מ"ה . ומשה הפך ליה כנוונא דא מ"ה שמ"ו מ"ה ל"י הוה"י כו' ע"ש ועוד בשאר מקומות כתב כן זה הוא ספ"י ומי ששונא אותי נושא אללו לשון של מ' (של מרע"ס) סיינו מ"ה שמ"ו מ"ה ל"י הוה"י דאחזי דינא מיתא ועוני . ואני נושא אללי לשון ל' של מרע"ס פי' לי מ"ה שמו מ"ה יהו"ה כסדרן דאחזי רחמים גמורים ודפח"ח וט"י .

עוד מהרב סג"ל ההופכי הנור הגם ת"ס (תלים קי"ד) אמר בזה"ל רבש"ע הסיפ"כי כשהפך תיבת הלו"ר ותה"י תיבת רולס וירמזו ר"ת ראה והתקין לורת הלבנה . אזי אג"ס ירמזו איברו ג"ו"ס מארצו ואז תה"י מ"ה ירמזו מגדיל ישועות מלכו . זכותו ובקשתו ינן עלינו ועל כל עם ישראל שיתקיים זאת במהרה בימינו אמן : עוד מהרב הג"ל .

במדרש בונה ירושלים ד' אפילו הכי נדחי ישראל יכנס . ע"כ והמדרש הזה סתום וסתום ופלא : ופי' בזה הרב סג"ק הג"ל דהנה איתא במשנה (ב"מ פ' יוד) הבית והעליה של שנים שנפלו אמר בעל העליה לבצל הבית לבנות וסוף אינו רוצה לבנות הרי בעל העליה בונה את הבית ואת העלי' וכו' ויושב בתוך הבית עד שיתן לו את יליאותיו ע"כ וזה ידוע שבהמ"ק של מטס מכון נגד בהמ"ק של מעלה וזהו . הבית היינו בהמ"ק של מטס . והעליה היינו בהמ"ק של מעלה של שנים היינו כביכול קוב"ה וישראל שג'פלו בעו"ה אמר בע"ל העלי"ה . היינו קוב"ה מבקש מאתנו לבנות ליישר ולתקן דרכינו ויבנה בהמ"ק וסוף אינ' רוצה לבנות היינו באם אנו ח' לא נעשה תשובה ולא נתקנו דרכינו . ה"י בעל העלי' בונה אית' הבית ואת העליה

מפעלות הצדיקים

וַיֵּשֶׁב צַדִּיק עִדִּי שִׁתָּן לֵאמֹר אֵלֹהִים יִלְאוּתוֹ פִּי יוֹכַח כְּבִיכּוֹל קוֹבֵה צֶלַע הַעֲלִיָּה לַצְנוּת גִּבֹּר אֶחָד צִהֵמָה הַחֲחֹחֹן רַק שְׁשׁוּרַת הַדִּין נִוְחַת שִׁדְדוֹר צִמּוּכָה עַל שִׁתָּן לוֹ יִלְאוּתוֹ הִיָּינוּ שֶׁלֹּא יִכְנַס חֵן נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עַד שִׁיעֲשׂוּ תַשׁוּבָה . לִזֶּה אָמַר הַמִּדְרָשׁ אֲפִילוֹ הֵכִי צְרוּב חֲסָדוֹ יִכְנוֹס עִמּוֹ לַפִּיִּים מִשׁוּרַת הַדִּין וַיִּקְבֹּץ אֹתוֹ מִדֵּי כִנְפֵי־הָאָרֶץ וְזֶהוּ אֲפִילוֹ הֵכִי נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס וַיְדוֹר עִמָּהֶם צִהֵמָה שִׁבְנָה צִמְהָרָם צִמְיָנוּ עִכְּ וּדְפַחָם וְשִׁי זִיעֵוְעִיָּא :

מהרב הצדיק המופלא וכו' ר' ברוך ממעזיבז

מִה טוֹבוֹ אֹהֶלְךָ יַעֲקֹב (בַּמִּדְבָּר כ"ג) פִּירְשִׁי ז"ל שְׂרָאָה שְׁאִין פִּתְחִיָּהן מְכוּוִּיִן זֶה מוֹל זֶה עִכְּ פִּי לַפִּירוּשׁוֹ ע"פ רִאִיתָא פִּתְחוּ לִי כִפְתָחוּ שֶׁל מַחַט וְאֵי אֲפִתָּה לִכֶּס כִּפְתָחוּ שֶׁל אֹלָם . וְזֶהוּ כוּוֹנֵת רַשִׁי אִין פִּתְחִיָּהִם פִּי פִתְחוּ דִּישְׂרָאֵל וּפִתְחוּ דְקוֹבֵה מְכוּוֹיִם שֶׁכִּרְבֵּה פוֹתַח לִהֵס פִּתְחָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִמֶּה שֶׁהֵם פוֹתְחִים . עִכְּ לֹא הִיָּה יוֹכֵל צִלְעֵס הַרְשַׁע לַהֲרַע לִהֵס כִּי רָאָה שֶׁאִם יַעֲשׂוּ תַשׁוּבָה מוֹעֲטַת כָּל דְּהוּ פִּי דִּהֵס קִבְּנָה יִשְׁפִּיעַ לִהֵס רַב טוֹב לְבִית יִשְׂרָאֵל .

עוֹד מִהֲגִיל הֵם לְבִי צִקְרִי צִהֵגִי חֲבַעַר אֶשׁ דְּבִרְתִּי צִלְשׁוּי (תִּלִּים לט) פִּי חִסֵּם לְבִי : מֵאֹדֵר יִחַס לְבִי וְנִתְעוֹרֶרֶת אֶל הַצִּבִּי וְהִלְטָקָה צִהֵגִי כִשְׁאֵי מִדְבָּר וְחֹשֶׁב חֲבַעַר אֶשׁ מֵה שֶׁהִיוּ מְכַפְרִים הַקִּרְבָּנוֹת הַמִּתְחַבְּרִים ע"י אֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְכֵן הַקְטָרֶת . וְעַתָּה דְּבִרְתִּי צִלְשׁוּיִי אִין לֵנוּ רַק אֲמִירַת שְׁפִתִּים שֶׁאֵנוּ עוֹסְקִים צִהֲלֻכּוֹת עֲבֹדָה וְהוֹמֵרִים וְנִשְׁלֵמָה פִּרִּים שְׁפִתִּינוּ זִיעֵ שִׁבְנָה צִיִּת הַמִּקְדָּשׁ צִמְהָרָם צִמְיָנוּ וַיִּכְפֹּר אֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ מִמֶּשׁ כִּצְרָשׁוֹנָה .

(עוֹד עַל פֶּסוּק תִּלִּים נד) הִיחֲבֵרְךָ כִּסֵּא הוֹוֵת יוֹלֵר עֲמַל עַלִי חוֹק . פִּי הִיחֲבֵרְךָ מִלְשׁוֹן חֲבֹרָה הוֹוֵת לְשׁוֹן שִׁבְרָה וְזֶהוּ הִיחֲבֵרְךָ כִּסֵּא הוֹוֵת הַנִּחְשָׁב לַחֲבֹרָה וּמִכָּה לֵךְ מֵה שֶׁהִכְמֵא שְׁבִירָה (ע"ד כִּי יָד עַל כֶּסֶף יָהּ וּפִירְשׁוֹ אִין הֵשֶׁם שֶׁלֹּם וְאִין הַכִּסֵּא שֶׁלֹּם) וְהִדָּר אָמַר מִפִּי מֵה וּמִסִּיק יוֹלֵר מִעַתָּה שְׁוֹלֶרֶת עֲמַל רַק אֲתָה עֲמַל עֲלִי חוֹק רַק עַל הַחוֹק הַפִּרְנָסָה אֲחִיִּי הִדָּר אֲפִי כִלְפֵי הַקִּבְּנָה לְהַמְלִיץ טוֹב צַעַר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִן הַמִּקְרָא זֶה עֲלָמוֹ וְאָמַר לַפִּי רַב־שֶׁ הִיחֲבֵרְךָ מִלְשׁוֹן חִיבּוֹר כִּפְשׁוּטוֹ רִל הִיוֹכֵל מִי לַחֲבֵר לֵךְ כִּסֵּא הוֹוֵת הַכִּסֵּא שֶׁלֹּךְ שֶׁהִיא שְׁבֹרָה כְּבִיכּוֹל (כִּנְל) כִּי יוֹלֵר הוֹוֵת הַאֲדָם יוֹרֵר כִּפֶּךָ מִעַתָּה שִׁירַת אֹתוֹ עֲמַלְעִלִי חוֹק מוֹכֵרֶת הוֹוֵת לַפְּתוֹל

מפעלות הצדיקים

לעמול עלמו עלי חוק פרנסה לפרנס לרכי ב"ב המרובים (וגם חוק המלך) ומותר מאד וא"א לו לעבור עבודתך כדחז"ע"כ דבריו ז"ע ועכ"א

בשם הרב הצדיק המפורסם וכו' הרב ר' מנחם נחום
זצל"ה ממקארו

ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים (שמות ח') כי הנה ראשית המעשה כשארס קס ממטמו בבוקר נריך לדבק להשי"ת בדביקות המוחין בגדלות הצורה ובשפלות עלמו • וממילא בחר התחלת היום כל היום גירא ובנקל לו לעבוד השי"ת כל היום כולו וז"א • ותעל הצפרדע הצפרדע (פי' תיבת צפרדע נחלק לשתי תיבות) פי' כשיקשר להשי"ת מחשבתו הראשונה בצפרה אזי ותכס הוא מכסה את כל ארץ פי' ארצות וגשמים מצרי"ם ר"ל ועל כל מילר יס פי' הקליפות והס"א שנקראים מילר יס כוודע ז"ע ועכ"א •

עוד בענין הנ"ל ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה לר' (פי' ראשית בראשונה • עריסותיכם כשתיקמו ממטמכם (מלחון עריסה המוזכר בתלמוד) חל"ה תתפללו להשי"ת (מלשון ויחל משה) תרימו פי' תקום ותרום אתי תרומה לר' קימה בשביל עבודת השי"ת • ז"ע ועכ"א מהנ"ל רב לכה סוב אח ההר הזה (דברים ז') פי' כי הנה כשישראל עמדו על הר סיני פתקה זוהמתן ונחטט מהם הילה"ר רק הם מרוב ענותנות לא ידעו מזה ואמר להם הקב"ה ית"ש ר"ב לכ"ס פי' מרובם לכס ואין אתם צריכים • סו"ב לעלוא סיבה האריך להנצל ח"ת הה"ר • מן הילה"ר הנקרא הר (ע"ד לדיקים נדמה להם כהר) כי כבר פתקה זוהמתכם ובטול ל"י הילה"ר פנו לכס כפונה אתם צריכים להתחיל לעסוק בעבודה האפונה וגנוזה שהיא עבודה תמה • ז"ע ועכ"א כן יעזר לנו השי"ת שיעבור את רוח הטומאה מן הארץ ונתחיל לעבוד עבודה האפונה והגנוזה אמר •

מהרב הצדיק וכו' מוה' אורי מבטערעלסק זצ"ל

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא • פי' כי הנה כאשר אדם מתפלל בדחילו ורחימו נבראים מדיבוריו עולמות חדשות וזהו • ברוך שאמר אם אמר אדם ברוך בתפלתו וכו' • והיה העולם שנברא מזה העולם ברוך הו"א זהו ברכה ותפלה כדת מה לעשות ובאס לאו לא פרחת

מפעלות הצדיקים

פרחת לעילא ואינה עושה שום פעולה ח"ו השי"ת יזכנו לעבוד עבודתו בדחילו ורחימו לעשות נ"ר ליוצרינו אמן .

עוד משרב הנ"ל רזא דשבתא דליכו שבת דאתאחדת ברזא דאחד הנס התרנוס של ר' אחד . ר' חד והתחיל תיבת אחד לטעון לפני הקב"ה מפני מה גרע התרנוס ממני אות האל"ף שרומז לענין רס ושאל אלופו של עולם השיב התרנוס לפייס אותו ואמר אבל הוספתי אותו לשבת כי תרנוס של שבת שבתא ושבת ג"כ שמא דקוב"ה . וזהו רז"א דשבת"א . מה שהוסיף התרנוס ואמר שבתא דא"י זהו שבת דבאמת הי' צריך לומר שבת רק דאתא"חדת ברזא דא"י אחד מפני שגרעתי מן תיבת אחד אות אלף והוכרחתי להוסיף אותה על שבת . ז"ע

פעם אחת שבתא אלל הרב הקדוש וכו' ר' אהרן מקארלין שני אנשים מתלמידי הרב הקדוש מוה' זלמ"נא (בעהמ"ח ש"ע דהרב . והתניא ועיר חיבורים) ובעת סעודת שבת הושיבם קרוב אללו וחלק להם כבוד כראוי לאנשים מכובדים כאלה וסנה מרוב הסתרת הרב הקדוש מעשיו הטובים וכל פעולותיו ביחודים היו רק בהסתר גדול ומחמת שסם הורגלו אלל רבם הקדוש לשמוע ממנו דברי תורה בסודות נוראות עד מאוד והתגלות הפעולות ביחודים מחב"ד ובכאן כל זמן הסעודה לא ראו שום דבר בהתגלות ולא שמעו ממנו שום דיבור קדוש עלה ברעיונם שכל הדברים שעושה הרב הם בפשיטות . ובעבור זאת לא הראו שום הכנעה לפני הרב הקדוש בעת ישבם במסיבה על השלחן וכאשר הרגיש הרב הנ"ל בדבר זה הרגיש בלבו עליהם ותיכף אמר להם בזה"ל אתם שנקראים בפי כל העולם חב"ד ניקים . אתם ת"ח ואתם לומדים התורה או לאו : השיבו הן אנו לומדים התורה : ענה הרב הנ"ל ואמר אבל אנו מתפללים להשי"ת שהתורה תלמוד אותנו : אח"כ אמר להם אתם לומדים כמו שאמרתם סנה איתא במדרש שהסעודה שעשה יוסף הצדיק בשעה שהכיר א"ע לאחיו היה השבת סימן הוא במדרש ולא ידעו וזה תיכף להביא לפניו מדרש והראה להם אח"כ אמר להם חב"ד ניקים (פי' אנשים שלומדים סתרי תורה בחב"ד) אני יודע בכס כשתבואו למדינתכם תספרו שראיתם בכאן איש א' שאומרים עליו שהוא צדיק ואוכל הרבה ושומה הרבה זולל וסובא אלא אך מאמע וואסע [פי' בלשון הגוים אמר להם אוי לאם שלכם] בס יודע אני שתאמרו שהוא מדבר ג"כ בלשון חול ובלשונות

הגוים

מפעדות הצדיקים

סגוים בשבת קודש אלא אך מאמע וואסע [פי' כר"ט לזה] כי הסג
 שש"י ז"ל פי' על הפסוק ^ז כי פי המדבר אליי' [בראש"י
 מ"ה] בלשון הקודש : ונבין האיך רמזו בקרא שדיבר אחס בלה"ק
 ועוד כי המדב"ר משמע לשון עבר ומקודש על העבר כחוב בפי'
 הפסוק כי המליץ בינוחס שדיבר בלשון מזרי אלא האמת כן הוא כי
 יוסף אמר לאחיו הלא ראיתם בחוש שפי המדבר (לשון עבר פי' מכבר)
 אליכם בלשון מזרי בשבת קודש (כמו שהראמי לכס המדרש שה"י
 בשבת) כמ"ש כי המליץ בינוחס מ"מ ה"י בלשון הקודש היינו שדברתי
 בלשוני בקדושה ובטהרה שזה אינו יכול מזרי : וזהו שפי' רש"י הקדוש
 בלחות לשונו בלשון הקודש פי' אך לשון מזרי ה"י בלשונו הקדוש :
 והאמת כן הוא שהא"ש שיש לו לשון קדוש מותר לדבר אף בלשונו
 העמים בשבת והא"ש שפנס בלשונו אף שישמוק כל השבת מ"מ לא
 כלום הוא זי"ע ועכ"א *

בשנתבקש הרב ה"ר ב"ש"ב של מעלה ונגז' ארז"ן חלקים -
 עשה עליו הספר תלמידו הרב הקדוש מוה' שלמה
 מקארלין ואמר בזה הנה רש"י ז"ל כתב על הפסוק ויתהלך חנוך את
 האלקים ואינו כי לקח אותו אלקים (בראשית ה') ז"ל צ"ק היה וקל
 (ס"א וקבל) בדעתו לשוב ולהרשיע לפיכך מיהר הקב"ה וסילקו והמיתו
 קודם זמנו : ע"כ וסקשה אי ס"ד שקבל בדעתו לחזור להיות רשע
 אלא שהקב"ה חס עליו וסילקו קודם זמנו אי"כ לא היה צריך להעלותו
 לבחי' גדולה כזו ולעשותו מט"ט שר הפנים לקשור כחרים לקונו וכמס
 מלאכים נשרפים בהבל פיו כנודע אלא האמת היא שא"א לומר ח"ו
 שהיה קל בדעתו להרשיע חלילה אלא הכי פירושו שהיה לו לחנוך עבודה
 ובחי' רמה כזו שאם היה מדבר עם איזה א"ש אף בדברים פשוטים
 ואף שלא הוכיח אותו אעפ"כ התחיל הא"ש להרה"ר בתשובה וללעוק
 אל המלך וכאשר ראה הקב"ה שע"כ יהי הבירור קודם זמנו והקב"ה
 דלע לעשות הבירור לאט לאט ע"כ סילקו קודם זמנו מן העולם
 עשה לו בחי' גדולה בחי' מט"ט וזה שכתב רש"י ז"ל צ"ק היה וק"ל
 ור' שהיה קל לרוץ ולשוב לאחרים בתשובה בדעתו מחמת דעתו הרחבה
 אף בדיבורו חול בעלמא שלא יעשו עוד מעשים רעים להרשי"ע עוד
 יונעבדו זאת היה מוכרח להיות ק"ץ הבירור קודם זמנו ע"כ סילקו מן
 העולם קודם זמנו ואדומ"ר היה ג"כ בבחי' זאה(כי כן היה דרכו כאשר
 דיבר

מפעדות הצדיקים

דיבר עם אחד אף דיבור חול תיכף הרהר בתשובה ולא רבי חנו לי
(תיקון) לכן מילקו הקב"ה קודם זמנו (כי יסתלק בן ל"ה שנים) :
ז"ע ועכ"ל :

פעם אחת הלך אחד מתלמידי האשל הגדול הרב המגיד ממעזריטש
בחזרה מרבו הג"ל והלך דרך עיר קארלון ואחרתי מילתא שנכנס
לעיר הג"ל בעת לילה והשתוקק מאוד לראות פני הרב הנדיק ר' אהרן
ז"ל אשר ישב בעיר הג"ל והלך באישון לילה ואפלה ודפק בהחלון של
הרב הג"ל ואמר בזה"ל אהרן אהרן פזח לי והרב הנדיק הג"ל ישב בעיון
רב בעומק הלימוד וענהו הרב הג"ל מי אתה ואמר התלמיד הג"ל אנכי
בחסדו כי בוודאי יכיריהו בקולו ואישתיק הרב הג"ל ולא ענהו עוד וגם
לא פתח לו וכאשר דפק על החלון עוד פעם ב' ופעם ג' ולא ענהו
ואמר לו התלמיד הג"ל אהרן מפני מה אין אתה רוצה לפתוח לי ענהו
בזה"ל מי הוא אשר יוכל לומר אנכי כביכול קוב"ה בעלמא היה יכול לומר
אנכי אבל לא זולתו ואמר התלמיד הג"ל בדעתו איך לא למדתי כלום
אלל רבי וחזר לאחוריו לנסוע תיכף לרבו : זיעועכ"ל

להרב הנדיק הקדוש וכו' ר' ארימלך (הנקרא ר' מלך)
מליזענסק נלוה אליו איש כפרי אחד והיה להאיש הג"ל חתן
א' למדן גדול וי"ש ועסק בתורה ובעבודה יומם ולילה בלי שום הפסק
ולא ראה החתן הג"ל ליסע להרב המזכר מחמת שדימה בנפשו שהרב
ישאל לו שאלות בגפ"ת ויתסא על קנקנו ואפשר לא ידע להשיב ויבוש
אמנם בהמשך הזמן ברוב השתדלותו לשקוד על דלתות הספר ובתורתו
יהנה יומם ולילה ומילא כרימו בים התלמוד ובפוסקים ובחכמה האמיתית
עלה ברעיונו לנסוע להרב שנדמה באומד דעתו כי א"ל לסויות שלא
יוכל להשיב להרב בשאלתו מאומה כי כל ר' לא אהיה לי' אז אמר לחתנו
הג"ל הנה העת והעונה עתה לנסוע להרב וכאשר שמע זאת האיש
חותנו הג"ל שמח שמחה גדולה ברוב תודות לאל שזכרו הש"ת להכניס
את חתנו תחת כנפי השכינה הוא לחסות בלל כנפי הרב הג"ל ותיכף
אמר מרכבתו ונסעו ביחד לרבו הקדוש והי כהשר נעדרו על פתח
מפתח הרב הג"ל הלך הרב ר' אלימלך ונתן שלום לחותנו הכפרי
הג"ל ולחתנו לא נתן לו שלום ופנה עורף כנגדו רק
שאל לו- תיכף בזה"ל אברך (בל"א יונגר מאן) מה יאמר ר' ומדעזע
החתן

מפערות הצדיקים

החתן הנ"ל ברוב פחד ובהלה • ותסמר שערות בשרו כי לא ידע מה להשיב לו וגם לא הבין פי' הדבר נשאר החתן עם חמיו לעמוד על עמדם מרוב השתוממות על דברי הרכ הנ"ל ואח"כ חזרו לביתם בפחי נפש • והנה האברך הנ"ל יושב ודומם ומתנחם על נסיעתו לכאן באמרו מי סכריח וכפה אותי על דבר הנסיעה רק מה שעבר אין ואח"כ ביום ש"ק בעת ישובו אלל השולחן של הרב הנ"ל בסעודת שבת תיקף אחר בליעת המוליא פנה הרב אל האברך הנ"ל ושאל לו עוד הפעם מה יאמר ר' • וכן בכל השבת ובכל פעם שאל שאל לו הרב מה יאמר ר' • ויהי בתולש"ק באו לפני הרב לפטור ממנו ולחזור לביתם לפלוס ושאל לו הרב עוד הפעם אברך מה יאמר ר' • והוא שתק ולא ענהו דבר מרוב תמיהתו על העדר פירוש הדברים • ואמר לו הרב הקדוש כתיב אם יסתר איש במסתרים פי' אף אם יעשה האדם כל המעשים טובים ובהסתר שזה צווראי טוב • ואני רק שיאמר ויחשוב בדעתו אני למדן ולדיק וישר • ל"א אר"נו אין אני יכול לסובלו ולראות אותו נא"ס ר' זה יאמר ר' • זי"ע ועכ"ל •

ל'חרב הצדיק הנ"ל היה מקורב אברך אחד וחמותו היה למדן גדול ולא דרך בדרכי החסידות וליער תמיד לחתנו על מה שהוא נוסע לרבו ואומר בטלן אתה אין אתה רואה ללמוד ע"כ אתה מבקש חיזה סיבה ועילה לבטל לנסוע להרב ואם אתה רואה להיות לירא שמים קח וראה בספר ר"ח וחו"ה וכדומה ותקבל יותר מאלל רבך • וגם האברך הנ"ל שמר א"ע אף מספק ספיקא דמאכלות אסורות היינו שלא אכל מבהמה שהורה בה חכם או שהיה בה סורכא ושחק ורגז עליו חמיו הנ"ל ואמר לו אם טריפה היא טריפה לכל העולם ובאם לאו מפני מה היא אסורה לך וכי אתה הוא הצדיק ולך לבד ניתנה התורה פ"א בא החותן הנ"ל לחתנו ואמר לו אם רואה לנסוע תיקף לרבך וגם אני אסע עמך ואחוכח עמו בעסק חסידות שלכם : והחתן הנ"ל כאשר היה לבו בטוח שצווראי יענה רבו אותו דבר שלא יוכל להשיב ואפשר יעשה תשובה ע"כ נסע עמו תיקף והיה כאשר באו להרב הצדיק הנ"ל ושאל לו אז ענהו על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון על הראשון ענהו כתיב וישמע יתרו וכו' (שמות) ופירש"י מה שמועה שמע ובא קי"ס ומלחמת עמלק וקשה אדרבה כיוון ששמע צביתו שיש אלוה פטרון ומשגיח לא הי' צריך לנסוע (כקושייתך בגדון החסידות) • בשלמה אם לא שמע הי' צריך לבא לשמוע

מפעדות הצדיקים

לשמוע חבל עמה ששמע מה ה' לו לבטל מעבודתו חלל הפי' כן הוא שרש"י ז"ל בעלמנו הקש' זאת ותידן זאת והכי פירושו מ"ה שמוע"ה שמע וב"ה אס' לומר ששמע קי"ם אדרבה היה לריך לישב בביתו ולעבוד את השי"ת חלל עיקר ומלח"מת עם"לק ראה אף שידע האדם בגדלות הבורא ושפלות עצמו מ"מ יש מלחמה של עמלק הוא היצ"ר כנודע שלזה אין יכול האדם עצמו להועיל רק ע"י הצדיק ע"כ נסע למרע"ה שה"י הצדיק הדור וכן בכל דור ודור חייב אדם לעשות כן : ועל ששאלת אס' סירכה טריפה היא טריפה לכל העולט ואס' כשירה הוא מפני מה הוא אינו אוכלת אשיב לך דוגמתו מלינו הנה התורה . אסרה אלמנה לכ"ג ולכהן הדיוט מותר גרושה וחלוצה אסור לכהן הדיוט ולישראל מותר בזה ג"כ קשה כקושייתך אס' אסורה תאסור לכל העולם ואס' מותרת תהיה מותרת אף להכה"ג חלל האמת כן הוא סכ"ג היה קדושתו יותר גדולה נאסר לו אף אלמנה כדי שלא יפגום ח"ו קדושתו משא"כ שאר הכהנים וכן גרושה וחלוצה לענין כסן הדיוט כמשל רבב על בגד נקי וכן חתך סכ"ל דרך צדרכי החסידות ונתקדש אסור לו סירכה חלל לא לכל העולם : ז"ע ועכ"ה

מסרב הצדיק וכו' ד' מנחם **נחום** מוקארוז :

פעם אחת נחלה הרב סכ"ל ע"י נפישות ראשו ופניו ונפל למשכב ולא הניחו לבוא לפניו שום אדם כדי שלא יבלבלו שינתו . והנה אח"כ באו ממרחק ג' אנשים ממקורביו וכשראה אותם אמר להם החייתו כי מזה שאין מניחים לבוא אללי שום איש ישראל החולאת מתגברת עלי ביותר . כי מה אני בלא יהודים אח"כ נרדם מעט ותיבך נתעורר . וסיפר להם בזה"ל הנה חלס לי שאמרתי חידושי תורה . וכן אמרתי . ענציה"ס כס"ף וזה"כ מעש"ה ידי"ה אד"ס פ"ה לה"ס וגו' : ענציה"ס מה שהם תמיד בעלבות ודאגות ממה נחסווה מכס"ף וזה"כ . מחמת שהם משתוקקים תמיד להרבות כסף וזהב ומי שיש לו מנה רואה מאתים ולמה משתוקק לזה כ"כ מעש"ה ידי"ה אד"ס מחמת שסוברים שכל ריוח שאדם מרויח הכל הוא מעשה ידי אדם מי שמשתדל ביותר מרויח ביותר ולא עלתה ברעיונם שהכל בהשגחה פרטית וע"כ פ"ה לה"ס ול"ה ידברו מדברים בפיהם רק שלום ללרכיהם ולא ידברו ואינם יכולים לדבר בתורם וחפלה מה של עבודתו הסורא ית"ש עיני"ס לה"ס ג"כ כנ"ל . עם כל איבריהם

מפעלות הצדיקים

איברייהם משמשים רק לזרכס ולא לעבודת הבורא ית"ש : השם יזכר
לעבדו בכל לבביו אמן זי"ע ועכ"א :

מהרב הלדריק וכו' קדוש ד' ר' **שלום** מפאריזיסטס

בגמרא אם רואה אדם שיסורין באים עליו יפשפש במעשיו פשפש ולא
מלא יתלה בציטול תורה וכו' והקשה בזה הרבה א' מה הוא
הלשון שיסורים באים עליו היה לו לומר שיש לו יסורין מהו עליו . ב'
אומרו פשפש ולא מלא קשה הלא אין אדם לדיק בארץ אשר יעשה טוב
ולא יחטא . ג' אומרו יתלה בציטול תורה משמע שציטול תורה לא נחשב
בכלל חטא מדכתב מקודם פשפש ולא מלא וכו' הלא ידוע לכל שאין עון
גדול יותר מציטול תורה : ופי' בזה האופן דהנה כל היסורים נרין
האדם לקבלם באהבה בר יסורין שעל גופו ממש שמבטל אחת מתורה
זתפלה ועבודה כמ"ש הבעש"ט נב"מ כשנחלש הבוקר נחלש גם הנשמה
ולרין לזה רחמים גדולים וזכיות הרבה שיגנו עליו מלרע כזאת וזה הפי'
כאן בגמרא אם רואה אדם שיסורים באים עליו דייקא פי' על גופו ממש
יפשפש במעשיו למלא מעשה טוב שבשבייל יתפלל להשי"ת להצילו מלרע
הזאת פשפש ול"א מל"א מעשה טובה כדי להצילו ולהגין עליו . יתלה
תפלתו בציטול תורה שיוכרח לבטל תורתו בשביל היסורים הללו . ויאמר
לפניו רבש"ע אם תביאני ליסורים וחולי הבוקר ממש אזי לא אוכל לעבוד
עבודתך מעט שתרפא אותי ואעבוד אותך כראוי . ע"כ זי"מ ועכ"א
להצילני מכל חולי ולרר ולרפאני ולהחלימני אמן :

מהרב הלדריק וכו' מוה' ר' אהרן מציטאמיר בעהמ"ח תולדת אהרן :

באתר בקותא רוחא דהרב ה"ל בקוב"ה קודם הסתלקותו בכו אז
תלמידיו בכים רבה מאוד קרא הרב אותם ואמר להם
מה אתם בוכים סוף כל האדם למות אמרו לו שאיך לא נבכה ולא נכה
דאשינו כי תעזוב אותנו אדמו"ר ונשאר אנחנו בלא מנהל ואין מחזיק
בידינו והלדיקים אחרים אשר בדורינו עבדותם מוסתרת מאוד ולא נראה
מהם שום התגלות העבודה כאשר הורגלנו אלל אדמו"ר ואז ניחם אותם
ודיבר על לבם ואמר להם בזה"ל תדעו שהלדיקים שיהי' באחרית הימים
בעקבות

מפעלות הצריכים

בעקבות דמשיחא יהיו יותר גדולים ממני ואף בקחתם המפה לקנח לואת האף גם כן ייחדו יחדים יותר נוראים מזה שהיו מיוחדים בתורתנו ותפלתנו ז"ע :

וכן קידם ההסתלקות דהרב הצדיק והקדוש ר' זאב מויעאמיר בכה לפניו תלמידו וחמנו הרב הצדיק ר' שניאור ואמר לו הרב הגדול מה לך לבכות כ"כ הצדיקים שהיו אחריו בזמנים הבאים יהיו גדולים מאוד - זה לך האות והסימן למי שיתקו לראות ולהביט בפניו סימן הוא שהשכינה שורה עליו : ז"ע ועכ"ל : כן שמעתי מפי מגיד אמת ששמעו באזניהם ממש מפה קדשם :

מהרב הצדיק הקדוש אור עליון ר' פנחס פקאריץ :

אין לחתוך פרוסת המצוה בסבין ביום עש"ק בבוקר וטעמו כי רמז חתוך המצוה לשם חת"ך הוא שם של פרנסה . ומשביע בימי חת"ך וביום הששי עש"ק כתב הש"ע שאין לאכול כד' להשביע ע"כ אין לחתוך המצוה בסבין רק לפרוס אותה בידים :

מהרב הקדוש הג"ל . פעם אחת קבל איש אחד לפניו ואמר לו מפני שיש הרבה מלעינים עלי לכן הם מבטלים אותי מעבודתי ענהו הרב הג"ל הלך נכתב ענה לזה בש"ע ז"ל ואל יתבייש מפני המלעינים ר"ל הש"ע מצהיר את האדם ואל יתבייש וא"ת מנא לך ה"א שאין צריך לבוש לזה גמר אומר מפני המלעינים ר"ל תלמוד מהם שהם צריכים בוודאי לבוש מפחד הדבר גאונו שהם מלעינים בתורת ר' ואעפ"כ העיזו פניהם לגמור חפצם ולהסליע על עובדי ר' ק"ו ב"ב של ק"ו שאין אחת צריך להתבייש מהמלעינים ולא יבושו ולא יכלמו לנח כל החוסים בך ז"ע ועכ"ל .

מהרב הצדיק הקדוש ר' זאב מויעאמיר בעל המ"ח אור המאיר ה"ס מחותן עם הרב הצדיק מו"ר לבי יסורא מאלק הנקרא ר' סירש ליב אליקער פ"א התוועדו יחד בעיר אחת ואח"כ כ אשר נתפרדו והלך לו " הרב ר' לבי יסורא הג"ל מבית זאב הג"ל ושאלו את פי הרב ר"ז הג"ל באיזה ערך נחשב אליכם הרב ר' לבי יסורא הג"ל (כי הרב ר' ל"י היה צעיר בשנים מהרב ר"ז הג"ל) וענה אותם בזה"ל אני רואה שזאת סולך במלבוש של עשי מחודש ומסודר מן הסדר ולא הבינו

מפעלות הצדיקים

פ"י ושאלו אותו לבאר דבריו ואמר להם הנה כתוב איש קדוש עובר עלינו תמיד ואמרו רז"ל מנה ידעה כי קדוש הוא חלל שלא ראתה זכוב על שלחנו ולא ראתה קרי על סדינו ע"כ ולפוס ריהטא קשה להבין שלא עובר אורח הוא ולא התמהמה בביהם ימים רבים וא"כ מה חידוש הוא שלא ראתה קרי על שדינו וכי יקרא לאדם אחר בכל לילה ח"ו אף שאינו קדוש אלא הכי פירושו שבדקה אותו בשבעה חקירות ובשבעים בדיקות היינו שבכוונה עשתה דבר מה שהניחה תחת סדינו כל מיני בגד עדים טמאים מגדה וזיבה וקרי ובבוקר כשקם ממיטתו ראתה כי כל הבגדים המלוכלכים נתלבנו ונעשו נקיים מזהו הלאים ומחוררים יותר מחדשים ואז הבינה שהוא איש קדוש מאוד שהטומאה בורחת מהקדושה זהו כוונת רז"ל בדברי קדשם וכן אני אומר על הרב ר' נבי יהודה הנ"ל כי כל מלבושיו מהודרים מאוד יותר מחדשים כי כל טומאה בורחת מפניו זי"ע ועכ"ל :

מהרב הלריק ר' מנחם נדחום מטשארנאביל

מעשה היה בבעל דרשן אחד שסבב מעיר לעיר ומכפר לכפר עד שבא לכפר אחד ושם ישב איש אחד ת"ח ומכנים אורח ועושר גדול וביקש האורח מבעה"ב להתאכסן אליו וקבלו בסבר פנים יפות והכניס אותו לחדר אחד יפה ומסודר מאוד שמלק אותו החדר לביהמ"ד עבדו בניו וחתייו לישב שם וללמוד ולהנות בתורת ד' ולהתפלל שם בצבור בעת התפלה ולכן הכניס את האורח ג"כ לשם בלי יח"ל לו בלבול הדעת מהיית הערלים היושבים בבית הגדולה לשמות ולשכור וגם מטרדת המון מעוברים ושבים ומב"ב ויהי כאשר בא האורח הנ"ל לפנים בהחדר אשר הכין והזמין עבורו בעה"ב הלכו לקראתו בניו וחתייו של בעה"ב היושבים בשם לעסוק במלאכתו מלאכת ד' להנות באמרי ספר ונתנו לו שלום צפנים שוחקת ולהנות וברוב חביבות ובעת לכתו לחדר הנ"ל הלך על דרך החדר שמבשלים שם והריח ריח התבשילין הטובים מבשר שמן מתובל בתבלין ויטב לבו בחשבו כי נזדמן לו אכסניא הנונה מאוד בתנוחה ועונג במאכלים טובים ומסתמא יקבל מהם גם נדבה הנונה ממחנת ידס הפתוחה ויהי כאשר התחיל לנח"א טעורח הדרך בהרחבת דעת על מטה מולעת משכבו וירדס בשנים וערבה לו שינתו עד מאוד

מפערות הצדיקים

כי לא היתה לו מנוחה כזאת מעולם וכאשר יתעורר מעיניו וסבב במחשבתו חזרה דרש ומאחר להלך לפני הבע"ב כי כן היה דרך הבע"ד ובעבור זאת יקבל תעורתי והנה בתוך כך נעשה רעש גדול תרוץ הבית והנה קול לו קול אליו מקשה ואומר שה"ב הלך הקדים ב' נחום מטעם ארנאביל בא לכאן והנה כאשר שמע הבע"ב מביאת הרב הלך ה"ל והתחיל לזרו ולסבב לו מקום צנוטה ופינה את הסדר ה"ל מכל דבר וגם הולך משם מקלו ותרמילו של הבע"ד ה"ל והתיישב בבית הגדולה ולא זכר עוד את הבע"ד ה"ל וישמחו וגם כל ב"ב ובניו וחמני הברית מהסדר ה"ל למען פנות מקום עבור הלך ה"ל ויכבד הסדר במעטא"ל לפי כבוד הרב ויהי בשצו קוג מצלות סיסים תתייבכת הרב תומ"י לבש ח"ע בתלבושי שבת וכל אנשי ביתו לוש לעשות כן והלך נרות בכל חדרי ביתו ובפ"ע הסדר ח"י סבב בעבור הרב בעלמו מילא כל הסדר בנרות כמו לשבת (כי ת"ת יקרא שבת כנודע) ויבא לקראתו וקבלו בכבוד גדול ובאצבע וחיבה וכאשר ראה הבע"ד סכנה לרבה שנעשה עבור הרב ה"ל ויחד לו מאור ויפלו פניו כי נהפך לו מנוחתו לאנחה ושמחתו לאבל ולינון ועינו נלגע וכמעט שגפל ממאגרא דמא לבירא עמיקתא בראותו הכבוד שנתכבד הרב וכדומה לו שהיה אך למותר ויותר מזה כי הוא רעב ומאד ועיף מן הדרך ובעס"ב שחם אותו לגמרי ולא פנה אללו כלל ורק עומדים לפיפס בהשתקפה רב לפני הרב ה"ל ויחלש לבו מאוד שלא סעד כלום עדיין באתו סומן ומלפס מאוד חיתתי יבא העת להסב לאכול והרב ר' נחום ה"ל עושה שסיות והכנות רבות מאוד כי הוא עדיין לא התפלל ערבית ויהי אחרי כל אלה שנמר הרב הכנותו וגם תפלתו התחילו לסבב למעורר עבור הרב ה"ל וגם עבור כב"ב שיש בו יחד בסעודה והוסיב בע"ב את הרב בראש לפי כבודו ויהי אחרי כאשר טעם הרב פריסת הסוליא ושתה לחיים לכל העומדים עליו זכר הבע"ב בהאיש הסבל דרסן שבא אל ביתו קודם לכן וקסא חיתו אל הסלון ונתן לו ג"כ מעט י"ש וישת וישכר ויתנאה בנכות לבו (ידיע כאש נכנס יין יבא ס"ד) ובחין הסעודה התחיל הבע"ד לרבר לפני הרב ואמר לו הנה יש מריבה בינינו פתח ש"ב את פיו ואמר חין לי מריבה עמך ומה יש לך לרבר במריבה שיש בה נגד אחינו ויזכרו בין שנינו פתח הבע"ד ואמר חיתא בנמרא אורח טוב מה הוא אומר כל מה שטרה בעס"ב לא טרה אלא בשבילי ואני רואה לסיות אורח טוב כנ"ל וכן גם אחס רואים בך

מפעלות הצדיקים

ענוה הרב בזהו חץ לנו מריבה כי חץ אחד מבין פי' הנמרח כי לכאורה מאי נפקא מיני' אם טרח בעה"ב בשבילי או בשביל אחר אמנם מוסר גדול למדו אותנו רז"ל בדברי קדשם כי הנה בעת בריאת האדם נברא עמו כל מצינותיו עד כל ימי חייו רק אחר שחטא ועורב טוב ברע נפל מהת טירדת וטירחת הזמן שהיה לריך לטרוח בשביל מזונותיו וכן הוא הדבר לכל כל אדם ועובר אורח שמזונותיו מוטל על הבעה"ב מטיל טרחתו ג"כ על הבעה"ב ואם האדם עושה תשובה ומתקן מעשיו אזי פרנסתו מוכנת ומזומנת לו בלי שום טרחת וא"כ אם העובר אורח וראה שיש הרבה טרחת לבעה"ב אינו יודע בשביל מי הוא הטרחה אם בשביל חטא האורח שהטיל טרחתו על בעה"ב או הטרחה בשביל עצמו שגם בעה"ב לא תיקן מעשיו וזהו מה שאמרו רז"ל אורח טוב מה הוא אומר כ"ל מ"ה שטריח בעה"ב היינו שצריך להטריח על המזונות הי"א בשבילי ר"ל בשביל הטאים שלי שהם גרמו טירדא וטרחה לבעה"ב וא"כ לריך לעשות תשובה להקל על בעה"ב זהו כוונת רז"ל ועתה מה תריב עמי ותאמר שבשביל חטאתכם באה הטירדא והטרחה לבעה"ב או בשבילי ח"ו : ושאר הבע"ד בבושה ובכלימה :

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ד